

သုတေသီ
မိုးမြင့်
ဘုန်းမြင့်သွေး

လောကကြီးကိုအလုံးပေးနှင့်

ဒုတိယအကြိမ်

ဒို့တာဝန်အစုအဝေးများ

ဒို့အရေး
ဒို့အရေး
ဒို့အရေး

ပြည်ထောင်စု ချီးကူးရေး
ဆိုင်ရာအစည်းအဝေးများ
အစည်းအဝေးများ

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်းများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို မျှော်လင့်မှု မရှိဘဲ ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် မျှော်လင့်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ် ချမှတ်ကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်-ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ငြိမ်တော်လှန်ရေး ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ငွေကြေးစီးပွားရေးစနစ် ပြုပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ စိတ်ဝင်စား၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

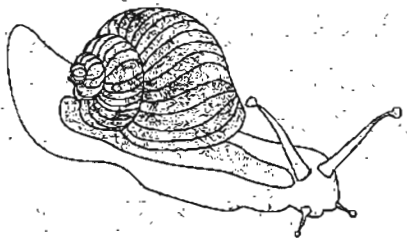
လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြှင့်တင်ရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ်မြှင့်တင်ရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး
- မြို့ချောင်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး စီးပွားကြီးကြီးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

- * လူရယ်လို့ ဖြစ်လာမှတော့ လူဖြစ်ရကျိုးနပ်ဖို့လိုသတည်း။
- * 'ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင်ပြီးရော' ဆိုသည့် စိတ်ထား မွေးပါကလည်း 'တကိုယ်ကောင်းဆန်သူ' နာမည်ဆိုးကြီး ဖြင့် လူဖြစ်ရကျိုးနပ်နိုင်။
- * လူဖြစ်ရကျိုးနပ်လိုလျှင် လောကကြီးကို အရှုံးမပေးနှင့်။
- * သတ္တိရှင်သည် လောကကို အရှုံးမပေး။

သူတေသီ ဘုန်းမြင့်သွေး လောကကြီးကို အရှုံးမပေးနှင့်

(အောင်မြင်မှုရမှ ကျေနပ်နိုင်သူများအတွက် အထူးသီးသန့်စာအုပ်)

မာတိကာ

- စာစုခွင့်ပြုအမှတ် * ၈၀၁/၂၀၀၃(၆)
- မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် * ၈၆၀/၂၀၀၃(၇)
- ဒုတိယအကြိမ် * ၂၀၀၃၊ စက်တင်ဘာလ
- အုပ်ရေး * ၁၀၀၀
- အဖုံးပန်းချီ * ရွှေစိုးဟန်
- ကွန်ပျူတာစာစီ * မျိုးမော်ကွန်ပျူတာ (ဖုန်း-၂၅၃၃၅၂)

ထုတ်ဝေသူ

ဦးခင်မောင်ဦး(ယာယီ-၆၇၃)၊ မြတ်ပန်းရတနာစာပေ
၈/၄၇၃(က)၊ နီလာ ၆လမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းစာပုံနှိပ်သူ

ဦးအောင်မြင့်သိန်း (၀၆၃၆၄)၊ အင်ကြင်းမြိုင်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၄၇၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်။

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးကျော်စိန်(၀၂၉၀၉)၊ ကျောက်စိမ်းပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၁၇၁၊ ၃၃လမ်း၊ ရန်ကုန်။

တန်ဖိုး ■ ၂ ၂ ၅ ၀

၁။ သင်မကြောက်နှင့်	၁
၂။ သင်စိတ်မပျက်နှင့်	၉
၃။ သင့်ကို ဝေဖန်မှာ မကြောက်နှင့်	၁၆
၄။ စကားကို ပီပီသသ ရဲရဲတင်းတင်းပြော	၂၂
၅။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်	၂၈
၆။ အားမနာနှင့်	၃၄
၇။ အားငယ်စိတ် မမွေးနှင့်	၄၁
၈။ ဘဝတိုက်ပွဲကို သည်းခံစိတ်ရှည်	၄၈
၉။ တိုက်ခတ်နေသောအာရုံ	၅၁
၁၀။ ရိုးဂုဏ်နှင့် လောကကို တိုက်ပါ	၅၆
၁၁။ ၉ ကြိမ်လဲလျှင် ၁၀ ကြိမ်ထ	၆၂
၁၂။ အရေးအကြီးဆုံး ၁ ကိစ္စ	၆၇
၁၃။ အလုပ်ကို မဖြစ်ဖြစ်အောင်	၇၂
၁၄။ အတွေးအကြံ အမှန်မြင့်မှသာ	၇၇
၁၅။ ဘဝတိုက်ပွဲအတွက် စစ်ကူ	၈၂

၁၆။ စိတ်သံဏီ အားမာန်ရှိ..... ၈၇

၁၇။ သောကမပွေးပါနှင့် ၉၂

၁၈။ အချစ်ကြောင့် လောကကို အရှုံးမပေးနှင့် ၉၉

၁၉။ လိင်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ခံစားပါမှ ၁၀၄

၂၀။ ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ လောကထဲ၌ ၁၀၉

၂၁။ လောကခံဆိုးကောင်းကို ခံနိုင်သောအရာ ၁၁၄

၂၂။ စိတ်ကို ပြုပြင်နိုင်လျှင်..... ၁၁၉

၂၃။ ကံကို ပြုပြင်နိုင်လျှင် ၁၂၄

၂၄။ ကြီးပွားချမ်းသာ နည်းကောင်းမှာ ၁၂၉

၂၅။ ဘဝကို စာဖြင့်တည်ဆောက် ၁၃၄

၂၆။ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ၁၃၉

၂၇။ လောကကြီးကို အရှုံးမပေးသော ပုံစံ ၁၄၅

၂၈။ လောကကြီးကို ရင်ဆိုင်ရဲသောသတ္တိ ၁၅၀

၂၉။ လောကကို အရှုံးပေးရသော ဖျော်ရည် ၁၅၅

၃၀။ အရာရာ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိ၏။ သို့သော်..... ၁၆၀

၃၁။ လောကကို အရှုံးမပေးနှင့် ၁၆၅

* ကျမ်းကိုးစာရင်း။

သင်မကြောက်နှင့်

သင်မကြောက်နှင့်။

ကြောက်ခြင်းသည် အောက်သို့ရောက်ခြင်းဖြစ်ပြီး အထက် တန်းသို့ တက်လှမ်းရန် ခက်၏။

ကြောက်ခြင်း၏ နောက်ဆက်တွဲမှာ ကမောက်ကမနှင့် အောက်ကျနောက်ကျသာ ဖြစ်တတ်သည်။

ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှာ အပျက်အင်အားစု။ ရဲရင့်ခြင်းမှာ ဖြစ်မြောက်ခြင်း အင်အားဖြစ်၏။

လောက၌ ပျက်မည်ကို ကြောက်အားကြီးက ဘာဆို ဘာမှ မဖြစ်မြောက်နိုင်။ မကြီးပွားနိုင်။

ထို့ကြောင့် အပျက်ကို မတွေးနှင့်၊ အဖြစ်ကိုသာတွေး။ အကြောက်တရားကို မတွေးနှင့်။ မကြောက်တရားကို ရင်မှာ

မွေးထွေးစေရမည်။

ကြောက်စရာ တစ်စုံတစ်ခုကို သင်ကြောက်ရွံ့နေသော အခါ ထိုကြောက်စရာသည် သင့်အား ရှာဖွေပြီး ဒုက္ခပေးရန် အကြောင်းများ ပေါ်ပေါက်လာ၏။

ရဲရင့်လှုပ်ရှားစိတ်ဖြင့် အောင်နိုင်ရမည်ဟု တွေးတော သိမြင်လိုက်လျှင် ကြီးမားသော တန်ခိုးအင်အားများ သင့်ဘက် မှ ကူညီရန် အမှန်ပင် ရောက်လာလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

“လူကြံလျှင် ခံနိုင်ရိုးလား”ဟူသော စကားရှိချေ၏။ မကြောက်မရွံ့ဘဲ လူအကြံမှန်လျှင် ဘာဆိုဘာမှ မဖြစ်နိုင်စရာ မရှိ။ အကြံမှန်ပြီး ရဲရင့်ရန် အရေးကြီးလှသည်။

ကြောက်ခြင်းသည် အရာရာ၌ တုံ့နေခြင်းနှင့် ဘေးဖယ် ပစ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။

ကြောက်စိတ်သည် အတွေးမှ စ၍လည်း ဖြစ်တတ်၏။ အကြောက်ကို တွေးတတ်က ပို၍ ပို၍ ကြောက်တတ်လာတော့၏။

အကြောက်တရားသည် လူ့ဘဝ အောင်မြင်ရေးတွင် အကြီးမားဆုံးသော ဟန့်တားမှုဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား များစွာ သော အနိဋ္ဌာရုံတို့သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှနေ၍ စတင် မွေးဖွား လာလေသည်။

ဒေါက်တာ နပိုလီယံဟီးလ်က...

“ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် မကောင်းသောဘက်သို့သာ ရောက်

စေသည့် ကြီးမားသော တန်ခိုးရှင်ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှိခိုးခြင်းမှ ရရှိသည့် တန်ခိုးအင်အားနှင့် ပြောင်းပြန်ဆန့်ကျင်သော တန်ခိုး အင်အားပင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ပတ်ပတ်လည်တွင် ရှိနေသော ကောင်းမွန်ဖြစ်ထွန်းစေသည့် အင်အားစုများကို ဖိတ်ခေါ်မည့် အစား ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် အပျက်အင်အားစုများကိုသာ ဖိတ်ခေါ်မည်ဖြစ်သည်။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် သူ့သဘာဝအတိုင်း တန်ခိုးကြီးသည့် နတ်ဆိုးဖြစ်ဖြစ်ပြီး ကြောက်ရွံ့သူအား မပြီးဆုံး နိုင်သည့် ဒုက္ခရပ်များကို ခံစားရစေရန် တောင်းဆိုတတ်လေသည်” ဟု ဆို၏။

ကြောက်ခြင်းသည် အသိဉာဏ် ထုံထိုင်းစေ၏။ အကြောက် သည် သတိဉာဏ် ကင်းလွတ်စေသဖြင့် အခက်အခဲဘေးရန်နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ထိုအကြောက်က ရန်သူဘက်မှ နေ၍ ကူညီ တတ်သည်။

ကြောက်ရွံ့စိတ်သည် လူကလုပ်ယူသော အရာဖြစ်တော့ ၏။

အကြောက်စိတ်သည် ကြောက်သူကို ပြန်၍ တိုက်ခိုက်သော စိတ်အား တစ်မျိုးဖြစ်သည်။

ကြောက်လျှင် ရင်တုန်၏၊ ဒူးတုန်၏၊ စကားထစ်၏၊ သွေးကြောများ တောင့်တင်းသွား၏၊ အသိဉာဏ် ထုံထိုင်းသွား၏၊ ဆုံးဖြတ်ချက်မှား၏။

ကြောက်သောသူမှာ တစ်စုံတစ်ခုသောဘေးရန် အခက်အခဲနှင့် ရုတ်တရက် တွေ့ရာ၌ ရုတ်တရက် အသိဉာဏ်သည် ကြောက်မှု ပေါ်လာနိုင်၏။ ကြောက်လျှင် ပေါ်၍ မထွက်လာ။

ကြောက်တတ်သူတို့သည် အဘယ်မျှပင် စွမ်းရည်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံစေကာမူ ခေါင်းဆောင်မဖြစ်နိုင်။

ဆရာကြီး ပီမိုနင်းက 'အာဂလူ' စာအုပ်တွင်

“လူမျိုးတို့၏ ကြီးပွားခြင်းသည် လူငယ်ကလေးများ၏ စိတ်၌ ရဲသွေးရဲစိတ်၊ မကြောက်စိတ်တို့ကို ပျိုးထောင်၍ ပေးခြင်း၌ တည်စေသည်။ အကြောင်းမူကား လွတ်မြောက်ခြင်းသည် သူ့ရဲကောင်းအာဇာနည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်သာ ရနိုင်သော အရာဖြစ်လေသည်” ဟု ဆို၏။

မိမိကိုယ် မိမိ အောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သော စိတ်သည်လည်း လူကလုပ်ယူသော စွမ်းအားပင်ဖြစ်၏။

လူသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိုးပိုင်လာသောအခါတွင် အားလုံးသော ကြောက်ရွံ့စိတ်များစွာမှ လွတ်မြောက်ရလေသည်။ ဘဝသဘောသဘာဝများကို သိရှိလာကြသောသူများသည် ကြောက်ရွံ့စိတ်များ ထားရှိရန် မလိုချေ။

ထိုကြောက်ရွံ့စိတ်ကြောင့် ထိပါးနစ်နာမှု ဖြစ်ရန် အကြောင်း မရှိတော့ချေ။

လူများကြောက်ရွံ့သည့် အဓိကအကြောင်းခုနစ်ခု ရှိသည်ဟု

ဒေါက်တာ နပိုလီယံဟီးလ်က ဆို၏။ ထိုအကြောင်း ခုနစ်ခုသည် ငယ်စုအား တစ်ခုက အင်အားကြီးမားအောင် ပြုလုပ်ပေးနေသည်။

ထိုခုနစ်ခုမှာ...

- ၁။ ဆင်းရဲမွဲတေမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း။
- ၂။ ပြစ်တင်ဝေဖန်မည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း။
- ၃။ ကျန်းမာရေး ပျက်ပြားမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း။
- ၄။ ချစ်ခင်မှု ဆုံးရှုံးပျက်ပြားမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း။
- ၅။ လွတ်လပ်မှု ဆုံးရှုံးရမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း။
- ၆။ အသက်ကြီးရင့်မည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း။
- ၇။ သေဆုံးရမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းများဖြစ်သည်။

ထိုကြောက်ရွံ့ခြင်းများသည် တစ်ခုအား တစ်ခုက အင်အားကြီးမားအောင် ဆက်နွယ်ပြုလုပ်ပေးနေကြသည်။

လူတိုင်းမှာ သဘာဝနှစ်မျိုးရှိ၏။ တစ်မျိုးက အထက်သို့ မြောက်၍ တင်၏။ တစ်မျိုးက အောက်သို့ဆွဲ၍ ချ၏။ ကြောက်စိတ်သည် အောက်သို့ အမြဲဆွဲချ၏။

လောကတွင် မကောင်းမှု ဒုစရိုက် ပြုရမည်ကိုသာ ကြောက်စိတ်ထားရမည်ဖြစ်ပြီး ကျန်အရာဟူသမျှတွင် ကြောက်စိတ် မထားအပ်ပါချေ။

ကြောက်တတ်သူကို ခြောက်တတ်ကြ၏။ ခြောက်ခြင်းကို ကြောက်နေလျှင် ဘယ်တော့မှ အထက်မရောက်။

လောက၌ အောက်ရောက်နေကြသူများမှာ ကြောက်နေကြ သူ များလေသည်။

မကြောက်တတ်ဖို့ အရေးကြီးသည်နှင့်အမျှ စိတ်မပျက်ရန် အရေးကြီး၏။ အခက်အခဲ အကြပ်အတည်းများကို တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် အောင်မြင်မိသောအခါ နောင်အောင်မြင်ရန် မခက် တော့ချေ။

ဘဝအောင်မြင်ရေးတွင် မိမိကိုယ်ကို အားမကိုးခြင်းနှင့် ကြောက်ခြင်းထက် ကြီးသောရန်သူ မရှိချေ။

မိမိအလုပ်က မှန်ကန်နေလျှင်-ကဲ့ရဲ့ ဝေဖန်ခြင်းကို ဝရပြု ကြောက်စိတ် မဝင်ရ။

ကြောက်စိတ်သည် အလုပ်ကို နှောင့်နှေးစေ၏။ တွေဝေ စေ၏။ လမ်းလွဲစေ၏။ ကြောက်စိတ်အားကြီးလျှင် ကျန်းမာ ရေးလည်း ပျက်၏။ အရေးကြီးလှသော ဦးနှောက်လည်း ပျက် ၏။

လောက၌ နေခြင်းပြီးလျှင် သေခြင်းသာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သေခြင်းသည် မဆန်း။ လူမှန်လျှင် သေရမည်သာဖြစ်၏။ ရှေ့သေနှင့် နောက်သေသာ ကွာခြား၏။ သေခြင်းသည် ကြောက် စရာမဟုတ်။ မသေခင် အောက်ကျနေောက်ကျ ဖြစ်နေခြင်း သည်သာ ရှက်စရာ၊ ကြောက်စရာ ဖြစ်တော့၏။

လူများသည် သူရဲဘောကြောင်ပြီး ကြောက်သူကို

စော်ကားတတ်၏။ နိုင်ထက်စီးနင်း ပြုတတ်ကြသည်။ ထိုသို့ ပြုနိုင်သည်မှာ ကြောက်ရွံ့သောသူသည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မလုပ် ဟု ထင်မြင်ထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။

သင်မကြောက်နှင့်...။ ကြောက်ခြင်းသည် အရာရာကို ကြိုတင်အစွဲမပေးထားခြင်းနှင့် တူတော့၏။

ကြီးမြင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၌လည်း ကြောက်ရွံ့စိတ် မကင်း ပါ၊ ရှိတတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့အား ကြောက်ရွံ့စိတ်ထားက သူတို့၏ ဘဝတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံ၍ မထားနိုင်ချေ။

ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည် အပျက်စိတ်ထား ဖြစ်ပွားစေသော အကြောင်းရင်း ဖြစ်၏။

အမြော်အမြင်ရှိသူတို့သည် မကြောက်ရွံ့တတ်ကြချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကြောက်ရွံ့ခြင်းမှ မွေးဖွားပေးလာမည့် ဒုက္ခသားကောင်များကို သူတို့က အမြော်အမြင်နှင့် တွေးခေါ် ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ကြောက်ရွံ့ခြင်းက အားနည်းသူတို့၏ ခိုလှုံရာဖြစ်ပြီး အသုံးမကျသူတို့၏ မိတ်ဆွေဖြစ်နေသည်။

ကြောက်ရွံ့ခြင်းက အသက်ရှင်နေသူအား အဓိပ္ပာယ်မဲ့ အောင် ဖန်တီးပေးတတ်သည်။

ရဲရင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသူသည် သံသယမရှိ။ ကောင်းစွာ ယုံကြည်အားကိုးမှုနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် အောင်မြင်ခြင်းလည်း မုချ

၈ သုတေသီ ဘုန်းမြင့်ဆွေး

လှိုင်းနှိုင်း၏။

ကြောက်တတ်သူသည် အခါများစွာသေ၍ ရှုံးနေတတ်၏။
ရဲရင့်သူတို့မှာ အခွင့်အခါမကောင်းမှ တစ်ကြိမ်သာလျှင် သေတတ်
၏။

လောက၌ ဆာလောင်သူနှစ်ဦး ပူးပေါင်းမိပါက ပို၍
မဆာနိုင်။ ကြောက်တတ်သူနှစ်ဦး ပူးပေါင်းမိပါက ပို၍ ကြောက်
တတ်လာတတ်၏။ ကြောက်ခြင်းသည် ကူးစက်တတ်၏။
ထို့ကြောင့် ကြောက်တတ်သူနှင့် မပေါင်းမိပါစေနှင့်။

သင်စိတ်မပျက်နှင့်

သင်စိတ်မပျက်နှင့်...။

စိတ်ပျက်လျှင် သိပ်ခက်တတ်ပါသည်။ လောက၌ စိတ်
ပျက်သည်နှင့် အရာရာ ခက်ကုန်တတ်၏။ သိပ်ခက်ခြင်းမှာ
စိတ်ပျက်ခြင်းမှ စ၊ ပါ၏။

စိတ်ပျက်လျှင် အရာအားလုံး လိုက်ပျက်၏။ ထို့ကြောင့်
ဘာပဲပျက်ပျက် စိတ်မပျက်ဖို့ အရေးကြီး၏။

ဘာမဆို ရှုံးတော့မှ ရှုံး၊ ပျက်တော့မှ ပျက်၊ သေတော့မှ
သေ၊ စိတ်မပျက်ဖို့ အရေးကြီး၏။

သင့်၌ ကြောက်ရွံ့စိတ် များလေလေ ထိုကြောက်ရွံ့
စိတ်အတိုင်း ဖြစ်ပေါ်အောင် ဆွဲဆောင်နိုင်အား ရှိလေလေပင်
ဖြစ်၏။ စိတ်တွင် အမည်းအစွန်း ထင်စေသည့် အနာအဆာကို

ထည့်သွင်းသောအခါတွင် စိတ်မှာ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့လာ၏။

အပျက်စိတ်ကို ရှောင်၊ အပြုစိတ်ကို အမြဲဆောင်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမည်။

အပြုစိတ်ထားများကို သင် ထုတ်လွှတ်ပေးသောအခါ၌ ဤကမ္ဘာ၊ ဤလောကသည် သင့်အား အကူအညီပေးအပ်မည့် အပြုစိတ်ဓာတ်များကို ပြန်လည်၍ လွှတ်ပေးလိမ့်မည်။

အပြုစိတ်ထား သို့မဟုတ် သေချာသော စိတ်ထားရှိသူသည် အခြားသော အပြုစိတ်ထားရှိသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များထံမှ အလိုအလျောက်ပင် အကျိုးတရားများ ရနိုင်၏။

အပျက်စိတ်သည် အမှောင်နှင့်တူ၏။ အပျက်စိတ်က ဝီရိယအား၊ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဉာဏ်မျက်စိတို့ကို မှောင်အောင်၊ မှောက်အောင် ပြုတတ်၏။

စိတ်မပျက်လျှင် သင်ဆင်းရဲချင် ဆင်းရဲနေမည်ဖြစ်သော်လည်း ဘဝမပျက်၊ ကမ္ဘာမပျက်သေးချေ။

စိတ်ပျက်ခြင်းသည် စိတ်ကို သတိလစ်ဟင်း မချုပ်ထိန်းနိုင်ခြင်းကသာ အဓိကဖြစ်သည်။ စိတ်ပျက်ခြင်းသည် စိတ်လေလွင့်ခြင်း၊ အာရုံတို့၌ မြောပါနေခြင်းများပင်ဖြစ်၏။

မုန်းတီးခြင်းနှင့် လက်စားချေလိုခြင်း စိတ်ထားများကလည်း စိတ်ပျက်ခြင်းဖြစ်၏။ မုန်းတီးခြင်းနှင့် လက်စားချေလိုခြင်း စိတ်ထားများသည် ဆုံးပါးသွားသော ငွေကြေးများကြောင့်

တွေ့ကြုံရသော ဒုက္ခထက်ပင် ကြီးမားသောဒုက္ခကို ရရှိစေတတ်၏။

လူတို့သည် အနည်းငယ်မျှသော လောကဒုက္ခကို ကြီးကျယ်စွာ ပုံချဲ့ ငြီးတွားတတ်၏။ ပူပန်တတ်ခြင်း ပြုလေ့ရှိသည်။ ထိုအပြုအမူသည် စိတ်ဓာတ်ကို ပျက်စေ၏။ စိတ်တန်ခိုးကို ယိုဖိတ်စေသည်။ ထိုသို့ ငြီးတွားပူပန်သဖြင့် အကျိုးမပြီးဘဲ အကျိုးပင် ယုတ်စေနိုင်တော့၏။

မိမိအတိတ်က ကျင့်သုံးခဲ့သည့် အခြားများစွာသော အပျက်စိတ်ထား ဟူသမျှကို အတိတ်မှာပဲ ထားရမည်။

ထိုအပျက်စိတ်ထားများ ပစ္စုပ္ပန်သို့ သယ်လာမိက ပျက်မြဲပျက်မည့်အပြင် ပို၍ ပို၍ ပျက်ပေလိမ့်မည်။

ရည်ရွယ်မှန်းထားချက်များကို အတိအကျ ထားရှိခြင်းသည် သင်၏ စိတ်နေစိတ်ထားအား အပြုစိတ်ဓာတ်များ တိုးပွားစေပါ၏။

ဆင်းရဲသော်လည်း မဆင်းရဲလိုသော စိတ်ဆန္ဒသည် အပြုစိတ်ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသော်လည်း မဆင်းရဲလိုသော စိတ်ဆန္ဒသည် တိုးတက်ချမ်းသာစေရန်အတွက် ကောင်းမွန်သော ခြေလှမ်းပင်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဆင်းရဲမြဲတွေ့မှုကို ကြောက်ရွံ့သည့် သင်၏ စိတ်ထားများအား ဘေးသို့ ဖယ်ချထားရမည်။

အတွင်းစိတ်ဆိုသည်မှာ အသိစိတ်နှင့် ပူးတွဲတည်ရှိ၏။

အတွင်းစိတ်သည် အကန့်အသတ်မဲ့ တန်ခိုးအင်အားရှိ၏။

တိုးတက်အောင်မြင်ကြီးပွားချမ်းသာစေရန်အတွက် သတိ ဓလစ်စေဘဲ မိမိကိုယ်ကို မိမိ စောင့်ထိန်းပြီး အပျက်စိတ် (Negative Mind) ကင်းရှင်းအောင် နေထိုင်ရမည်ဖြစ်သည်။

လူတိုင်းလူတိုင်း၏ လုပ်ဆောင်စရာ တစ်ခုတည်းသော ကိစ္စရပ်သည် မိမိကိုယ်ပိုင် စိတ်ကို တာဝန်ယူပြီး ထိန်းချုပ် ကွပ်ကဲမှုပြုရန်ဖြစ်သည်။

အပြုစိတ်ထားနှင့် အပျက်စိတ်ထား၊ စိတ်နှလုံးထိခိုက် လှုပ်ရှားမှု ခုနစ်မျိုးစီရှိသည်။ ထိုသဘောတရားမှာ ကာနယ်ဂျီ၏ သဘောတရားဖြစ်၏။ ကာနယ်ဂျီသည် ကမ္ဘာကျော် သန်းကြွယ် သူဌေးကြီးဖြစ်ပြီး တွေးခေါ်ရှင်ဖြစ်၏။

အပျက်စိတ်ထားနှင့် စိတ်နှလုံးထိခိုက်မှု ခုနစ်မျိုးမှာ

- ၁။ ကြောက်ရွံ့ခြင်း
- ၂။ သူတစ်ပါးအား ငြူစူခြင်း
- ၃။ မုန်းတီးခြင်းနှင့် မနာလိုခြင်း။
- ၄။ လက်စားချေလိုခြင်းနှင့် အာဃာတထားခြင်း။
- ၅။ လောဘကြီးခြင်း။
- ၆။ အယူသီးခြင်းနှင့် သံသယရှိခြင်း။
- ၇။ အမျက်ဒေါသထွက်ခြင်း။

အပြုစိတ်ထားနှင့် စိတ်နှလုံးထိခိုက်မှု ခုနစ်မျိုးမှာ

- ၁။ မေတ္တာထားရှိခြင်း။
- ၂။ လိင်ကိစ္စ။
- ၃။ မျှော်လင့်ခြင်း။
- ၄။ ယုံကြည်မှု။
- ၅။ ဆန္ဒစိတ်။
- ၆။ အကောင်းမြင်ဝါဒ။
- ၇။ သစ္စာရှိခြင်း။

အပြုစိတ်၊ အပျက်စိတ်၊ စေ့ဆော်စိတ်အင်အားသည် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်သက်တာလုံး လုပ်ဆောင်သမျှကို စိုးမိုးညွှန်ကြား နေ၏။ စိတ်တက်လျှင် ထက်၏။ စိတ်ပျက်လျှင် ခက်၏။

သင့်စိတ်အတွင်းသို့ အားငယ်စရာ စိတ်ရှုပ်ထွေးစရာ စိတ်ဓာတ်ကျစရာတွေ မဝင်ပါစေနှင့်။

ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသည့် ကိစ္စရပ်ကို သင့်တွေ့ရှိရ တိုင်း၊ ထိုကိစ္စရပ်ကို အတိတ်မှာသာထား။ သင်၏ စိတ်ကို အနာဂါတ်ကာလတွင် ရရှိမည့် အောင်မြင်မှုအပေါ်တွင်သာ ထားရှိရမည်။ အောင်မြင်မည်ဟု ယုံကြည်ရမည်။

အတိတ်ကာလ အမှားအယွင်းများသည် နောင်ကာလ၌ ကံကောင်းကြုံတွေ့ရန် ခဏခဏ ဖန်တီးပေးလေ့ရှိသည်ကို သင် တွေ့ရှိပေလိမ့်မည်။

အပျက်စိတ်ထားများ၏ သွေးဆောင်မှုဟူသမျှကို ရှောင်ရှားပါ။ အထူးသဖြင့် ပူဆွေးသောကရောက်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းက ဆွတ်ရွှင်ရေးတို့ကို ပိတ်ပင်ထားလိမ့်မည်။ အပျက်စိတ်မှန်သမျှသည် အဖျက်သို့သာ ဦးတည်နေသည်။

သင်၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကို သိ၊ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကို ထိန်းသိမ်း။ သင်၏ ကိုယ်ပိုင်ဘဝမှာ ပျော်ရွှင်စွာနေ။ သင်၏ အတွင်းအတ္တ (အတွင်းစိတ်)နှင့် အကျွမ်းတဝင်ရှိအောင် ကြိုးစားရမည်။

အောင်မြင်ချမ်းသာခြင်း ဆိုသည်မှာ ရုပ်ဝတ္ထု ပစ္စည်းများနှင့် ငွေကြေးကြွယ်ဝမှုကို ခေါ်ဆိုရမည် မဟုတ်သေးဘဲ စိတ်ဓာတ်ပါ အောင်မြင်ချမ်းသာမှု ရရှိမှသာလျှင် စင်စစ် အောင်မြင်ချမ်းသာ သူဖြစ်၏။

စိတ်၏ လွတ်လပ်ခြင်းဆိုသည်မှာ သိမ်မွေ့သော အရာပင် ဖြစ်၏။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ဒေါသဖြစ်ပွားခြင်းများသည် ထိုသူ၏ စိတ်ကို သံတိုင်များနောက်သို့ အရောက်ပို့မြဲဖြစ်၏။ အပြစ်သည် စိတ်ကို သံကြိုးများဖြင့် ရစ်ပတ်ချည်နှောင်လေ့ရှိသည်။

လူတစ်ဦး၏ စိတ်သည် သေးနပ်သော ကြောက်လန့်ဖွယ် ရာကိုသာ တွေးမြင်နေပါလျှင် သူ့အထင်အမြင်အတိုင်းသာ လုပ်ဆောင်ဓာတ်၏။ မိမိကိုယ်မိမိ ထိန်းချုပ်နိုင်သောသူ၌ အားရှိ သည်ဖြစ်ရာ များစွာသော အရာတို့ကို မပြုလုပ်သင့်ဟု သင်ထင်မြင် ယူဆပါလျှင် မလုပ်ကိုင်ဘဲ ငြင်းဆိုနေနိုင်၏။

စိတ်တန်ခိုးသည် အကန့်အသတ်မရှိ။ စိတ်က ဖြစ်မြောက် မည်ဟု ယုံကြည်သော အရာဟူသမျှကို ဖြစ်မြောက်အောင် စိတ်က လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်၏။

စိတ်သည် သူ့အပေါ်မှာ သူ့ကို ပိုင်ဆိုင်သော လူသား တစ်ဦး၏ လုံးဝဥသု ထိန်းချုပ်ကွပ်ကဲမှုပြုနိုင်သော တစ်ခု တည်းသော အရာဖြစ်၏။ သဘာဝတရားကြီးက လူသားအား ပေးအပ်သော အရာများထဲမှ စိတ်သည် လူသား၏ အကြီး မြင့်ဆုံး ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပေ၏။

သင့်ကို ဝေဖန်မှာပင်ကြောက်နှင့်

မှန်ကန်သည့် ဝေဖန်ရေးကို ပေးတာမျိုးသည် ရွှေပေးခြင်း နှင့်အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ ရွှေအဖိုးတန်သကဲ့သို့ မှန်ကန်သော ဝေဖန်ရေးသည် အဖိုးတန်လှ၏။

မှန်ကန်သော ဝေဖန်ရေးမှာ သင်၏ လိုအပ်ချက်များကို ထောက်ပြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဝေဖန်ရေးသည် အဆင့်အတန်း မြင့်၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည် အလွန်ပင် အဆင့်အတန်း နိမ့်ကျလှသည်။ ဝေဖန်ရေးကို အဆင့်အတန်းရှိသူများက ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ပြတတ်ပြီး ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အဆင့်အတန်းနှင့် ဉာဏ်ပညာ အလွန်နိမ့်သူများက ပြုလုပ်ပြောဆိုတတ်ကြ၏။

မိမိက ကောင်းစွာ ဝေဖန်ပြောဆိုနိုင်ခြင်းထက် သူတစ်ပါး

၏ ဝေဖန်ပြောစကားကို ကောင်းစွာ နားထောင်နိုင်စွမ်း ရှိခြင်းက ပိုပြီး ကြီးမားသော အောင်မြင်မှုကို ဖြစ်စေနိုင်၏။

မှန်ကန်သော ဝေဖန်ရေးနှင့် မှားယွင်းသော ကဲ့ရဲ့ချမှုသည် အဆီအနှစ်ချင်း၊ အဓိပ္ပာယ်ချင်း လွန်စွာမှ ကွာခြား၏။

လူတစ်ဦးအား ဝေဖန်သည်၊ ထိုလူ၏ ပြုမူလုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဝေဖန်ရေး အမှန်ပေးနိုင်သည် ဆိုသည်မှာ လွယ်ကူသော အရာ တော့ မဟုတ်ချေ။

ဝေဖန်သူသည် အသိဉာဏ်ပညာ၊ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်နိုင်စွမ်း၊ အတွေ့အကြုံရှိသူဖြစ်မှ ရ၏။ မျက်ကန်းဝေဖန်ရေးမျိုးမှ ဘာ အကျိုးကျေးဇူးမှ မရ။

လူတစ်ဦးကို နှုတ်နှင့်ဝေဖန်၍ လွယ်သော်လည်း ထိုသူ၏ အကြောင်းကို အပြည့်အစုံ သိနားလည်ရန်မှာ ခက်လှ၏။

ဝေဖန်ရေးသည် ကြောက်စရာမဟုတ်။ ကြိုဆိုလက်ခံစရာ ဖြစ်၏။

အချို့က ဝေဖန်ရေးကို ကြောက်၏။ တုန်လှုပ်၏။ ဝေဖန်ခြင်း ခံရလျှင် ဖိမ်းဖိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။ အကောင်းကို ဝေဖန်သောအခါ အချို့က စိတ်ကြီးဝင်၏။ အချို့က အောက် ခြေလွတ်ပြီး ပေါ့ဆဆ ဖြစ်သွားသည်။ အဆိုးကို ဝေဖန်ခံရလျှင် အချို့က အားငယ်စိတ်ဝင်သွား၏။ အချို့က ဒေါသသာကြီးပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြင်ဆင်ရကောင်းမုန်း မသိချေ။

အမှန်စင်စစ်တွင် ဝေဖန်ရေးမှာ ကြောက်စရာမဟုတ်၊ ကြိုဆိုစရာသာဖြစ်သည်။ ဝေဖန်ရေးအတွေ့အကြုံသည် အကောင်းဆုံး ဆရာသမားဖြစ်၏။

လူတိုင်းလူတိုင်း၌ အမှားအပြစ်များရှိသည်။ ထိုအမှားအပြစ်များကို ဝေဖန်ထောက်ပြမှု ရရှိခြင်းသည် တန်ဖိုးကြီးမားလှသော ကိစ္စဖြစ်၏။

လောကသတ္တဝါတို့တွင် အရာရာ၌ စိတ်ထားတတ်ရန်သည် ပဓာနဖြစ်သည်။ ယထာဘူတ သဘာဝကျကျ သဘောထားတတ်သူသည် ဝေဖန်ရေးကို လက်ခံ၏။ အကြောင်းမှာ ဝေဖန်ရေးသည် ကိုယ့်အတွက် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

လောကကြီးသည် ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်ရသည် မဟုတ်ချေ။ လောကသဘာဝအတိုင်းသာ ဖြစ်ရ၏။ လောကသဘာဝ၌ ဝေဖန်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချခြင်း၊ ချီးမွမ်းမြှောက်ပင့်ခြင်းများ ရှိ၏။

သင်သည် နေ့စဉ် အချိန်ရှိသမျှ ဘဝတိုးတက်မှုကို ရအောင် တိုက်ပွဲဝင်နေရာတွင် ဝေဖန်ရေးလက်နက်ကိုလည်း အမြဲ ကိုင်ဆွဲထားရပါမည်။ သို့မဟုတ်ပါက ဘဝက သင့်အား နေ့စဉ် တိုက်ခိုက်နေ၍ သင်ကျဆုံးရလိမ့်မည်။

လူတိုင်းသည် မိမိဘက်တွင် အမှန်တရား ရှိစေလိုသော ဆန္ဒ ရှိကြ၏။ သို့သော် လူတိုင်းမှာ အမှန်တရားဘက်တွင် ရိုးရိုးသားသား ရပ်တည်လိုသော ဆန္ဒ မရှိကြသဖြင့် မှန်ကန်သော

ဝေဖန်ရေး ရလျှင်လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ညာ၍ မပြုပြင်ချင်ကြချေ။

တစ်စုံတစ်ရာကို ဝေဖန်သုံးသပ်ရာ၌ ပုဂ္ဂိုလ်အရလည်းကောင်း၊ လုပ်ငန်းအရလည်းကောင်း၊ ကံသုံးပါးအရလည်းကောင်း ပိုင်းခြားခွဲဝေလျက် အဘက်ဘက်မှ သုံးသပ်မှသာ အမှန်ကို ရနိုင်၏။

နားထောင်ခြင်းမှ ပညာရရှိစေ၍ စကားပြောဟောခြင်းမှ နောင်တနှင့် အမှန်တရား ရရှိစေသည်။ မိမိကို ဝေဖန်ခံခြင်းသည် နားထောင်ခြင်း အမှုကိစ္စ ဖြစ်၍ မိမိအတွက် ပညာတွေများစွာ တိုးလာပါသည်။

ဝေဖန်ခြင်းအမှုကို လက်ခံခြင်း၊ လက်မခံခြင်းမှာ သတိကြီးစွာ ထားရပါမည်။ မှန်ကန်သော ဝေဖန်ရေးကို လက်ခံ၍ မမှန်ကန်သော ဝေဖန်ရေးကို ဒေါသထွက်၊ စိတ်မဆိုးဘဲ ပယ်ပစ်ရပါမည်။

မိုက်မဲသော၊ မလိုလားသော လူတို့၏ ဝေဖန်ရေး စကားကို ယူမိခြင်းကြောင့် မိမိ၏ မူလ ယုံမှတ်မှုနှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာများ ဆုံးရှုံးခြင်း ဖြစ်ရတတ်သည်။

သူတစ်ပါးတို့အား လိမ်လည်ခြင်းထက် မိမိကိုယ်ကို လိမ်လည်ခြင်းက ပို၍ ဆိုးဝါးနစ်မြန်းမြဲဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင့်ကိုယ်သင် အမှန်မေး၊ အမှန်ဖြေ၊ မလိမ်မလှည့်စားဘဲ မိမိကိုယ်ကို အမှန်ဝေဖန်ရမှာဖြစ်၏။

ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်၊ ဝေဖန်ခြင်းကို သည်းခံလျက် မတုန်မလှုပ်
လောက်မပြန်ခြင်း၊ အမျက်ဒေါသ၊ အယာတတို့ကို စိတ်တွင်း၌
သိုသိပ်၍ မထားခြင်း၊ တည်ငြိမ်သော သန့်ရှင်းသော စိတ်ဓာတ်
ရှိခြင်း၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ဘေးဒုက္ခကို မဖြစ်စေခြင်း၊ ပတ်ဝန်း
ကျင်ကြောင့် တုန်လှုပ်မှုမရှိခြင်း၊ အခြေအနေအမှန်ကို အမှန်
အတိုင်း သုံးသပ်တတ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးကို မှန်ကန်စွာ ဝေဖန်နိုင်
သလို မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ဝေဖန်ခံနိုင်ခြင်းမှာ ကြီးမြတ်သော
စိတ်ဓာတ်၏ သဘောလက္ခဏာများ ဖြစ်သည်။

အချို့သော အောင်မြင်ထင်ရှား ကျော်စောခဲ့သူများသည်
အပြင်းအထန် ဝေဖန်ရေး လှိုင်းတံပိုးကြားမှ ကျော်လွှားရုန်း
တက်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည်။ အချို့က ဝေဖန်ရေးကို မခံချင်လွန်း၍
ကြိုးစားပြောင်းလဲသွားခဲ့သူများ ဖြစ်သည်။

ဝေဖန်ရေးကို မကြောက်ရ၊ မှန်ကန်သော ဝေဖန်ရေးကို
ချစ်ကို ချစ်ရပါမည်။ ကြိုဆိုလက်ခံ နာယူရပါမည်။

မမှန်ကန်သော ဝေဖန်ရေးကို ဒေါသဖြစ်၊ စိတ်မဆိုးပါနှင့်။
ထိုဝေဖန်ရေးကို ညာဘက်နားမှ ကြားလျှင် ဘယ်ဘက်နားမှ
ထုတ်ပစ်။ ဘယ်ဘက်နားမှ ကြားလျှင် ညာဘက်နားက ထုတ်ပစ်။
ထိုအမှားဝေဖန်သူကို ကိုယ်က သနားပါ။

လောက၌ ကဲ့ရဲ့ဝေဖန်ခြင်းကို မည်သူမျှ မလွတ်ကင်းချေ။
တုနိုင်းမဲ့သော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာပင် မလွတ်ကင်းခဲ့ချေ။

လူဘုံ၌ ကဲ့ရဲ့ဝေဖန်ခြင်း အသံလှိုင်းများ ဆူညံနေတော့၏။
လူသည် စကားပြော၏။ စကားပြောသဖြင့် ဝေဖန်တတ်ကြ၏။
ကဲ့ရဲ့တတ် ချီးမွမ်းတတ်၏။ ဝေဖန်ရေးကို မကြောက်ခြင်းသည်
စစ်မှန်သော သတ္တိရှိခြင်းပင် ဖြစ်တော့သတည်း။

စကားကို ပီပီသသ ရဲရဲတင်းတင်းပြော

မုသားမပါသော စကားကို ပြောရမှာ ဘာမျှ ကြောက်နေစရာ မလိုချေ။

လူတစ်ဦးချင်းသော်လည်းကောင်း၊ လူအများနှင့်သော်လည်းကောင်း ပြောဆိုဆက်ဆံရာမှာ ယဉ်ကျေးစွာနှင့် စကားကို ပီပီသသ ရဲရဲတင်းတင်း ပြောတတ်ရမည်ဖြစ်၏။

မုသားမပါသောစကားကို မဝံ့မရဲ ပြောနေခြင်းသည် လောကကြီးကိုရော လူတွေကိုပါ ကြောက်နေခြင်းနှင့်တူ၏။

လေ့လာကြည့်ပါ။ စကားကို ပီပီသသ၊ ရဲရဲတင်းတင်း၊ မှန်မှန်ကန်ကန် ပြောသူများကို လူအများ လေးစားကြည်ညိုကြပါသည်။

စကားကို ပီပီသသ ရဲရဲတင်းတင်း မှန်မှန်ကန်ကန်

ပြောတတ်သူသည် လူအများကြား၌ ထူးခြားနေတတ်ပါသည်။

အချို့က စကားပြောရခြင်းကိုပင် ကြောက်ရွံ့နေတတ်ကြ၏။ လူစိမ်းနှင့် စကားပြောရလျှင် ရွံ့ထိတ်နေသည်မှာ ပို၍ သိသာ၏။ ထိုသူများသည် လောကကို အရုံးကြိုတင်ပေးထားသူများနှင့် တူသည်။

အချို့သည် အခွင့်အရေး ရသင့်ရထိုက်ပါလျက် မပြောရဲကြ၍ မရကြချေ။ ပြောလျှင် ပြီးမည်ဖြစ်သော်လည်း မပြောရဲသောအခါ မပြီးကြချေ။

စိတ်အားငယ်ခြင်း၊ ညှိုးနွမ်းခြင်းသည် လူတစ်ကိုယ်လုံး၏ စိတ်အား ကိုယ်အား (Will Power) စိတ်တန်ခိုး သတ္တိကိုပါ ယုတ်လျော့ ပျော့ညံ့သွားစေသဖြင့် အမှန်တရားနှင့် ပညာဉာဏ်ကိုပါ ဖုံးကွယ်ပြီး စကားကိုလည်း ပီပီသသ ရဲရဲတင်းတင်း မပြောရဲတော့ချေ။

လောက၌ ချိုသည့်စကားသာ ချိုရမည်ဖြစ်ပြီး ပီပီသသ ရဲရဲတင်းတင်း ပြောရမည့်စကားမှာ ရဲရဲတင်းတင်းပင် ပြောရလေ့လိမ့်မည်။

ရဲရဲတင်းတင်း ပြောခြင်းကို ရိုင်းသည်ဟု မယူဆနိုင်ပါ။ ပြတ်သားပွင့်လင်းသည်ဟုသာ ရေရှည်မှာ နားလည်လာကြပါသည်။

မှန်ကန်တည်ငြိမ် ရဲရင့်ခြင်းသည် အထူးလှသော

ကျွန်သရေ ဂုဏ်တန်ခိုးဖြစ်၏။

မုသာစကားနှင့် မမှန်သော စကားကို ပြောတတ်သူများ သည် ရဲရဲတင်းတင်း မပြောရဲကြသဖြင့် ထိုသူတို့၏ စကားသံနှင့် မျက်လုံးများက သိသာနေပါသည်။

စကားသည် ပြောပါများက ဇာတိပြု၍ အချို့မှာ ပြောရင်းမှ ဓရဲတော့ချေ။

လူအချို့သည် စကားပြောတတ်ပါလျက် ပီပီသသ မပြော ကြသဖြင့်၊ မြန်လွန်းသဖြင့်၊ ပေါ့ပျက်ပျက် ပြောသဖြင့် ကိစ္စ အောင်မြင် ပြီးမြောက်ရမည်ကို မအောင်မြင်ကြချေ။

ရှက်တတ်ခြင်းသည် ကြောက်တတ်ခြင်း၏ အစပင် ဖြစ်လေသည်။ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြစ်ခြင်းသည် စိတ်၏ မခိုင်လုံ၊ မရိုးသား၍ လန့်တတ်ခြင်း၏ အစပင်ဖြစ်သည်။ အကုသိုလ်နှင့် မကောင်းမှု ဒုစရိုက် ကျူးလွန်ခြင်းမှတစ်ပါး ပြောရမည်ကို ဘာမျှ ရှက်ကြောက်နေစရာ မလိုချေ။

သူများ ပြောစကားကို နားထောင်ရမည်။ ကိုယ့်ထင်မြင် ယူဆချက်ကို ပြောရရမည်။

အချို့သည် မှန်ကန်သော စကားနှင့်ပင် စီးပွားဖြစ်ထွန်း စပြုပြီး မှန်ကန်သော အလုပ်က ဒုတိယနေရာ၌ လိုက်လာသော အခါ အောင်မြင်ထွန်းကား တိုးတက်ခြင်းများ ဖြစ်လာလေသည်။

လူကြီးလူကောင်းများသည် စကားကို ကျယ်လောင်စွာ

မပြောကြသော်လည်း ပီပီသသနှင့် ရဲရဲတင်းတင်း ပြောတတ် ကြ၏။ ရဲရဲတင်းတင်း ပြောသည်ဆိုရာမှာ ဒေါသသံလည်း မပါချေ။

လူတစ်ယောက်၏ စိတ်ဓာတ်ကို ထိုသူ၏ ပြောစကား နှင့် စကားသံကလည်း သိသိသာသာ ဖော်ပြနေသည်။

လူတို့သည် ပုံသဏ္ဍာန်အသွင်ရုပ်ဝါချင်း၊ အလေ့ဝါသနာ စိတ်ထားချင်း မတူကြသလို အဆင့်အတန်းသည်လည်း ဘယ် တော့မှ မတူညီနိုင်ကြချေ။ ထို့အတူ ပြောသောစကား အဆင့် အတန်းများလည်း မတူညီနိုင်ကြချေ။

အချို့လူတို့သည် စကားနှင့်ပင် သူ့အဆင့်အတန်းကို သူဖော်ပြနေကြ၏။ ဥစ္စာပစ္စည်း ရှိတိုင်းလည်း စကား၌ အဆင့် အတန်း မရှိတတ်ချေ။

လောက၌ တစ်ဖက်သား နားလည်လက်ခံလာအောင် မပြောတတ်ခြင်းသည်လည်း အလွန် ဆိုးရွားလှသော အကြောင်း တစ်ရပ် ဖြစ်တော့၏။

စကားကို သူ့နေရာနှင့်သူ၊ သူ့အကြောင်းနှင့်သူ၊ သူ့ အချိန်နှင့်သူ ပြောကြရ၏။

နောက်မှ ပြောရမည်ကို ကြိုမပြောရ။ ကြိုတင်ပြောရမည်ကို နောက်မှ မပြောရ။

ဉာဏ်ပညာရှိသူသည် ပြောသောစကားကို နားလည်

လွယ်၍ သိ၏။ ဉာဏ်ပညာမရှိသူကို တစ်နေ့လုံး ထိုင်ပြောနေ
သော်လည်း နားလည်လာမည် မဟုတ်။

အချို့ ရဲရဲတင်းတင်း ပီပီသသ မပြောတတ်ခြင်းမှာ
စကားမမှန်၍ မဟုတ်။ အကြောင်းကိစ္စ မှန်သော်လည်း စိတ်
သတ္တိအား နည်းနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

မှန်သောစကားကိုပင် ပြောင်လှောင်၍ မပြောတတ်ပါ
စေနှင့်။ မှန်သောစကားကို ပြောင်လှောင်ပြောကျင့်များလာ
သောအခါ တစ်ဖက်သား ယုံကြည်ရခက်လာတော့သည်။

စကားများလျှင် တအားများတတ်ပါသည်။ စကားဟူသည်
လိုသည်ထက် ပိုမပြောရန် လို၏။ ကြမ်းကျွဲက နှုတ်ရသေး၏
စကားကျွဲက တောင်းပန်ရ အလွန်ခက်၏။ အချို့သည် လက်
သီးနှင့် ထိုးသည်ထက် စကားနှင့် အထိုးခံရသည်ကို ပိုနာတတ်၏။

မဟုတ်မှန်းသိလျက်နှင့် “ငါ့စကား နွားရ” ပြောလေ့
ရှိသော စရိုက်သည် လူအချို့တွင် ဝသီဖြစ်၍ နေလေ့ရှိသည်။
ထိုဝသီသည် အလွန်အရုပ်ဆိုးပါသည်။

အချို့သည် လက်သီးနှင့် တွန်းထိုးမခံရဘဲ စကားနှင့်
အထိုးခံရသဖြင့် ပြန်မထနိုင်အောင်ပင် လဲကျတတ်၏။

မှန်သောစကားများသည် သစ္စာစကားဖြစ်၍ အလွန်
အစွမ်းထက်ပြီး တိကျထိရောက်လှ၏။

လူတို့သည် စကားဖြင့် ခင်ကြ၏။ ချစ်ကြ၏။ ပေါင်းသင်း

ဆက်ဆံကြ၏။ တစ်ဖန် စကားဖြင့်ပင် မှန်းတီးကြပြန်၏။
ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ပျက်ကြပြန်၏။

လောကကြီးထဲတွင် အောင်နိုင်ထွန်းပေါက်ရန် စကားပြော
ပညာရပ်ကြီးကိုလည်း တတ်သိနားလည်ထားရပါမည်။

မပြောတတ်လျှင် ဆဲသလို၊ ချဲသလို ဖြစ်တတ်၏။
ပြောတတ်သူကို မနောဓာတ်က ပို၍ ကျ၏။

မှန်ကန်သော စကားသံတို့သည် ပီသရဲရင့် ကြည်လင်လှ
သည်မှာ သဘာဝသဘောဖြစ်ပြီး မမှန်ကန်သော စကားများ
သည် ပီသရဲရင့်သည့်တိုင်အောင် ရေရှည်၌ လူတို့က တန်ဖိုး
မထားကြချေ။

လောက၌ အလကား စကားများသည် တန်ဖိုးနည်းစွာ
နှင့်ပင် ကွယ်ပျောက်သွားတတ်ကြလေသည်။

ဖြစ်နိုင်ခြင်း ရှိသလို ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်ခြင်း ဆိုသည်မှာ လည်း ရွေးချယ်ရမှာ ဖြစ်၏။

လောက၌ မဖြစ်နိုင်တာမရှိ၊ မဖြစ်သေးတာသာရှိသည်ဟု ဆိုကြသော်လည်း ယခုတစ်သက်ရော နောင် အသက်တွေမှာပါ မဖြစ်နိုင်သေးတာတွေ များစွာ ရှိပါ၏။

အလုပ်ဆိုသည်မှာ ကိုယ်နှင့် အဝင်ခွင့်ကျလေ ကောင်းလေ ဖြစ်သည်။

လောက၌ လူတို့သည် ရသေ့ ရဟန်းကဲ့သို့ ကျင့်လျှင်၊ စီးပွားပျက်၍ အရှက်ရလေသည်။ ရသေ့ရဟန်းတို့သည် လူကဲ့သို့ ကျင့်လျှင် တရားပျက်၍ အရှက်ရ၏။ မင်းသည် ပုဏ္ဏားကဲ့သို့ ကျင့်သော် တိုင်းပြည်ပျက်ရ၏။ ပုဏ္ဏားသည် မင်းကဲ့သို့ ကျင့်လျှင် အမျိုးဇာတ်ပျက်၍ အရှက်ရတတ်၏။

ကိုယ့်အလုပ်ကို လုပ်ရန် မှန်ကန်စွာ ရွေးချယ်ခြင်းသာလျှင် သဘာဝကျန၍ အကျိုးဖြစ်ထွန်း၏။

လူသည် တစ်ကြိမ်ရှုံးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကြိမ်ကြိမ် ရှုံးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း မိမိ၏ ယုံကြည်မှုဖြင့် လုံ့လ၊ ဝီရိယ၊ ခြံ့လျှောက် လုပ်ဆောင်မှုသာ၊ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် ဆက်တိုက် လုပ်သွားမှသာ လူပီသလေသည်။

လူတို့အား ပတ်ဝန်းကျင်က ဖန်တီးမှုတို့ဖြင့်သာ ခံနေရ သည်ဟု ယူဆ သိထားသကဲ့သို့ လူကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို

ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်

လောကကြီးကို အရှုံးမပေးရလေအောင် မရောင်ရာ ဆီလူး အဖြစ်မျိုး မဖြစ်သင့်ချေ။

လောကကြီးကို အနိုင်ရရန်မှာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ်နေ၊ ကိုယ့် လမ်းကိုယ်လျှောက်၊ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်ရမည် ဖြစ်သည်။

အချို့သည် သူများဘဝကို အားကျပြီး သူများဘဝလို သွားနေကြ၏။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်မလျှောက်ဘဲ သူများလမ်းသို့ လျှောက်၏။ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်မလုပ်ဘဲ သူများအလုပ်တွေကို လျှောက်လုပ်ကြ၏။

ထိုသို့လုပ်ကြ၊ လျှောက်နေကြသဖြင့် ဘဝတွေ လွဲချော်ကာ ကမောက်ကမနှင့် ချောက်ကျ၍ နေကြလေသည်။

ပိုမို၍ ဖန်တီးနိုင်ကြောင်းကိုမူ သဘောပေါက်ထားရပေမည်။
 လူသည် ပတ်ဝန်းကျင်စေ့ဆော်မှုဖြင့် လိုက်လုပ်နေရလျှင်
 လူ့ဘဝအနှစ်သာရ ရမည်မဟုတ်ချေ။ ပတ်ဝန်းကျင် လွှမ်းမိုး
 မှုကြောင့် လိုက်လုပ်နေရသူများသည် ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်မပိုင်ကြ
 ချေ။ သူများနှာခေါင်းပေါက်နှင့် အသက်ရှင်နေကြရသူများနှင့်
 တူလေသည်။

ကိုယ့်ဘဝ၊ ကိုယ့်အချိန်ကို ကိုယ်ပိုင်သုံးစွဲနိုင်ခွင့်ရှိမှသာ
 လူ့ဘဝ ရကျိုးနပ်၏။ ထိုသို့ ကိုယ့်ဘဝ၊ ကိုယ့်အချိန်၊ ကိုယ်ပိုင်
 သုံးစွဲနိုင်သူများမှာ ကိုယ့်အလုပ်ကို ကိုယ်တိုင် ပိုင်ပိုင်လုပ်နိုင်သူများ
 ဖြစ်ကြ၏။

ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်မလုပ်ဘဲ အပျော်အပါးနှင့် ရမ္မက်နောက်
 လိုက်နေသူများ၏ ဘဝသည် လမ်းမှားခယောင်းတောကို ဖြတ်နေ
 ခြင်းနှင့် တူသည်။ တောနက်လေ ပိုကြမ်းလေ ဖြစ်နေ၏။

ကောင်းသော အတုခိုးမှုဖြစ်ရမည် မှန်သော်လည်း သူများ
 လုပ်တိုင်းလည်း ကိုယ်လိုက်မလုပ်ရချေ။ ကိုယ့်ဘဝ၊ ကိုယ့်ပညာ၊
 ကိုယ့်ကျန်းမာရေး၊ ကိုယ့်အခြေအနေနှင့် ကာလာ၊ ဒေသ၊
 ပယောဂတို့ကိုပါ လေ့လာသုံးသပ်ရပေမည်။ သူများ ငါးပိဿာ
 ထမ်းနိုင်သော်လည်း ကိုယ်ထမ်းနိုင်ပါမှ ထမ်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။

အချို့သည် တစ်သိန်းတန်စိတ်ဖြင့် လုပ်ရမည့် အလုပ်ကို
 တစ်ကျပ်တန် အလုပ်ဖြင့် အချိန်ကုန်နေကြ၏။

လောက၌ အချို့လူတို့သည် အလုပ်နှင့်ဘဝ လွဲချော်နေ
 ကြ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ချမ်းသာသူထက် ဆင်းရဲသူများ၏။
 ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်မလုပ်ကြသဖြင့် နေရာမှန်၊ လူမှန် မဖြစ်ကြချေ။

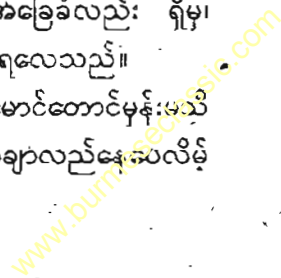
လူတို့သည် လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သည်ထက် ကောင်းမည်
 ထင်ရာကို လျှောက်လုပ်နေကြ၏။ ကိုယ်နှင့် သင့်မသင့်ကို
 မစဉ်းစား၊ ငွေရပေါက်သာသည့်ဘက်ကို ဖီလိုက်နေကြ၏။
 ထိုအခါ မရသူများက များပြီး အချိန်ကုန် လူပန်းကာ လောက
 ကြီးကို ကြာလာသောအခါ အစွဲမပေးနေရလေသည်။

မိမိဝါသနာအတိုင်း၊ မိမိယုံကြည်မှုအတိုင်း ကောင်းသည်
 ထင်ပြီး လျှောက်လုပ်တိုင်းလည်း မကောင်းပေ။ ခေတ်အခြေ
 အနေ၊ တိုင်းပြည်၏ ဝါဒသဘောတရားနှင့် ကိုက်ညီအောင်လည်း
 စဉ်းစားချင့်ချိန်ရမှာ ဖြစ်သည်။

ပညာမဲ့သည် ပညာရှိ အလုပ်ကို လုပ်ချင်၍ မဖြစ်နိုင်။
 ခွန်အားနည်းသူသည် ခွန်အားရှိသူ လုပ်သော အလုပ်မျိုးကို
 ဘယ်လိုမှ လုပ်၍မရ။

လောကမှာ မရမကလုပ်သော အရာတိုင်း တစ်သိန်းတွင်
 တစ်ယောက် မဖြစ်နိုင်ချေ။ ဘာမဆို အခြေခံလည်း ရှိမှ၊
 ကိုယ်နှင့် အံဝင်ခွင်ကျ ဆီလျော်မှလည်း ရလေသည်။

သူများယောင်၍ လိုက်ယောင်ပြီး အမောင်တောင်မှန်းမသိ
 မြောက်မှန်းမသိ ဖြစ်လျှင် ဘဝမှာ ချာချာလည်နေပေလိမ့်

မည်ဖြစ်၏။

လောက၌ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်၍ ဖြစ်လျှင် နောက်က လိုက်လုပ်မည့်သူများ ရှိပြီး ကိုယ်မဖြစ်လျှင် ကိုယ်တစ်ယောက် တည်းသာ ရှိပေလိမ့်မည်။

“ခေတ်မကောင်းသေးဘူး၊ အချိန်မကုသေးဘူး၊ အခါအခွင့် ကောင်းကို စောင့်ဦးမယ်” ဟု ပြော၍ အလုပ်မလုပ်သူတွေလည်း များစွာရှိ၏။ “ဖြည်းဖြည်းနော်၊ စဉ်းစားလုပ်၊ လောမကြီးနဲ့ ဖြစ်မယ်မထင်ဘူး။ ငွေရှိမှဖြစ်မယ်” စသည် အပြောများနှင့် အချိန်ဆွဲ ရှောင်လွှဲနေသူတွေလည်း များစွာရှိ၏။ ထိုသည်မှာ ကိုယ်လုပ်ရမည့် အလုပ်ကို ကိုယ်တိုင် ပြတ်ပြတ်သားသား မတွေ့သေး၍ မဆုံးဖြတ်၊ မလုပ်နိုင်ကြခြင်း ဖြစ်နေကြ၏။

လုပ်ငန်းနှင့် တာဝန်ကို မကြောက်တတ်နှင့်။ လုပ်ငန်းနှင့် တာဝန်သည် ကြောက်စရာ မကောင်းသလို လုပ်စရှိလျှင် မပင် ပန်းတော့ချေ။

ကြီးသော လုပ်ငန်းတာဝန်ကို ကြောက်တတ်သူမှန်သမျှ ဘယ်တော့မှ မကြီးပွားနိုင်ပါ။

ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်ခြင်းသည် ကုသိုလ်လည်းရ၊ ဝမ်းလည်းဝ၏။ ထို့ပြင် အလုပ်မြန်ပြီး အမှားများနေခြင်းထက် အလုပ်မှန်ပြီး အမှားမရှိခြင်းက ပိုကောင်း၏။

အချိန်သည် တရွေ့ရွေ့ ကုန်နေ၏။ ဘယ်လိုမှ ရပ်တန့်ထား

ဓရသည်မှာ အချိန်နှင့် မရဏတရားပင်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ကိုယ့်ဘဝအခြေအနေမှန် ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ် မလုပ်ဘဲ အခြားသူများ အောင်မြင်မှုကို ကြည့်ပြီး ကိုယ်နှင့် မသင့်လျော်သော အလုပ်မျိုး လုပ်နေခြင်းသည် အချိန်ကုန်၊ ငွေကုန်၊ လူပင်ပန်းပြီး နောက်ဆုံးမှာ အဖြေရှာမရသည်က ဈာန်၏။

သဘာဝကြီးသည် သူ့သဘော သူ့ဆော်င်နေ၏။ လူ သည်လည်း ကိုယ်နှင့် သင့်လျော်သောသဘော ကိုယ်ဆောင် နိုင်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပြီး လောကကြီးကိုလည်း အရှုံးပေးစရာ မလိုတော့ချေ။

အားမနာနှင့်

အားနာလျှင် အားပါ၏ ဟု ဆိုသည်။ အားနာတတ်သူများသည် ကိုယ့်ဘက်က အားအင်များ ပေးလိုက်ရတတ်သည်။

အမျိုးသမီးများဆိုလျှင် အားနာ၍ ခါးပါသွားတတ်သော အဖြစ်များပင် ရှိတတ်၏။

အားနာတတ်ခြင်းနှင့် ငဲ့ကွက်တတ်ခြင်းသည် ကြောက်ခြင်းတစ်မျိုးပင်ဖြစ်၍ မိမိအကျိုးစီးပွား ပျက်စီးတတ်သည်။

လောက၌ မဆုံးရှုံးသင့်ဘဲ ဆုံးရှုံးသူ အတော်များများသည် အားမနာသင့်သည်ကို အားနာနေကြသောကြောင့် ဖြစ်တတ်ချေ၏။

အချစ်ရေး၌လည်း အားမနာသင့်။ စီးပွားရေး၌လည်း အားမနာရ။ ပညာရေး၌ အားနာနေလျှင် ဘယ်သောအခါမျှ

မတတ်မြောက်နိုင်။ လူမှုရေးအရ အားနာပါသည်ဆိုသော စကားသည် ရေရှည်မှာ ဆက်ဆံရေးကို ပျက်ဆီးခြင်းဖြစ်၏။

ကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်းကို ကြိဆလုပ်ကိုင်သည့် နေရာမှာ အားမနာတတ်မှ ကြီးပွားမည်ဖြစ်သည်။

မှန်ကန်ပါလျှင်...

ပြောစရာရှိသည်ကို အားမနာဘဲ ပြောရပါမည်။ မိမိရစရာရှိသည်ကို အားမနာဘဲ ရအောင် ပြောဆိုတင်ပြ တောင်းယူရပါမည်။ နောက်မှ ရသည်ဖြစ်စေ၊ ယခုရသည်ဖြစ်စေ တင်ပြပြောဆိုရပါမည်။

လောက၌ ကိုယ်က ပေးစရာရှိက ပေးရသလို ကိုယ်က ရစရာရှိလျှင်လည်း ရအောင် တောင်းယူရမည်ဖြစ်သည်။ ယူရသလို ပေးရရန်လို၏။ ပေးရသလို ရယူရန်လည်း လို၏။ ထို့ကြောင့် ဘာကိုမှ အားနာနေစရာ မလိုတော့ချေ။ ကိုယ်က မလိုချင်တော့မှသာ မတောင်းဘဲ နေရ၏။ ထိုသည်မှာ အားနာခြင်းမဟုတ်ချေ။

အားနာတတ်ခြင်းသည် အနှစ်မရှိသူများ၏ သဘောဖြစ်လေသည်။ အားနာခြင်းသည် ပေါ့ဆခြင်း ဖြစ်သလို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း သဘောတရား တစ်မျိုးဖြစ်၏။

- သူတစ်ပါး မခံချင်မှာ စိုး၍ အလိုက်သင့် ပြောဆိုခြင်း။
- သူတစ်ပါး မခံမရပ် ဖြစ်မှာစိုး၍ မှန်ရာကို မပြောဘဲ

နေခြင်း။

- ထင်ယောင်ထင်မှားဖြစ်အောင် မသေမချာပြောခြင်း။
- ဆင်ခြေရှောင်ခြင်း၊ ဝိနည်းရှောင်ခြင်း၊ ပိုမိုချဲ့ထွင်ခြင်း။
- သဘောမကျဘဲလျက် သဘောကျဟန်နှင့် ခေါင်းညိတ်နေခြင်း။
- အားနာသဖြင့် သဘောတူ၊ သဘောကျသလိုလို မျက်နှာထားခြင်း။
- မသိဘဲလျက်၊ သဘောမပေါက်ဘဲလျက် အားနာ၍ သိဟန်၊ သဘောပေါက်ဟန်ဆောင်နေခြင်းတို့မှာ အနှစ်မရှိသူ၊ မရိုးသားသူတို့၏ သဘောဖြစ်လေသည်။

အားနာခြင်းသည် ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး၊ အစွမ်းသတ္တိညံ့ခြင်း သဘောဖြစ်၏။

သဘောအမှန်ကို မပြောရဲခြင်း၊ မလုပ်ရဲခြင်း၊ မတင်ပြရဲခြင်းသည် ဆုံးဖြတ်ချက် မပြတ်သားခြင်း သဘောဖြစ်၏။ ပညာဉာဏ်နည်းခြင်း သဘောဖြစ်၏။

အားနာခြင်းသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို မျှီသိပ်လှည့်စား ထားခြင်းဖြစ်သည်။ သည်းခံအောင်အည်းခြင်း ဆန္ဒ သဘော မဟုတ်ချေ။

စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေ ဦးခင်မောင်ဆိုသူသည် အားနာတတ်လွန်းသဖြင့် အိမ်ပိုင်၊ လုပ်ငန်းပိုင်ဘဝမှ ဆင်းရဲမွဲတေသွားခဲ့၏။

ဦးခင်မောင်သည် သူ့အိမ်အောက်ထပ်၌ ငှားနေသော

အိမ်ငှားကို အားနာ၏။ သူက အားနာနေသည်မှာ ထိုအိမ်ငှားသည် ငါးမုန့်ကြော်ရောင်း၏။ အောက်ထပ်မီးဖိုခန်းတွင် ငါးမုန့်ကြော်သည်ကို ပြောရမှာ အားနာဝန်လေးနေ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုညော်ဖြင့် သူတို့ မိသားစုမှာ ရောဂါရ၏။ အိမ်ငှား၏ စီးပွားရေးကို ငဲ့ပြီးသူက ညှော်မလုပ်ရန် မပြော။ နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ် ကြော်နေသည်ကို ခွင့်ပြုထားခဲ့၏။

မခံရပ်နိုင်တော့မှ နောက်ဖေးဘက်မြေကွက်လပ်တွင် ကြော်လှော်ရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့၏။ ထိုငါးမုန့်ကြော်သော မီးမှပင် ပေါ့ဆသဖြင့် သူ့အိမ် မီးလောင်ခံခဲ့ရ၏။

သူ့အိမ်ရှေ့ရှိ လုပ်ငန်းနှင့် ဆိုင်ပါ မီးထဲပါသွားခဲ့၏။ သူ၏ အားနာမှုက သူ့ဘဝကို စီးပွားပျက်၊ အိမ်ပျက် ဖြစ်စေတော့၏။

လောက၌ အားမနာသင့်သည်ကို ဘာမျှ အားနာနေစရာ၊ သနားနေစရာ မလိုချေ။ ကိုယ်က အားနာတတ်သော်လည်း သူက အားမနာတတ်ချေ။

အချို့ အားနာခြင်းသည် စေတနာမဟုတ်ဘဲ ဝေဒနာဖြစ်နေတတ်၏။ ကိုယ့်စေတနာက ကိုယ့်အတွက် ဝေဒနာလည်း ဖြန့်ပြီး ဖြစ်တတ်သည်။

မိမိအား စီးပွားပြိုင်နေသူကို မိမိက အားနာနေလျှင် ထိုပြိုင်ဆိုင်သူသာ စီးပွားကျော်တက် ဖြစ်မြောက်သွားမှာ ဖြစ်သည်။

အားနာတတ်ခြင်းသည် လောကကို အရှုံးပေးထားခြင်း တစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

မိမိအပေါ်၌ ကျေးဇူးပြုခဲ့ဖူး၍ အားနာခြင်းမျိုးပင်လျှင် အတိုင်းအတာအရသာ အားနာရပါ၏။

မိမိက အားနာတတ်၍ မိမိအကျိုးစီးပွား ပျက်စီးသောအခါ ဘယ်သူကလာပြီး ပြန်လည်အားနာပါမည်နည်း။

အားနာတတ်ခြင်းအမှုသည် ကောင်းသောအလုပ်လိုလိုနှင့် အလွန် မကောင်းဖြစ်တတ်သော ကိစ္စသာဖြစ်သည်။

အိတလီ သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး ဟတ်(ခ)က သူသည် အားမနာတတ်သဖြင့် သန်းကြွယ်သူဌေးကြီး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်ဟု ဆို၏။ သူသည် အိမ်ထောင်ကျစ၊ စီးပွားရေးလုပ်စဉ်မှာ အားနာ တတ်သဖြင့် စီးပွားပျက်ကာ ကုန်သည်ဘဝမှ ပန်းခြံ တံမြက်စည်း လှဲသမားဘဝသို့ ရောက်သွားခဲ့ဖူး၏။

မကောင်းမှုပြုသော အကုသိုလ်သမားကို ကိုယ်က အားနာ နေလျှင် ကိုယ်တိုင်ပါ အကုသိုလ် အားပေးနေသလို ဖြစ်တတ်၏။

ပြောရမှာအားနာ၍ ကိုယ်ရသင့် ရထိုက်ခြင်းကို တောင်း ရမည်ကို အားနာ၍၊ သွားသင့်သည်ကို အားနာ၍၊ လုပ်သင့်သည်ကို အားနာ၍ မပြုဘဲ ဆုံးရှုံးသွားပြီးမှ အပြစ်ပြောနေခြင်းသည် ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် အကုသိုလ်ယူခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခံခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

အားနာခြင်းသည် အမှန်စင်စစ် လိုက်လျောခြင်း မဟုတ် ချေ။ အားနာခြင်းနှင့် လိုက်လျောခြင်း အဓိပ္ပာယ်မှာ များစွာ ခြားနား၏။

လိုက်လျောခြင်းမှာ မိမိစိတ်က ပြတ်သားစွာ လိုက်လျော ပြီးပြီ ဖြစ်သည်။ အားနာခြင်းမှာမူ ပြတ်ပြတ်သားသား မဟုတ်ချေ။ ယာယီ အချိန်ဆွဲထားခြင်း သဘောသာဖြစ်၏။

အချို့သည် အားနာတတ်ခြင်း အကြောင်းပြု၍ အခွင့် အရေးယူခြင်း၊ အနိုင်ကျင့်တတ်ခြင်းများ ပြုတတ်လေသည်။

ဘဝအသိ လေးနက်သူတို့သည် ပြောရမည့်ကိစ္စ၊ လုပ်ရမည့် အမှုတို့၌ ပြတ်ပြတ်သားသား ရှိကြလေသည်။

အားနာခြင်းသည် မျိုသိပ်ထားခြင်း တစ်မျိုးဟုလည်း ယူဆ၍ ရလေသည်။

လက်မထပ်မီ ချစ်သူရည်းစားအပေါ် အားနာ၍ လိုက် လျောသော အမျိုးသမီးပေါင်းများစွာတို့သည် ဒုက္ခရောက်တတ် ကြလေသည်။ အားနာပြီး ခါးပါခြင်းကို မည်သူကမျှ သနားစရာဟု မမြင်ကြပေ။ မစောင့်ထိန်းခြင်းအတွက် အများတံတွေးခွက် ပက်လက်မျောအောင် အပြစ်တင်ခံရလေသည်။

ကိုယ်ချင်းစာပြီး အားနာသည်ဆိုသည်မှာလည်း သဘာဝ မကျပါချေ။ ကိုယ်ချင်းစာနာမှုနှင့် ကူညီစရာကိုသာ ကူညီ ရပါမည်။ သို့သော် အားနာစရာ မလိုချေ။

အားနာပြီး အပြစ်ကို အပြစ်ဟု မပြောခြင်းသည် မိတ်ဆွေ
ကောင်းပီသသော သဘောမဟုတ်ချေ။ မိတ်ဆွေကောင်းမိတ်ဆွေ
စစ်မှန်လျှင် အားနာမဘဲ ပြောရမည်ဖြစ်သည်။ အားမနာဘဲ
ပြောပြခြင်းသည် အလွန်အဖိုးတန်သော ကူညီမှုပင်ဖြစ်သည်။

အစားအစာ၌ အားနာနေလျှင် ကိုယ့်ဝမ်းဗိုက် မပြည့်သလို
စကားအရာ၌ အားနာနေပြန်လျှင်လည်း ကိုယ့်အလုပ်ကိစ္စ
ဆန္ဒ ပြည့်ဝလာမည် မဟုတ်ပေ။

စွမ်းရည်သတ္တိနှင့် အရည်အချင်းကောင်း ရှိသူတို့သည်
မှန်ကန်သည့် ကိစ္စမှန်သမျှကို အားမနာတတ်ကြချေ။

အမှန်စင်စစ် အားနာတတ်ခြင်းသည် ကိုယ်ရည်ကိုယ်
သွေး ညံ့နေသေးခြင်းပင်ဖြစ်၏။

အချို့သည် မရိုးသားကြသဖြင့် အားနာဟန်ဆောင်တတ်
ကြချေ၏။ အားနာဟန်ပြတိုင်းလည်း မယုံကြည်ရချေ။

အားငယ်စိတ်မပွေးနှင့်

လူသည် မိမိ၏ အကြီးမြင့်ဆုံး၊ အဖိုးတန်ဆုံးဖြစ်သော
စိတ်ကို အသုံးချရမည့်အပြင် မိမိစိတ်ကို မိမိ ကြီးထွားတိုးမြှင့်
အောင်လည်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရမှာဖြစ်၏။

အားငယ်စိတ် မပွေးနှင့်။

လောက၌ အားငယ်စိတ်ဝင်နေသူ မှန်သမျှသည် အောင်မြင်
ခြင်းကို ကျောခိုင်း၍ ရှုံးနိမ့်ရာသို့သာ လျှောက်လှမ်းနေကြ
သူများဖြစ်၏။

အားငယ်စိတ်က အကောင်းကို မပေး၊ အဆိုးကိုသာ
ပေး၏။ အားငယ်စိတ်က တွေဝေခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ တစ်ကိုယ်
ကောင်းစိတ်ကို မွေးစေတတ်၏။ အားငယ်စိတ်သည် မိမိကျွန်းမာ
ရေးကိုလည်း မိမိဖျက်ဆီး၏။

စိတ်ဓာတ်သည် အားလုံးသော လူမှုဆက်ဆံရေးများ၏ အခြေခံဖြစ်၏။ ထိုအခြေခံအလျောက် စိတ်ဓာတ်သည် မိတ်ဆွေများအဖြစ် ရောက်အောင်လည်း တည်ဆောက်ပေး၏။ ရန်သူများဖြစ်အောင်လည်း ဖန်ဆင်းပေး၏။ တိုးတက်အောင်လည်း သူက ဖန်တီး၏။ ကျဆုံးအောင်လည်း သူက ပြုလုပ်၏။

အားငယ်စိတ်ရှိသူ၏ အတွေးများတွင် စိုးရိမ်သံသယနှင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်းများသာ လွှမ်းမိုးနေ၏။

ထို့ကြောင့် စတင်မလုပ်ကိုင်မီ၊ မပြောဆိုမီကပင် သူသည် တင်ကြို၍ ရှုံးနေတော့သည်။

အားငယ်စိတ် အားကြီးလာသောအခါ မလုပ်ရဲ၊ မပြောရဲ၊ မတွေ့ရဲတော့ဘဲ ရှောင်ကွင်းလိုစိတ်များ၊ ရင်မဆိုင်လိုခြင်းများကသာ လွှမ်းမိုးလာ၏။

အားငယ်စိတ်သည် တစ်စတစ်စ မွေးရာမှ အကျင့်ပါလာခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

အားငယ်စိတ်ရှိသူ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များသည် မပြတ်သားတတ်ချေ။ ထိုစိတ်ဝင်နေသူ၏ အသံသည် တံယင်လှိုင်းထနေတတ်၏။ အပြုအမူသည် နှေးကွေး၏။ အားငယ်စိတ်ကြောင့် အတွေးအခေါ်တို့သည် မပြတ်သား၊ မကြည်လင်။

စိတ်သည် အားလုံးသော ထင်မြင်ချက်များကို တူညီသည့် အကောင်အထည်အဖြစ်သို့ ခြပ်ပြောင်းလဲ၍ ပေးတတ်သော

သဘောရှိ၏။

စိတ်တန်ခိုး အခြေခံသဘောတရားများကို ဖွင့်ယူနိုင်သော သော့မှာ ယုံကြည်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

လူသား၏ စိတ်က ဖြစ်ပေါ်လိမ့်မည်၊ ရရှိလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်နိုင်သော မည်သည့်အရာကိုမဆို လူသား၏ စိတ်သည် ဖြစ်ပေါ်ရရှိနိုင်၏။ လိုချင်တောင့်တရုံဖြင့် အကောင်အထည်ပေါ်မည်မဟုတ်။ တောင့်တသော ဆန္ဒသည် စိတ်၏ အပေါ်ယံ၌ ပေါ်လာသောအရာဖြစ်၏။

ယုံကြည်ခြင်း ဓာတ်အားလှိုင်းများသည် မိမိတို့၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် သင့်လျော်အောင် ရောနှောမိသောအခါတွင် မိမိ၏ ရုပ်လောကမှလွန်၍ ဟိုမှာဘက်၌ ရှိနေသော တန်ခိုးအင်အားနှင့် ကောင်းမွန်သင့်လျော်အောင် ရောနှောမိတတ်၏။

သင်၏ စိတ်ဓာတ်ထဲသို့ ယုံကြည်မှုဝင်ရန် နေရာကို ပေးလိုက်ရမည်။ ယုံကြည်မှုသည် ပင့်ခေါ်ခြင်း၊ အခမ်းအနားနှင့် ကြိုဆိုခြင်း မပြုရဘဲ သူ့အလိုအလျောက် သင်ရဲ့စိတ်ဓာတ်ထဲဝင်လာမှာ ဖြစ်၏။

ယုံကြည်မှုခိုင်မာလာ၊ အားကောင်းလာလျှင် အားငယ်စိတ်သည် အလိုအလျောက် ပျောက်ပျက်သွားတတ်၏။

စိတ်ကောင်းတစ်ခုရှိလျှင် ဓာတ်ကောင်းတွေ အများအပြား ရောက်လာနိုင်၏။ စိတ်အားငယ်နေလျှင် ဓာတ်ကောင်း

တွေ မရနိုင်။

စိတ်သည် အထားဇာတ်၍ ကောင်းကောင်းထားလျှင် အကောင်းမှန်သမျှ ရောက်ရာ ဖြစ်ရ၏။ စိတ်ထားမကောင်းလျှင် မကောင်းတွေသာ ဖြစ်ရာ ရောက်ရ၏။

အားငယ်စိတ်များ မိမိထံ အဝင်မခံစေဘဲ ကိုယ်ပိုင်စွမ်းအင် တန်ခိုးများရအောင် မွေးမြူယူရမည်ဖြစ်၏။

ကိုယ်ပိုင်စွမ်းအင် တန်ခိုး (Personal Power)ကို မိမိ၏ ထူးခြားသော အကျင့်၊ သီလ၊ စာရိတ္တများအားဖြင့် မွေးမြူရရှိ နိုင်၏။

အားငယ်စိတ် မဝင်နိုင်သော ကိုယ်ပိုင်စွမ်းအင်တန်ခိုး ရရှိစေနိုင်သော အကြောင်းတရား ဆယ်ချက်ရှိ၏။

- ၁။ တိကျသော ရည်ရွယ်ချက် ထားရှိခြင်း။
- ၂။ ဆုံးဖြတ်ချက် အမြန်ချမှတ်ခြင်း။
- ၃။ ကိုယ်ကျင့်တရား နိုင်လုံခြင်း။
- ၄။ မိမိ၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများကို တင်းကြပ်စွာ အုပ်ထိန်း ချုပ်တည်းနိုင်ခြင်း။
- ၅။ အကျိုးပြု လုပ်အားပေးမှုပြုရန် စိတ်အားထက်သန် စွဲမြဲ နေခြင်း။
- ၆။ မိမိလုပ်ငန်းရပ်များကို ကောင်းစွာ သိနားလည်ခြင်း။
- ၇။ အရာခပ်သိမ်းတို့အပေါ်မှာ သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိခြင်း။

၈။ မိမိ လုပ်ဖော်လုပ်ဖက် အပေါင်းအသင်းများအပေါ် သစ္စာ ရှိခြင်းနှင့် သဘာဝတရားအပေါ် ယုံကြည်မှုရှိခြင်း။

၉။ အသိပညာများကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ရှာမှီးလိုစိတ်ရှိခြင်း။

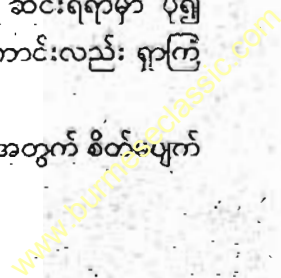
၁၀။ စိတ်ကူး ကြံစည်မှု အာရုံကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့် နိုင်စွမ်းရှိခြင်းတို့ဖြစ်၏။

စိတ်ဓာတ်ထွန်းတောက်ရင့်ကျက် တန်ခိုးထွက်၍ စိတ်ဓာတ် ကြွယ်ဝမှု လူကြွယ်ဝ၏။ စိတ်ဓာတ်သန်မှ လူသန်၏။ စိတ်ဓာတ် ခွဲလျှင် လူလည်းခွဲ၏။ စိတ်အားငယ်လျှင် လူ၏ ခွန်အားများလည်း အားပျော့လာတော့၏။

လောကခံဆိုးနှင့် တွေ့ရာ၌ စိတ်အားငယ်နေလျှင်၊ အား ငယ်စိတ် မွေးမိလျှင် ဒုက္ခတွေ ပို၍ ပို၍ တွေ့လာလိမ့်မည်။ စူးစိုက်သော သမာဓိ ရအောင် ကြိုးစားပါ။ အလုပ်တစ်ခု၌ စူးစိုက်စွာထားလျှင် အားငယ်စိတ်များ ပျောက်နေပါလိမ့်မည်။ ဩဇာအခါ လုံးဝ ပျောက်သွားပါလိမ့်မည်။

“ငါဆင်းရဲတယ်၊ ငါ့မှာ ဆွေမျိုးအားနည်းတယ်၊ ငါ့မှာ မိတ်ဆွေနည်းပါးတယ်” စသဖြင့် တွေးတောအားငယ်စိတ် ဝင်မနေပါနှင့်။ အားငယ်စိတ် ဝင်နေလျှင် ဆင်းရဲရာမှာ ပို၍ ဆင်းရဲမည်။ အားငယ်နေသဖြင့် မိတ်ဆွေကောင်းလည်း ရှာကြံ ဆောင်း၍ မရချေ။

အချစ်၊ စီးပွားရေးနှင့် အရေးအမျိုးမျိုးအတွက် စိတ်ပျက်

နှင့်၊ စိတ်အားမငယ်နှင့်။

အချစ်သစ်ရှာ၊ စီးပွားသစ်ရှာ၊ အဟောင်းကိုဖြိုဖျက်၊ အသစ်ကို တည်ဆောက်။ စိတ်ဒုက္ခရပ်တိုင်း၌ ထိုစိတ်ဒုက္ခထက် သာသော၊ ကြီးမားသော ချမ်းသာသုခကို ရှာနိုင်၏။

လူတို့မည်သည်မှာ ဆင်းရဲသည်၊ ချမ်းသာသည်မှာ အဓိက မဟုတ်။ အကြံအစည်နှင့် လုံ့လဝီရိယ မလျှော့ဘဲ ထက်သန်စူးစိုက်စွာ ကြိုးစားနေခြင်းသာလျှင် အဓိကဖြစ်၏။

အားငယ်စိတ်ကြောင့် မကြိုးစားဘဲနေလျှင် ချမ်းသာအောင် မြင်လာမည်နေ့ကို မျှော်လင့်၍ မရချေ။

စိတ်အားမငယ်ဘဲ ကောင်းမြတ်သော အာရုံများ၌ အခါ ခပ်သိမ်း မွေ့လျော်နေသော သူ၏ အာရုံကြောတို့သည် သန်စွမ်းစွာ အလုပ်လုပ်ရသဖြင့် ထိုသူအား ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာ၍ အနာကင်းခြင်း၊ အသက်ရှည်ခြင်း၊ ပညာဉာဏ်ကြီးခြင်း၊ အောင်မြင်ခြင်း၊ အပေါင်းတို့သည် ပြည့်ဝလာမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ စိတ်ဓာတ်၏ မွန်မြတ်သော တည်ကြည်ထွန်းတောက်မှု ပမာဏအတိုင်း အကျိုးပေးနိုင်၏။

တိုးတက်ကြီးပွားလို၍ အောင်စိတ်ဓာတ် ကိန်းဝပ်သော သူတို့သည် သူတစ်ပါးတို့၏ သနားကရုဏာကို ခံယူနေကြရခြင်းဖြင့် ဂုဏ်မယူကြပေ။

ထိုအဖြစ်ကို စက်ဆုပ်၍ လွတ်မြောက်တိုးတက်ရေးကို

ကြိုးစားလျက် ရှိကြသည်။ ဤသည်ပင်လျှင် တိုးတက်အောင် ခြင်နိုင်သော စိတ်ဓာတ်၏ တန်ခိုးဖြစ်လေသည်။

သူတစ်ပါး၏ သနားကရုဏာကို ခံယူပြီး လူညံများ ဖြစ်နေရမည့်အစား သူတစ်ပါးတို့၏ မေတ္တာတရားနှင့် ရိုသေလေးစားခြင်းကိုသာ ခံယူရန် မပြတ် ကြိုးစားအပ်၏။

လူ့လောက၌ ငြီးငြူအားငယ်စိတ် ရှိသူကို လူအများက အပေါင်းအသင်း မလုပ်လိုကြ။ အကျိုးစီးပွားလည်း မလုပ်လိုကြချေ။

ငြီးငြူအားငယ်စိတ်သည် ကူးစက်တတ်၏။ အားငယ်စိတ် ရှိသူနှင့် ပေါင်းမိလျှင် အားမငယ်တတ်သူပင် တွေတွေဝေဝေ ဖြစ်လာတတ်ချေ၏။

အားငယ်ခြင်းသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားမကိုးခြင်းပင် ဖြစ်သဖြင့် အားငယ်စိတ်ရှိသူသည် ရေသာခိုလိုသော စိတ်ထား ရှိသူမျိုးသာ ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဘဝတိုက်ပွဲကို သည်းခံစိတ်ရှည်

ဘဝတိုက်ပွဲသည် ချက်ချင်း ပြီးစီးသော တိုက်ပွဲ မဟုတ်ပါ။ မွေးခြင်းနှင့် ဝေသခြင်းကြားမှာ ဘဝရှိသဖြင့် တိုက်ပွဲသည် သေချိန်နီးသည်အထိ တိုက်နေရမည်။ နောက်ဘဝရောက်လျှင် နောက်ရသော ဘဝနှင့် တိုက်ပွဲသစ် တိုက်ရမည်။

ဘဝတိုက်ပွဲတိုက်ရာမှာ စိတ်ရှည်မှုသည် အလွန် အရေးပါ အရာရောက်လှ၏။

လူတစ်ယောက်သည် မွေးဖွားခြင်းရှိလျှင် သေဆုံးခြင်း ရှိဘိသကဲ့သို့ တစ်စုံတစ်ရာ၌ အဆင်မပြေ ရှုံးနိမ့်ခြင်း ဖြစ်ခဲ့သော် အဆင်ပြေ၍ အောင်မြင်သော နည်းလမ်းလည်း ရှိပေသေးသည်။ ထိုနည်းလမ်းကို မိမိ မသိသေးသောကြောင့်သာဖြစ်ရာ၊ အမှန်ကို သိရှိနိုင်ရန်အတွက် အကျိုးအကြောင်းကို သေချာစွာ လေ့လာ

သုံးသပ်လျှင် အဖြေမှန် ရဖြေဖြစ်လေသည်။

လောက၌ အချိန်ကို သည်းခံစိတ်ရှည်၍ စောင့်လျှင် ဘဝတိုက်ပွဲမှ အဖြေများ ထွက်လာတတ်၏။

အချို့က ဆန္ဒစော၏။ စိတ်မရှည် သည်းမခံကြ။ ထိုအခါ ဘဝတိုက်ပွဲကို ဘယ်ပုံစံ ပြောင်းရမည်ကို အဖြေမထုတ်နိုင်ကြ။

လောကခံ ကောင်းဆိုးအပေါ် သည်းခံစိတ်ရှည်ခြင်းသည် အမှန်လမ်းဘက်သို့ ပို၍ ပို၍ နီးစေတော့၏။

လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခြားနားမှုမှာ အနာဂတ်အရေးကို မျှော်တွေး ဆင်ခြင်စဉ်းစားတတ်မှု ၊ စိမ့်ခန့်ခွဲ ဝေဖန်တတ်မှု၊ ကောင်းမကောင်း သိမြင်တတ်မှု၊ အများ၏ ကောင်းကျိုးကို ငြုလုပ်ရွက်ဆောင်တတ်မှုများသာ ကွဲပြားခြားနား၏။

လူသည် ဘဝတိုက်ပွဲကို သည်းခံစိတ်ရှည်ခြင်း မရှိလျှင် တိရစ္ဆာန်နှင့် မခြားချေ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို မသိခြင်းနှင့် လောကသဘာဝကို မသိခြင်း သည် ဘဝတိုက်ပွဲကို သည်းခံစိတ်မရှည်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

ဒုက္ခကို သည်းခံစိတ်ရှည်လျှင် သုခလမ်းကြောင်းကို တဖြည်းဖြည်း သိလာ၏။

ဘဝတိုက်ပွဲဟူသည် မသေမချင်း ပုံစုံအမျိုးမျိုး ပြောင်း၍ ခုခံတိုက်နေရသော တိုက်ပွဲမျိုးတောဖြစ်၏။

သည်းခံစိတ်ရှည် ကြံစည်ကြိုးစား လုပ်ဆောင်နေပါလျက်

၅၀ သုတေသီ ဘုန်းမြင့်သွေး

ဆုံးရှုံး ခက်ခဲနေခြင်းများသည် နောင်တိုက်ပွဲများ၌ မခက်ခဲ တော့သော အကြောင်းခံများဖြစ်၏။

ဘဝသုခကို ဖြစ်စေရာတွင် ကျန်းမာရေးသည်လည်း ကောင်း၊ အသက်ရှည်ရေးသည်လည်းကောင်း မူလအခြေခံဖြစ်စေ ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် စိတ္တသုခ အကြည်ဓာတ်မွန်ကို ဖြစ်စေရန် မုချလိုအပ်၏။ ထိုသို့ ကာယသုခ၊ စိတ္တသုခ မပြည့်စုံသောသူသည် ဘဝသုခဟူ၍ မရနိုင်တော့ချေ။

ဘဝသုခသည် စိတ်ရှည်သည်းခံယူနိုင်မှ ရသောအရာ ဖြစ်၏။ စိတ်မရှည် သည်းမခံနိုင်သမျှ ဘဝသုခ မရကို မရနိုင်။

နောက်ကျခဲ့ပြီးသော နောင်တတရားများသည် မိမိ၏ မိုက်မဲ မမြော်မြင်မိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ မိမိက သည်းမခံ စိတ်မရှည်သောကြောင့်လည်းကောင်း ဖြစ်လာခဲ့ရ၏။

ဘဝရှိလျှင် တိုက်ပွဲရှိမှာဖြစ်၏။ ဘဝတိုက်ပွဲဟူသည် အမှန်ပင် သည်းခံစိတ်ရှည်၍ ရသော တိုက်ပွဲဖြစ်တော့၏။

တိုက်ခတ်နေသောအာရုံ

လူကိုအာရုံသည် အစဉ်မပြတ် တိုက်ခတ်နေ၏။ တိုက်ခတ် ခဲ့မက တိုက်ခိုက်လည်း တိုက်ခိုက်တတ်၏။

အာရုံဆိုးတို့ အပြင်းအထန် အလူးအလဲ တိုက်ခတ်ခံ နေရသော သူသည် လောကကြီးကို အရှုံးပေးထားရသော သူနှင့်တူ၏။ အာရုံကို မနိုင်သဖြင့် ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်မနိုင်။ ထိုအခါ လောကကိုလည်း မနိုင်။

လောကတွင် လူတို့သည် အာရုံကို မနိုင်မနင်း၊ မအုပ်ချုပ် နိုင်ကြသဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ခံနေကြရ၏။ လောကကို အရှုံး ပေးနေကြရ၏။

ထိန်းကွပ်မှုမရှိဘဲ လျော့ရဲစွာ ထားပါက မကောင်းသော အာရုံ၌သာ ပို၍ လိုက်စားလိုကြခြင်း ရှိသဖြင့် ကြပ်မတ်ကွပ်ကဲမှု

မပြတ်ပြုကာ ဆေးခိုင်းနိုင်ခြင်းပြုမှသာ လောကကို ထိန်းနိုင်ပေမည်။
အာရုံ တစ်စုံတစ်ရာ ခံစားရသည်နှင့်အမျှ ပေးဆပ်မှု ပြုခြင်းကို အဆတူစေရမည်။

ခံစားမှုက များလျှင်လည်း ပျက်စီးတတ်ပြီး ပေးဆပ်မှုက များပြန်လျှင်လည်း နွမ်းနယ်အားယုတ်တတ်ပြန်၏။

လူတို့၏အာရုံသည် တစ်စုံတစ်ရာ ဘာမျှ အလုပ်ပေး မထားဘဲ၊ တစ်ခုခု လုပ်မနေဘဲ ထား၍ရသော သဘောတရားမရှိ။ အာရုံသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်၍ ဖြစ်နေ၏။

မကောင်းသော အာရုံဆိုးတို့ ခေါ်ငင်ရာသို့ မလိုက်မီအောင် ရဲဝံ့စွာ ဖြတ်တောက်နိုင်ရပေမည်။ အာရုံဆိုးတို့သည် လူကို သွေးဆောင်ခေါ်ငင်နေတတ်၏။

လူပြိန်း၊ လူပျော့အပေါင်းတို့ ပျော်ပါးစားသောက်နေမှု၊ ရမ္မက်၌ သာယာနေမှုများကို ရှု၍ အာရုံ မကျအပ်ပေ။ အား မကျအပ်ပေ။ အပျော်အပါးဟူသည်မှာ ငရဲကဲ့သို့သော ဒုက္ခကြီး တစ်ခုသာဖြစ်၏။ ရေရှည်မှာ ဤသို့သော အဖြေထွက်၏။

အာရုံဆိုးထဲ၌ ပျော်ပါးမွန်ထူနေသူတို့၏ ဘဝသည် ခဏတာ ပျော်ရွှင်သလိုနှင့် ထာဝရ ဒုက္ခကို သာ ဖန်တီးလေသည်။

စိတ်တို့တွင် အစဉ်သဖြင့် အာရုံတစ်ပါးပါးတို့က ဝင်ရောက် နေကြစမြဲပင်ဖြစ်၏။ အာရုံမရှိ၊ ကွက်လပ်စိတ်ဟူ၍ မရှိဟု ဆိုသော်လည်း စိတ်အလုပ်ကို လေ့ကျင့်သုံးသပ်လေ့ ရှိသူတို့သည် အာရုံတစ်ခုခုတို့မှ မစွဲလာစေသော ကွက်လပ်စိတ်များ ပြုကတော့

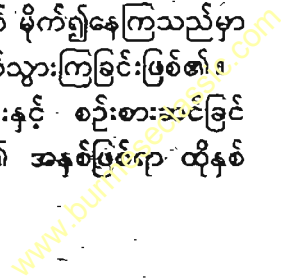
သဘောစိတ်များကို သိကြလေသည်။ ထိုစိတ်ဓာတ် အလေ့အကျင့် ရသူများသည် ချမ်းသာခြင်းဝန်ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြ၏။

ငြိမ်သက်တည်ကြည်သော၊ သဒ္ဓါစိတ်ထိန်းသော သူသည် သာလျှင် အေးချမ်းသာယာသော အပြုအမူဖြင့် ချမ်းသာသုခ အကျိုးတရားများကို ခံစံရခြင်းဖြစ်၏။ လျှပ်ပေါ် လော်လီသော သူသည် အပူတပြင်း ဖြစ်ကတတ်ဆန်း အာရုံကျရာ လျှောက်လုပ် တတ်သောကြောင့် မကောင်းသော အကျိုးတို့ကိုသာ ခံစေခြင်း ဖြစ်၏။ အာရုံ၏ တိုက်ခိုက်ခံရတိုင်း စိတ်၏လှုပ်ရှားခြင်း ပြင်းထန်စွာ ခံစားရသောသူသည် စိတ်ကို တိန်းသိမ်းနိုင်သူ မဟုတ်ပေ။ မိမိစိတ်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်သူမှသာ လောကကို စီရင်အုပ်ချုပ်နိုင်လေ၏။

ကောင်းမြတ်သော အာရုံများ၌ အခါခပ်သိမ်း မွေ့လျော် နေသော သူ၏ အာရုံကြောတို့သည် သန်စွမ်းစွာ အလုပ်လုပ်ရ သဖြင့် ထိုသူအား ကျန်းမာချမ်းသာ၍ အနာကင်းခြင်း၊ အသက် ရှည်ခြင်း၊ ပညာဉာဏ်ကြီးခြင်း၊ အောင်မြင်ခြင်း အပေါင်းတို့သည် ပြည့်ဝလာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ စိတ်ဓာတ်၏ မွန်မြတ်သော တည်ကြည်ထွန်းတောက်မှုအတိုင်း အကျိုးပေးနိုင်၏။

ဥစ္စာရှိပါလျက်၊ စာတတ်ပါလျက် မိုက်၍နေကြသည်မှာ အာရုံဆိုးနှင့်အတူ ပျော်မွေ့သဖြင့် မိုက်သွားကြခြင်းဖြစ်၏။

လူဟူသည်မှာ အသိပညာရှိခြင်းနှင့် စဉ်းစားဆင်ခြင် အာရုံထိန်းတတ်ခြင်းပင်လျှင် လူဘဝ၏ အနှစ်ဖြစ်ရာ ထိုနှစ်

ချက်သည် အရေးအကြီးတကာ အကြီးဆုံးဖြစ်၏။

အာရုံကို ဖိဆန်နည်းများမှာ လုပ်ချင်သောအရာကို မလုပ်နှင့်၊ မလုပ်ချင်သောအရာကို လုပ်ပါ။ လျော့လွန်း၊ တင်းလွန်းခြင်း မဖြစ်စေဘဲ ယုံကြည်ချက် ပြင်းပြစွာ သိက္ခာရှိရှိ တက်ကြွစွာ အားထုတ်သွားရမည်ဖြစ်သည်။

စိတ်အာရုံ အလိုအတိုင်း လိုက်နာနေခြင်းသည် မိမိ၏ စိတ်အား သတ္တိတန်ခိုး၊ ကြီးပွားရေး တိုးတက်ရေး တန်ခိုးတွေ ဖိတ်စင်ကုန်ခန်းသွားစေခြင်းသာ ဖြစ်ပြီး မိမိလည်း ခန္ဓာကျွန်ကြီး ဖြစ်၍ နစ်မွန်းရတတ်၏။ လောကကို အရှုံးပေးရ၏။

လူတို့သည် မိမိစိတ်ကို မနိုင်မနင်း၊ အာရုံငါးပါး၌ လွန်ကြူးခြင်း၊ ချွေတာခြင်း မရှိ၊ စည်းကမ်းမဲ့ သုံးစွဲပြီးမှ မိမိအပေါ် ကျရောက်လာသော အပြစ်ဘေးဒုက္ခတို့ကို သူများအပေါ် ပုံချ၍ ကံကို ယိုးမယ်ဖွဲ့ ပြောကြ၏။

စိတ်သဘာဝသည် ပျော်ပါးမှုကို မုချ လိုလားလေသည်။ ထိုစိတ်ကို လွှတ်ထားလျှင် မကောင်းမှု၌ ကျက်စားနေမှာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တရားဓာတ်သဘာဝကို သိပြီး အာရုံကောင်း တစ်ခုခုတွင် ပျော်စေရာ၏။

တဏှာသည် ဒွါရတ်ခါး (၉)ပေါက်၌ အသင့်စောင့်ပြီး အခါခါ လှည့်စားခြင်းကိုသာ သင်အသက်ထက်ဆုံး ခံသွားရမည်ဆိုလျှင် သင်၏ဘဝ၌ အညွန့်တုံးခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ လောကကို အနိုင်မရဘဲ အရှုံးပေးနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မိမိသည် အာရုံ (၆)ပါး၌ အဘယ်အာရုံတွင် အမက်မောဆုံးနှင့် အဘယ်အာရုံတွင် အလျှဉ်ရှောင်နိုင်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း သိအောင် အတိအကျ စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ရမည်။ မက်မောမှုများနေခြင်းကို သတိထားရမည်။ ထိုသို့သိပြီးနောက် တဖြည်းဖြည်းခြင်း လိုအပ်သလို ခေါင်းပါးလာအောင် လေ့ကျင့်နိုင်က လောကမှာ အဆင်ပြေလာနိုင်၏။

အာရုံဆိုးတို့ တိုက်ခတ်တိုင်း လွင့်ပါးခံနေရလျှင် လူ့ဘဝ ရုက္ခိုးမနပ်သလို၊ လူ့ဘဝ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာလည်း မဲ့လေ၏။

အာရုံနောက်သို့ မလိုက်ဘဲ သတိတရားဖြင့် မှတ်သားတတ်လေ့ရှိသူသည် ပညာရှိခြင်းဖြင့် မြတ်၏။ အာရုံများကို သတိထားပါက အမှတ်တရားများ စုမိကာ အသုံးဝင်သော အသိပညာရှင်ဖြစ်၍ အကျိုးခံစားရမည်ဖြစ်သည်။

အာရုံတို့သည် နာမ်မျိုးစုံနှင့် ဆွဲဆောင်တတ်၏။ မသိသောရော၊ သိသိသာသာပါ ဆွဲဆောင်တတ်၏။ အာရုံ၏ လှည့်စားမှုကို ခံရလျှင် ဘဝသာ၍ မတည်ငြိမ်တတ်။

အာရုံမှန်သမျှ မိမိရရ၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိမှတ်ဆုံးဖြတ်တိုင်တွယ်နိုင်မှသာ လောကကြီးကို အရှုံးမပေးရမှာ ဖြစ်တော့သည်။

ရိုးဂုဏ်နှင့် လောကကိုတိုက်ပါ

ကျယ်ဝန်းနက်ရှိုင်း ဆန်းပြားလှသော လူ့လောကကြီးကို လူသည် ရိုးဂုဏ်နှင့် တိုက်နိုင်၏။ ရိုးဂုဏ်လက်နက်သည် ကောင်းမွန်ပြင်းထန်လှ၏။ ရိုးဂုဏ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်နိုင်စွမ်းသော လက်နက်သည် မရှိချေ။

ဝါဒများထဲတွင် ရိုးသားခြင်းသည် အကောင်းဆုံးသော ဝါဒဖြစ်၏။ ရိုးရိုးကျင့်၍ မြင့်မြင့်ကြံလျှင် လောကကို ဘာမျှ အရုံးပေးစရာမရှိပါ။

သင်၏ အားကိုးရာအစစ်သည် ရိုးဂုဏ်သာဖြစ်၏။ အားလည်း အားကိုးထိုက်၏။ ရိုးဂုဏ်သည် လူ၌ မရှိမဖြစ်လိုအပ်၏။

စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ပညာ၊ ဆွေဂုဏ်မျိုးဂုဏ်တို့ထက် ရိုးသားမှု

ဂုဏ်သည် ပိုပြီး တန်ဖိုးရှိလှ၏။

ဥစ္စာရှိပြီး ရိုးဂုဏ်မရှိလျှင် ရှင်လျက်နှင့် သေနေ၏။

ညာရှိပြီး ရိုးဂုဏ်မရှိခြင်းသည် ပေါက်ပွင့်နှင့် တူနေ၏။

ဆွေဂုဏ်မျိုးဂုဏ် ရှိပြီး ရိုးဂုဏ်မရှိလျှင် ရေနောက်နေသော ထန်နှင့် တူ၏။

ရိုးသားမှုသည် လောကကြီး၌ အလွန်အရေးပါလှသော အမှုကိစ္စကြီးဖြစ်တော့သည်။ လောကကြီးနှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရာ၌ ရိုးသားမှု လက်နက်ကောင်းကို မလွတ်တမ်းပင် ကိုင်ဆွဲထားရ၏။ ထိုလက်နက်မရှိသည်နှင့် လောကကြီးကို ကိုယ်က အရုံးပေးရလိမ့်မည်။

တရားမစောင့်သော အရပ်သည် ချမ်းသာသူ့ကို မပေးနိုင်။

တရားမစောင့်သောသူ၏ စိတ်နှလုံးသည် အစဉ်သဖြင့် မိုက်နက်မှု လွမ်းမိုးနေရာ အဘယ်မှာလျှင် ချမ်းသာခြင်း အလင်းကို ရပါမည်နည်း။

ရိုးသားခြင်းသည် တရားကို စောင့်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ ရိုးသားမှု

အလင်းရောင်သည် လောကထဲ၌ ထယ်ဝါရွန်းတောက်နေလျှင်

အလင်းရောင်ပိုင်ရှင်သည် လောကကို အောင်နိုင်နေတော့သည်။

မရိုးသားဘဲ ကိုယ်ကျိုး၊ ကိုယ်ရေးသာ သိတတ်ခြင်းသည်

အတည်သော ဇာတိများမှ အမွေဆိုးများဖြစ်၏။

တည်မတ်ရိုးဖြောင့်သူတို့နှင့် လိမ်လည်ကောက်ကွပ်သူတို့

ရေရှည် ဘဝများသည် ခြားနားလှ၏။ လိမ်လည်ကောက် ကျစ်သူတို့၏ ကောင်းစားမှုသည် “ခွေးရှူးကောင်းစား တစ်မွန်း တည့်” ဆိုသလို ကောက်ရိုးမီးသာ ဖြစ်၏။

တည့်မတ်ရိုးဖြောင့်သူ၏ အောင်မြင်မှုကောင်းသည် ရေရှည် တည်တံ့ခိုင်မြဲနိုင်သည်။ ရိုးသားမှုဖြင့် တဖြည်းဖြည်း စုတက် လာသော ဥစ္စာစည်းစိမ်သည် လွယ်လွယ်နှင့် မပျောက်ပျက်တတ်။ ရန်သူမျိုးငါးပါးမှလည်း လွတ်မြောက်ကြသည်။

လူဖျင်းလူမိုက်တို့သည် ရိုးသားမှုဂုဏ်ကို မခံစားပူး ကြသဖြင့် တောင်းမှန်း မသိကြချေ။

လူလိမ္မာ၊ ပညာတတ်တို့မှာ ရိုးသားမှု၏ တန်ဖိုး ကြီးမား ပုံကို သိပြီး ထိုဂုဏ်ကို ရရှိခံစားလိုကြလေသည်။

မရိုးသားသူသည် လောကထဲမှ ထွက်ပြေးနေသောသူနှင့် တူလှ၏။ မရိုးသားသောလူများသည် စည်းအပြင်မှ လူများ ဖြစ်ပြီး လောကနှင့် မတန်သောကြောင့် လောကက သူတို့အား ဖယ်ကြည့်ထားတော့၏။

ရိုးသားခြင်းနှင့် ထုံအခြင်းသည် မတူချေ။ ထုံအခြင်းက ပညာနည်း၍ဖြစ်ပြီး ရိုးသားခြင်းက အသိအလိမ္မာ များ၍ဖြစ် သည်။

လူသည် သေရမည်ကို ကြောက်စရာမကောင်းချေ။ လူ သည် လောကကြီး၌ မရိုးမသားနှင့် ရှာဖွေစားသောက် အသက်

ရှင်နေရမည်ကို ကြောက်စရာကောင်းလှ၏။ လူသည် ကိုယ် ဆိုးသားမှုကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်သိနေ၏။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လိမ်ညာ ခြင်း ဒုက္ခသည် အလွန်ပူပန်ဆင်းရဲ၏။

လူတစ်ယောက်အဖို့ ရိုးသားပါသည်ဟု အသိအမှတ် ပြုနေခြင်းသည် အောင်လက်မှတ်များထဲမှ အကောင်းဆုံး အောင်လက်မှတ်ဖြစ်၏။

မရိုးသားသူသည် ပတ်ဝန်းကျင် လူ့လောကက သိလာ ဆည်နှင့်အမျှ သူနယ်ပယ် ကျဉ်းလာတတ်ပြီး လျှောက်လှမ်းစရာ၊ လုပ်ကိုင်စရာ မရှိတော့ချေ။ မရိုးသားသူတို့သည် နောက်ဆုံး၌ အထီးကျန် ဖြစ်နေတတ်ကြ၏။

လူတစ်ယောက် မရိုးသားကြောင်း သတင်းကြီးနေလျှင် ဇနီးမယား၊ သမီးသားတို့ပါ ထိုဒဏ်ကို ခံကြရ၏။ မရိုးသားသူ၏ အပုပ်နဲ့သည် လူသတင်း လူချင်းဆောင်ပြီး နံဟောင်နေတတ်၏။ ဟုတ်လျှင်ကျော် ပုပ်လျှင်ပေါ်သည်မှာ သဘာဝ။

ရိုးသားစွာလုပ်ဆောင်သဖြင့် မပြီးစကောင်းဟူသော ကိစ္စမျိုး မရှိချေ။ ရိုးသားခြင်း၊ ကြီးစားခြင်းက တစ်နေ့မှာ အလုံးစုံ အောင်မြင်ပြီးစီးသည်ချည်းသာ ဖြစ်လေတော့၏။

လောကထဲရှိ အောင်နိုင်ခြင်းများကို ရိုးသား၊ ဇွဲရှိခြင်းနှင့်သာ ရရှိစမြဲဖြစ်သည်။

လောကထဲတွင် ရှက်စရာအကောင်းဆုံးမှာ ခါးဝက်ပုဆိုး

ထမိန်ကျွတ်ကျချိန်တွင် မဟုတ်။ မရိုးမသား လုပ်ဆောင်ထားမှု ပေါ်သောအချိန်တွင် ရှက်စရာအကောင်းဆုံး ဖြစ်တော့၏။

ထိုရှက်ရခြင်းသည် အခြားရှက်ရခြင်းနှင့် မတူဘဲ နေ့ရက် ရှည်ကြာစွာ ရှက်နေရခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

ရိုးသားမှုကို မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် အသုံးချရခြင်းထက် မိမိရိုးသားမှုကို အများအတွက် အသုံးချရခြင်းက ပို၍ ကောင်းမွန် လှပါသည်။

ရိုးသားသူတစ်ဦးဝင်ရန်အတွက် အိမ်တံခါးများသည် ပွင့်၍ နေကြပြီး မရိုးသားသူ ဝင်မလာစေရန် အိပ်တံခါးများ ပိတ်ထား ကြလေသည်။

ဖခင်၊ မိခင်တစ်ယောက်၏ မရိုးသားမှုသည် သားသမီး များ၏ ဘဝကို ဂယက်ရိုက်စေတတ်၏။ မိခင်၊ ဖခင်၏ ရိုးသားမှုသည် သားသမီးများအတွက် ဂုဏ်တစ်ခုဖြစ်၍နေတော့ ၏။ လူသေသည်တိုင် နာမည်မသေ။

မရိုးသားသူများသည် လောကကြီး၌ အလွန်ပျော်ရွှင်စရာ နည်းပါးလှ၏။ မိမိ မရိုးမသား ပြုလုပ်ထားခြင်းများက ကိုယ့် စိတ်ကို ကိုယ်အနှောက်အယှက် ဖြစ်နေ၏။ ကိုယ့်ခြေလှမ်းများ တုန်နေ၏။ အပြောများ မရဲ။ မရိုးမသား စားရခြင်းသည် အဆိပ်ဖြစ်နေတတ်၏။

လောကကို ရိုးဂုဏ်နှင့် တိုက်ကာ အောင်မြင်ခြင်းများ သင့်ထံ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာရမှာ မလွဲပါတည်း။

၉ ကြိမ်လဲလျှင် ၁၀ ကြိမ်ထ

လူ့ဘဝ၌ လောကဓံဆိုးကောင်းနှင့် ရင်ဆိုင်၊ ယှဉ်ပြိုင် အနိုင်လှနေရ၏။ ထိုသို့ ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ရာ၌ ဖင်ထိုင်ကျလျှင် ပြန်ထနိုင်မှသာ လောကတွင် ရှင်သန်နိုင်၏။

လောကဓံ လက်သီးပြင်းကို ခံနိုင်ရည်ရှိမှ လောကကြီး ဝိုင်းထဲက ပြန်ထနိုင်မှာ ဖြစ်သည်။

လောကကြီးကို အရှုံးမပေးလိုသူသည် ၉ ကြိမ်လဲလျှင် ၁၀ ကြိမ် ပြန်၍ ထနိုင်ရပါမည်။

အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားသူများသည် ရင့်ကျက်မှုနှင့်အတူ အောင်ပွဲတွေ ပြန်ရရှိလာ၏။

လက်တွေ့ကြိုးဝိုင်းထဲတွင် ပြန်မထနိုင်သော လက်တွေ့ သမားသည် အရှုံးပေးရ၏။ ပြန်ထနိုင်သူက ပြန်ထိုး၍ နိုင်သွား

သော လက်တွေ့ပွဲများမှာ မရမတွက်နိုင်အောင် ရှိ၏။

လူ့အချို့သည် ဘဝ၌ ဆုံးရှုံးခြင်း၊ မအောင်မြင်ခြင်း၊ နိမ့်ကျခြင်းများ တွေ့ကြုံရသောအခါ ပြန်ကြိုးစားရမည်ထက် စိတ်အားငယ်ကာ ရောက်တတ်ရာရာကိုသာ စိတ်လေလျှောက် လုပ်တော့၏။

အောင်ခြင်းသူခကို မရသောအခါ ရှုံးခြင်းဒုက္ခကို ဆက် လက် မခံလိုတော့ဘဲ လမ်းကြောင်းလွဲပစ်လိုက်ကြသည်။

လောက၌ အောင်မြင်ကြီးပွား ထွန်းပေါက်တိုးတက်လာ သူများသည် အကြိမ်ကြိမ် အဆုံးအရှုံးနှင့် ဒုက္ခခံခဲ့ရသူတွေ သာ များလှပါသည်။

ဘဝနာမ အသိသာ၏။ ဘဝခက်မှ အသိဇာန်၏။ အကြိမ်ကြိမ် ဆုံးရှုံး၍ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်ကြိုးစားသူတို့၏ အတွေ့အကြုံသည် လေးနက်လှသလို အောင်မြင်မှုရသော အချိန်၌ ထည်ဝါတည်ငြိမ်ခိုင်ခံ့လှ၏။

လောက၌ အခွင့်သာမှုဟူသည်မှာ သူတစ်ပါးက ပေးသည် မဟုတ်။ မိမိကိုယ်တိုင် အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားရယူခြင်းမျိုးဖြစ်၏။ လူ့လောကကြီးထဲ၌ လွယ်လွယ်နှင့် မရနိုင်သော မည်သည့် အခွင့်အလမ်းမဆို အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားရယူတတ်သူတွေအတွက် သာဖြစ်၏။

ရဲရင့်စွန့်စားမှုမပါသော လုပ်ငန်းတိုင်း၌ ရသလှဖတ် သိပ်

မမြောက်၊ အကြိမ်ကြိမ် မကြိုးစားဘဲ ရသော အောင်မြင်မှုများ မှာ သိပ် မလေးနက်သလို ဖြစ်ချေ၏။

အဘယ်အရာမျိုး၌မဆို အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းရန် နည်းလမ်း တစ်ခုတည်းသာ ရှိသည်မဟုတ် နည်းလမ်းအဖုံဖုံပင် ရှိ၏။

အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားသူတို့သည် အဆုံးအရှုံးများကြားမှ နည်းလမ်းအဖုံဖုံကို တွေ့ရှိပြီး တိုးတက်အောင်မြင်လာကြ လေသည်။

အကြိမ်ကြိမ်ကျရှုံး အကြိမ်ကြိမ် ပြန်တက်သော ပင့်ကူ ကလေးတစ်ကောင်ကို ကြည့်မိပြီး စစ်ပြန်တိုက်သော ဘုရင်ကြီး ဘရ(စ်)သည် ထီးနန်းကို ပြန်၍ ရသွား၏။

အကြိမ်ကြိမ် ပြန်လည် ကြိုးစားခြင်းသည် လူပီသသော ယောက်ျားကောင်း၊ မိန့်မကောင်းတို့၏ အလုပ်ဖြစ်သည်။ ပေါ့ပျက် မလေးနက်သူတို့သည် ဆုံးရှုံးမှုတွေ့လျှင် စိတ်ပျက်အားငယ်ကာ ရှေ့မဆက်ချင်ကြတော့ချေ။

ထပ်ခါထပ်ခါ ကြိုးစားသူများသည် အတွေ့အကြုံမှ အမှန် တရားများ ရလာ၏။ တစ်ကြိမ် ဆုံးရှုံးပြီးတိုင်း အတွေ့အကြုံ သည် တစ်ကြိမ်ပို၍ များလာတော့သည်။

လူတစ်ယောက်၏ ဆင်းရဲခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ အောင် မြင်ခြင်း၊ ရှုံးနိမ့်ခြင်းသည် ထိုသူ၏ လက်တွင်း၌သာ ရှိ၏။ အခြားလူက လာရောက်ဖန်တီးခြင်း မဟုတ်။ ဘယ်သူမပြု

မိမိမှသာ ဖြစ်တော့၏။

အချို့လူတို့သည် အောင်မြင်မှု ရချိန်နီးမှ ထပ်ခါ မကြိုးစား သဖြင့် မရတော့ဘဲ ရပ်တန့်သွား၏။ ထိုသူတို့၏ အချိန်နှင့် အတွေ့အကြုံများသည် အလွန် နှမြောစရာ ကောင်းလှပါတော့ သည်။

အောင်မြင်ခြင်းသည် စွဲမြဲစွာ လုပ်လေ့ရှိသော သူ၏ အတွက်သာ ဖြစ်လေသည်။ အမြဲမပြတ် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခြင်း သည် မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဟူသော အရာကိုပင် မှချ ဖြစ်စေနိုင်လေ သည်။ စွဲစွဲမြဲမြဲ စူးစူးစိုက်စိုက် လုပ်သောအခါ ထိုသူ၏ တန်ခိုး သတ္တိများသည် ပိုမိုအားကောင်း ထွန်းတောက်လာလေတော့၏။

တစ်စုံတစ်ခုသော အကြံအစည်ကို သေချာစွာ ကြံစည် စီစဉ်ထားပြီးမှ တစ်စုံတစ်ယောက်က အခြားသော အကြံအစည် အစီအစဉ်တစ်ခုကို လာ၍ ပေးသဖြင့် စိတ်ပြောင်းလဲကာ အလုပ် တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပြောင်းလဲ စီစဉ်ကြံစည်တတ်သူသည် အောင်မြင်ရန် အလွန်ခဲယဉ်းလှပါ၏။ လောက၌ အဖိုးတန်သော အရာဟူသမျှသည် တန်ဖိုးကြီး ပေး၍သာ ရယူနိုင်ခွင့်ရှိ၏။ တန်ဖိုးကြီး ပေးရာ၌ လုံ့လဝီရိယကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခွေကို လည်းကောင်း၊ အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားမှုကိုသော်လည်းကောင်း ဆေးရမြဲဖြစ်သည်။

ရှုံးနိမ့်ခြင်းကို ကြောက်ပြီး နောက်ထပ် ဆက်မလုပ်သော

လူသည် လူပျင်းလူညံသာဖြစ်၏။ ဖြစ်နိုင်သောအရာနှင့် မှန်ကန်သော အရာမှန်သမျှသည် မဖြစ်မချင်း ဆက်၍သာ လုပ်ရမည်ဖြစ်၏။

အကြောင်းကိစ္စ၊ အလုပ်တစ်ခု၌ ချီတုံချတုံ စိတ်မပိုင်ဘဲ ဖြစ်နေခြင်းမှာ ချိန်ခွင်လျှာ ရမ်း၍ နေခြင်းဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်ကို မယုံကြည်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တိုင်ဝေဖန်ဆုံးဖြတ်ချက် ပိုင်ပိုင်ချပြီး အကြိမ်ကြိမ် ယုံကြည်ရဲဝံ့စွာ လုပ်ပါက မအောင်မြင်၊ မဖြစ်ထွန်းဘဲ မနေပါ။

အရှုံးနှင့် အမှားကို အခါခါ တွေ့ဖူးသူမှသာ အောင်ခြင်းနှင့် အမှန်ကို ရောက်ရှိ ရရှိလာနိုင်၏။

လူဘဝ၌ ၉ ကြိမ်လဲ၍ စိတ်ပျက်မသွားပါနှင့်။ ၁၀ ကြိမ်မြောက် အထမှာ သင် အောင်မြင်မှု ရလာနိုင်ပါသည်။

မိမိအခွင့်အရေး၊ အခွင့်အလမ်းဟူသည် စိတ်ကူးယဉ်နှင့် လမ်းပွင့်လာအောင် စောင့်နေရသည်မဟုတ်။ မိမိကိုယ်တိုင် အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစား၍ အခွင့်အရေး၊ အခွင့်အလမ်းတို့ကို ရှာဖွေကြိုးစားလုပ်ယူရမည် ဖြစ်ပေတော့၏။

အရေးအကြီးဆုံး (၁) ကိစ္စ

လောကကြီး၌ အရေးအကြီးဆုံးဟူသည် မည်သည့်အရာ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဤမေးခွန်းကို ဖြေဆိုရာ၌ အမျိုးမျိုး အထွေထွေ ဖြေကြ၏။ လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေမို့ ကိုယ်စိတ်သန်ရာကို ဖြေကြ၏။

အချို့က ငွေသည် အရေးအကြီးဆုံး၊ ငွေရအောင် စီးပွားရေးသည် အရေးအကြီးဆုံး ကိစ္စဟု ဆို၏။ အချို့က အရာရာကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား ချင့်ချိန် လုပ်ကိုင်နိုင်အောင် အတတ်ပညာ၊ အသိပညာသည် မရှိမဖြစ် အရေးကြီး၏ဟု ဆို၏။ အချို့က သင့်တင်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ အခြေချ နေထိုင်နိုင်ရေးဟု ဆို၏။

ထိုအဖြေများသည် အရေးအကြီးဆုံးကိစ္စကို မြေပြေ ဒုတိယ၊

တတိယ အရေးကြီးသောအရာများကို ဖြေကြခြင်းဖြစ်သည်။ မှန်သည်ဟု ယူဆရသော်လည်း အပြည့်အစုံ မမှန်ကန်ချေ။

လူ၌ အရေးအကြီးဆုံး (၁) ကိစ္စသည် မိမိ၏ ကျန်းမာရေး၊ မိမိမိသားစုနှင့် မိဘဆွေမျိုး၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ၏ ကျန်းမာရေးဖြစ်သည်။

အားလုံးအရေးထက် ကျန်းမာရေးသည် အရေးကြီးပါသည်။ ကျန်းမာမှသာ ကျန်သော အရေးများကို လုပ်နိုင်မှာ ဖြစ်၏။ မကျန်းမာဘဲ စီးပွားရေးမကောင်း၊ မကျန်းမာလျှင် ပညာသင်၍ပင် မရ။

ကျန်းမာမှ လုပ်နိုင်၏။ လုပ်နိုင်မှသာ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး၊ ငွေရှာရေးဖြစ်မည်။ မကျန်းမာ မလုပ်နိုင်ဘဲ ခွေယိုင်လဲပြီးနေသူသည် အခြားသူ၏ အကူအညီ အမအစကိုသာ မျှော်ကိုးနေရပေမည်။

မကျန်းမာလျှင် ဘာမှမလုပ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်တော့ဘဲ အသက် ရှိသေးလျက် လောကကို အရှုံးပေးနေရ၏။ ဥပမာ လေဖြတ်နေသူတို့၏ ဘဝသည် ပြန်၍ မကောင်းမချင်း လောကကို အရှုံးပေးနေရချေသည်။

မကျန်းမာသူသည် ဘယ်လိုမှ မချမ်းသာနိုင် ငွေရင်း ရှိသော်လည်း မိမိကိုယ်တိုင် မလုပ်နိုင်သဖြင့် ခရီးမတွင်။ လုပ်ပေးမည့်သူ ရပြန်တော့လည်း သူ့သဘောအတိုင်းပင် ယုံရ၏။

သစ္စာရှိသူနှင့် တွေ့လျှင် တော်၏။ မတွေ့က မကျန်းမာသည် ကြားမှ လူလိမ်ခံရပြန်၏။

ကျန်းမာရေးကို လူတို့သည် မကျန်းမာသော အချိန် ရောက်ရှိခံစားရတော့မှသာ တန်ဖိုးသိလာကြ၏။ ဖျားနာချိန် ရောက်မှ၊ ဆရာဝန်ထံ သွားရတော့မှ၊ အလုပ်မလုပ်နိုင်တော့မှ ကျန်းမာရေး၏ တန်ဖိုးကို သိလာကြ၏။

ကျန်းမာနေသော အချိန်၌ ကျန်းမာရေးကို ဂရုမစိုက်ကြ ချေ။ စားချင်ရာ စား၏။ နေချင်သလို နေ၏။ ကျန်းမာရေးကို ဂရုမစိုက်ဘဲ အစားမတော်တစ်လုတ်နှင့် သေသူများရှိ၏။

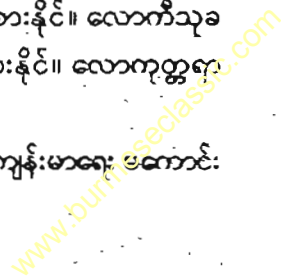
မိမိကျန်းမာရေးကို မိမိပေါ့ဆခြင်းသည် မိမိစီးပွားရေးနှင့် အလုပ်အကိုင်ကို ထိခိုက်အောင် လုပ်နေခြင်းဖြစ်၏။

“အာရောဂျ် ပရမ် လာဘ်” ဟု ဆို၏။ ကျန်းမာရေးသည် အလွန်ကြီးမားသော လာဘ်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်၏။ မကျန်းမာသူသည် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားကို အားထုတ်ရန် ခဲယဉ်းလှ၏။

အတတ်ပညာ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်၊ ရာထူးအာဇာတို့ထက်ပင် ကျန်းမာရေးက အရေးကြီးလှသည်။

မကျန်းမာဘဲ စည်းစိမ်သူခကို မခံစားနိုင်။ လောကီသူခ ဖြစ်သော တဏှာရမ္မက်တို့ကိုလည်း မခံစားနိုင်။ လောကုတ္တရာ ရေးကိုလည်း မလိုက်နိုင်ချေ။

အရေးကြီးက သက်လုံကောင်းရ၏။ ကျန်းမာရေး မကောင်း

လျှင် ဘာမျှ ကောင်းမလာနိုင်ချေ။

ကိုယ်ကျန်းမာမှ စိတ်ချမ်းသာပါ၏။ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း ရရှိရန် ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်းကို ဦးစွာ တည်ဆောက်ရပါလိမ့် မည်။ ထို့ကြောင့် လောက၌ အရေးအကြီးဆုံး (၁) ကိစ္စသည် ကျန်းမာရေးဟု ဆိုရခြင်းဖြစ်၏။

လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ကျန်းမာရေး အရေးကြီးကြောင်းကို သိသော်လည်း ကျန်းမာနေချိန်၌ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ရမည်ကို မေ့နေကြ၏။ ဖြစ်မှ၊ နာမှ ကုကြ၏။

ကျန်းမာရေးသည် ဖြစ်မှ၊ နာမှ ဂရုစိုက်ရသည်မဟုတ်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဂရုစိုက်နေရမည်ဖြစ်သည်။

ခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာရေးနှင့် စိတ်နှောရုံ ကျန်းမာရေးထက် ပိုမိုအရေးကြီးသည့် အရာ မရှိချေ။

ကျန်းမာမှ လောကကို အရှုံးမပေးဘဲ ရုန်းကန်လှုပ်ရှား တိုက်ပွဲဝင်နေ၍ရမည်။ အိပ်ရာထဲမှ ပက်လက်နှင့် လောကကို ရင်ဆိုင်ချင်၍ မရချေ။

၂ ရောဂါဆိုးလျှင် အသက်တို၏။ အသက်တိုလျှင် လောက၌ ကြာကြာမနေရ။ ဘာမှ လုပ်ချိန်၊ ခံစားချိန်မရ။ မကျန်းမာ အသက်တိုလျှင် လောကထဲက မြန်မြန်အရှုံးပေး၍ ထွက်ခွာ သွားရ၏။

လူသည် ဓာတ်သဘာဝတို့ ညီမျှ၍ ပုံမှန်ဖြစ်နေလျှင်

စိတ်ချမ်းသာမှုရ၍ ကိုယ်လည်း ကျန်းမာတတ်ပါ၏။ မိမိ၏ တိုးတက်ခြင်း၊ အောင်မြင်ခြင်းသည် မိမိ၏ ဓာတ်သဘာဝညီမျှ ကျန်းမာမှုအပေါ်တွင် အခြေခံနေပါ၏။

အရေးအကြီးဆုံး (၁) ကိစ္စကို ဖြစ်မှ၊ နာမှ သတိမရပါ ဆေနှင့်။ လူတို့မှာ မေ့မေ့ထား၍ ခက်နေကြ၏။

အိပ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ သွားရာ၌လည်းကောင်း၊ စားရာ၌ လည်းကောင်း၊ ရာသီပြောင်းရာ၌လည်းကောင်း ကိုယ့်ကျန်းမာ ရေးကို ကိုယ့်စီးပွားရေးကဲ့သို့ အရေးထားပါ။

ငွေမရှိ၍ လောကကို အရှုံးပေးစရာ မလိုသေး။ ကျန်းမာ လုပ်ကိုင်နေလျှင် ငွေသည် ရလာနိုင်၏။

နာတာရှည် ရောဂါသည်များသည် လောကကြီးသို့ လာ၍ ငရဲခံ အရှုံးပေးနေရသည်နှင့် တူလှ၏။ လူ့ဘဝ၌ ဟိုအရေး၊ ဒီအရေးထက် ကျန်းမာရေးသည် အရေးအကြီးဆုံး (၁) ကိစ္စဟု ဉာဏ်အသိမှာ အမှန် ရှိထားရပေမည်။

အလုပ်ကို မပြစ်မြစ်အောင်

လောကကြီးကို အရှုံးမပေးရန်မှာ အလုပ်ကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်ရပေမည်။ အလုပ်ကို ဖြစ်အောင် လုပ်နေသူတို့သည် ဘယ်သောအခါမှာမှ လောကကြီး၌ အရှုံးမရှိချေ။ လုပ်နေသော အလုပ်၏ ဂုဏ်ကြောင့် လောကကြီး၌ ဂုဏ်ရှိ၍ နေလေ၏။

လူရယ်လို့ ဖြစ်လာလျှင် အလုပ်ကို ပီပီသသကြီး လုပ်ကို လုပ်ရပေမည်။ မိမိစိတ်မှာ အလုပ်လုပ်ချင်စိတ် ဖြစ်အောင်လည်း စီမံဖန်တီးရမည်။ လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သည့် အလုပ်များကိုလည်း ရှာဖွေရမည်။

အလုပ်ဆိုသည်မှာ လုပ်ချင်မှ လုပ်ရမည် မဟုတ်ချေ။ လူတို့သည် မိမိဂုဏ်သိက္ခာကို မိမိကိုယ်တိုင် ဂရုပြု စောင့်စည်း မြှင့်တင်မှသာ သိက္ခာဂုဏ်မြင့်လေသည်။

အလုပ်သည် လူ၏ ဂုဏ်ဖြစ်၏။ လုပ်ငန်းကြီးကျယ်စွာ လုပ်နိုင်လေ ဂုဏ်ကြီးလေဖြစ်၏။ အလုပ်ကို မြင့်မားစွာ လုပ်နိုင်သော အခြေအနေရှိသမျှ ကြီးပွားအောင်မြင်ရ၏။

မိမိလုပ်သောအလုပ်ကို ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်ရမည်ဟု ယုံကြည်ချက် ခိုင်မာရပေမည်။ လုပ်သမျှအလုပ်ကို အစွမ်း ကုန် ကောင်းအောင်လုပ်ရပေမည်။ အလုပ်ကို အစွမ်းကုန်ကောင်းအောင် လုပ်နိုင်သူများသည် လောကကြီးကို အရှုံးမပေးရချေ။

မိမိလုပ်သမျှ အလုပ်သည် အနာဂတ်၌ တိုးတက်ကြီး ကျယ်သော လှေကားထစ်ကြီးဖြစ်သည်ဟု သဘောထားရမည်။

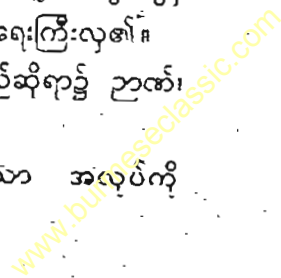
အကြံအစည်တွေ၊ အလုပ်ကိစ္စတွေ သိပ်မများစေရ။ ဘစ်ခါ နှစ်ခုကိုသာ ဖြစ်မြောက်ရရှိ ပိုင်နိုင်အောင်သာ ကြိုးစားရမည်။

မိမိစိတ်ကို ထိုအလုပ် ရည်ရွယ်ချက်ထံသို့ စူးစိုက်စွာ အားသွင်းရမှာဖြစ်၏။ ကိုယ်ပိုင်အား အစွမ်းရှိသမျှ အသုံးပြုရပေမည်။

ကိုယ်လုပ်ရမည့်အလုပ်ကို အဘက်ဘက် အထွေထွေမှ ဆေးလည်အောင်၊ ကုန်စင်အောင် သိရန် အရေးကြီးလှ၏။

အလုပ်ကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်သည်ဆိုရာ၌ ဉာဏ်၊ ဝီရိယသာမက ဇွဲလည်း လိုအပ်လှပေသည်။

ကိုယ်တတ်သော၊ ကိုယ်လုပ်နိုင်သော အလုပ်ကို

သေးသိမ်သည်ဟု မထင်နှင့်။ အလုပ်ကို သေးသိမ်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆထားလျှင် အလုပ်မှာ အောင်မြင်ရန် မသေချာ တော့ချေ။

အသေးအဖွဲ့ တစ်နိုင်မှစ၍ တဖြည်းဖြည်း ကြီးကျယ်သော အလုပ်တွေကိုပါ ငါ ဖြစ်မြောက်နိုင်ရမည်ဟူသော ယုံကြည်ချက်ကို စိတ်မှာ ထားရပေမည်။

အလုပ်မလုပ်သူမှန်သမျှ မိမိအလုပ်ကို မိမိစိတ်မဝင်စား သူမှန်သမျှ လောကကြီးကို အရှုံးပေးနေကြလေသည်။

လောကကြီးသည် အလုပ်မလုပ်သူ မှန်သမျှကို အမြဲပင် အနိုင်ယူနေတော့သည်။ အလုပ်မရှိ ဂုဏ်မရှိ။ ဂုဏ်မရှိသူသည် လောကပတ်ဝန်းကျင်ကို ဘယ်လိုလုပ်၍ အောင်မြင်နိုင်ပါ မည်နည်း။

မိမိလုပ်သောအလုပ်၌ အပျက်စိတ်မဝင်နှင့်။ အပျက် စိတ်များလာလျှင် အဖြစ်စိတ် ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ ထိုအပျက် စိတ်တွေ ရှိသမျှ အဖြစ်စိတ် မထက်သန်နိုင်။ အတွင်းစိတ်ဓာတ် သိက္ခာရှိမှ ပြင်ပ၌လည်း ထင်ရှားရ၏။

လူတို့၏ ဘဝအနိမ့်အမြင့်မှာ ထိုသူ၏ အလုပ်နှင့် စိတ်အားသတ္တိ အသိဉာဏ်ကြီးမားခြင်း၊ သေးသိမ်ခြင်းအတိုင်း သာ ဖြစ်ပေတော့၏။

တစ်စုံတစ်ခုသော အလုပ်ကို ဖြစ်မြောက်အောင်၊ ရအောင်

လုပ်သောအခါ ထိုအလုပ်ကို ဖြစ်မြောက်စေမည့် အကြံအစည် စိတ်ကူးမှတစ်ပါး အခြား - အပိုစိတ်ကူများကို မရှိစေရချေ။ တိတိပပ ဖယ်ရှားထားနိုင်ရမည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်ပါ။

ကိုယ်ပိုင်သတ္တိ အစွမ်းရှိသမျှ၊ အကြံဉာဏ်ရှိသမျှကို သုံး၍ နည်းလမ်းရှိသမျှကို ရှာကြံလုပ်ကိုင်ရမည်။

အလုပ်၏ တိုးတက်ရေး အခွင့်အလမ်းကို စောင့်၍ မနေ ပါနှင့်။ မတွေ့တွေ့အောင် ရှာရပေမည်။ မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်သည်ဆိုရာ၌ အခက်အခဲလည်း တွေ့နိုင်၏။ အချိန်အခါကို လည်း သည်းခံစောင့်နိုင်ရ၏။ အောင်မြင်တိုးတက်ခြင်းဆိုသည့် အချိန်ယူပြီး ထပ်ကာထပ်ကာ ဆွတ်ခူးရသော အရာဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ မိမိကိုယ်ကို ထူးကဲလာအောင် နှင့် မိမိအလုပ်ကို ထူးကဲလာအောင် ကြိုးစားနေရပေမည်။

လောကထုံးစံအတိုင်း မအောင်မြင်ခင်၊ လိုရာ မရောက် ခင်မှာ စိတ်ပျက်တတ်ကြ၏။ သို့သော် စိတ်ပျက်ပျက်နှင့်ပင် လုပ်သင့်သည်ကို ဆက်လုပ်ရပါမည်။ အောင်မြင်ရန်၊ ရည်ရွယ် ချက်ရောက်ရန် ပဓာန အကြောင်းတရားမှာ အလုပ်ကို ဝီရိယ ချီစွာ လုပ်နေရန် ဖြစ်၏။

အလုပ်သည် အသက်ကို ရှည်စေသလို ဘဝကိုလည်း အဓိပ္ပာယ် ရှိစေပါသည်။ မိမိအလုပ်၌ မိမိ စိတ်အားထက်သန် သောအခါ မိမိမိသားစုနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကပါ လိုက်၍ စိတ်အား

၇၆ သုတေသီ ဘုန်းမြင့်သွေး

ထက်သန်လာကြတော့၏။

မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်သော အဖြစ်စိတ်၌ ပီရိယာရှိခြင်း၊ စိတ်ခိုင်ခြင်း၊ ချိန်ဆခြင်း၊ အကျိုးအပြစ် ဆန်းစစ်ခြင်း၊ သေချာ တိကျ ပြတ်သားစွာ ဆွေးကြံတတ်ခြင်းတို့ ရှိရမှာဖြစ်၏။

မိမိလုပ်ကိုင်သော အလုပ်ကို စနစ်ကျကျ (Methodically) လုပ်ကိုင်ပါက အချိန်မကြာခြင်း၊ မှန်ကန်တိုးတက်ခြင်းများ ဖြစ်လာမှာ မလွဲပါချေ။

အလုပ်တစ်ခု၌ ဉာဏ်သုံးနိုင်ပါလျှင် သုံးနိုင်သမျှ ထိရောက်မှုရှိ၏။ အကြံအစည် သေးနပ်၍ စွန့်စားမှုမပါသော အလုပ်သည် အကျိုးပေး သေးနပ်မြဲဖြစ်၏။

လုပ်ငန်း ကိစ္စ တစ်စုံတစ်ခု၌ တစ်ခါတည်း ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် တိကျမှန်ကန် ကောင်းမွန်ပြီဟူ၍ မရှိ။ အထပ်ထပ်အခါခါ ပြုပြင်၍ လုပ်သွားမှသာလျှင် အမှန်အကောင်းဆုံးဟူ၍ ဖြစ်လာလေသည်။

အလုပ်ကိစ္စအားလျော်စွာ အခက်ခဲသည် ရှိရမည်ဖြစ်၏။ ထိုအခက်အခဲအားလျော်စွာ ရဲရင့်စွန့်စားရသည်။

လောက၌ အလုပ်ကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်ချင်သော စိတ်ဓာတ်ရှိမှု လောကကို အရှုံးမပေးရတော့ချေ။

အတွေးအကြံအမှန်ပြင်မှသာ

လောကကို အရှုံးမပေးရန်အတွက် အတွေးအကြံတွေ အမှန် မြင့်ရပါမည်။ အတွေး၊ အကြံ အမှန် မြင့်သည်နှင့်အမျှ အဝေသည် တင့်တယ်လာပါလိမ့်မည်။

ပညာရစရာတွေ ဖတ်ခြင်း၊ မှတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသူတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်လည်းကောင်း ဆွေးနွေးမေးမြန်း ပညာနိဿရည်းနှီးနှောဖလှယ်ခြင်းဖြင့် အသိပညာဉာဏ်ကို တိုးတက်စေပြီး အတွေးအကြံတွေ အမှန်မြင့်လာနိုင်၏။

အတွေးအကြံမမှန်လျှင် လောကကို အရှုံးပေးရဖို့သာ ဖြစ်နေ၏။ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ် မရှိလျှင် အတွေးအကြံတွေ မှားနိုင်၏။ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်မရှိက မကြီးပွား၊ မအောင်မြင်နိုင်။ မြင့်မြင့်မားမား၊

ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်လည်း လုပ်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

အတွေးမှန်၊ အကြံမှန်တို့သည် ဉာဏ်ပညာရှိသူတို့ထံမှ ရနိုင်ပြီး ကိုယ်တိုင်လည်း အသိဉာဏ်ရှိနေမှ လက်ခံရယူ နိုင်ပါသည်။

တစ်စုံတစ်ရာ၊ အခြင်းအရာ၊ ပြဿနာတစ်ခုခုနှင့် အလုပ် တစ်ခုခု၌ မိမိသိခြင်းက မှန်ပြီဟု တစ်ထစ်ချ မဆုံးဖြတ်ပါနှင့်။ အဘက်ဘက်မှ အခြေအမြစ်ပါ စူးစမ်းပြီး တွေးကြံမှသာ အမှန်ဖြစ်ရပ်ကို သိမြင်လာနိုင်ပါ၏။

အလုပ်ကိစ္စ၊ အကြောင်းခြင်းရာ တစ်ခုခု၌ အတွေး အကြံ အမှန်ဖြစ်ရေးသည် အဓိကဖြစ်နေ၏။

ဆရာကြီးပီမိုးနင်းက ဟန်ကျပန်ကျ စာအုပ်တွင် ဤသို့ ရေးသားခဲ့၏။

“အကြံကြီးမှ ကြီးမြင့်၏။ အကြံသေးလျှင် သေးသိမ်၏။ အကြံကြီးဖို့ရန်အတွက် လွန်စွာ ဉာဏ်ကြီးဖို့ မလို။ အလုပ်ကြီး အကိုင်ကြီးလုပ်သူတို့သည် ဉာဏ်ထူးသူများ မဟုတ်ကြပေ။ အမှတ်သညာများခြင်း၊ မျက်စေ့နှင့် နားကို ပွင့်စွာထားခြင်း၊ အပေါင်းအသင်းကောင်းခြင်း၊ အကျိုးအပြစ်ကို ဆင်ခြင်၍ အရှည်ကို မြင်တတ်ခြင်းသာ လိုရင်းဖြစ်၏။ ငွေကိုသာလျှင် မတရ။ ငွေမှသာ အမြတ်အစွန်း အဖိုးအခဟု မထင်ရ။ တစ်စုံ တစ်ရာကို လုပ်ရာ၌ ငွေထက် အဖိုးတန်သော အကျိုးစီးပွားတွေ

များစွာ ရှိလေ၏”ဟု ရေးသား အသိပညာပေးခဲ့၏။

လောက၌ လူတို့တွင် သစ်ပင်ကဲ့သို့ပင် အနှစ်ရှိခြင်းနှင့် အနှစ်မရှိခြင်းဟူ၍ ရှိလေသည်။ လူတစ်ယောက်၏ အတွေးအကြံ အမှန်ရှိခြင်းနှင့် မရှိခြင်းသည် အနှစ်မရှိခြင်းနှင့် ရှိခြင်း သဘော ပင်ဖြစ်၏။ အတွေးအကြံ မှန်ကန်သူများသည် အလုပ်နှင့် အပြောတို့လည်း မှန်ကန်တိုးတက်စမြဲဖြစ်၏။

အကြံအစည်ထားရှိခြင်းနှင့် စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းသည် လုံးဝ တွေ့ချေ။ စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းက ဖြစ်နိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ မဖြစ်နိုင်သည် ဖြစ်စေ ယဉ်၍ ရပါသည်။ အကြံအစည်ဆိုသည်က ဖြစ်နိုင်၊ ပြစ်နိုင်ကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား ကြစည်ရခြင်း ဖြစ်ချေ၏။ စိတ်ကူး ယဉ်ခြင်းက အကျိုးမရှိ။ အမှန်အကန် ကြံစည်ခြင်းက အကျိုးရှိ၏။

အတွေးအကြံ အမှန်မြင်သူသည် စွဲမြဲခြင်း၊ ဇွဲကောင်းခြင်း၊ ဝီရိယရှိခြင်း၊ နိုးကြားခြင်း၊ စွန့်စားခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်ခြင်း၊ လျင်မြန်စွာ ဆုံးဖြတ်တတ်ခြင်း စသော အစွမ်းတို့မှ ပေါင်းစု ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၏။

လူ၏ အတွေးအကြံတို့သည် အခါခပ်သိမ်း မမှန်တတ်ချေ။ အတွေးအကြံများက လုပ်ငန်းမအောင်မြင်။ လူတစ်ယောက်၏ အတွေးအကြံသည် ထိုသူ၏ အကြိုက်ဘက်နှင့် ဆန္ဒရှိရာဘက် သို့လည်း ပါတတ်ပြန်သည်။

ပြောမှာကြောက်ခြင်း၊ ပျက်မှာကြောက်ခြင်း၊ မဖြစ်မြောက်

မှာ ကြောက်ခြင်း စသည် ကြောက်ခြင်းများရှိရာ ကြောက်အား ကြီးက မအောင်မြင်၊ မကြီးပွားနိုင်တော့ချေ။

မိမိ၏ အတွေးအကြံအမှန်ကို လုပ်ရဲသောသတ္တိ ရှိကို ရှိနေမှသာ ထိုအကြံအမှန်တို့သည် ပေါ်ထွက်လာမှာဖြစ်သည်။

စဉ်းစားတွေးတောမှု ဆိုသည်မှာ နည်းလမ်းရှာဖွေခြင်းနှင့် အကောင်းရွေးချယ်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။

သူတစ်ပါး အကြံစည် မလုပ်သေးသော အလုပ်ကို တွေးတောကြံစည် လုပ်ကိုင်ရ၏။ သူတစ်ပါးထက် ဦးအောင် လုပ်ရ၏။ လုံ့လ၊ ဝီရိယ၊ အကြံဉာဏ်ကို သူတစ်ပါးထက် ပိုရ၏။ တီထွင်ကြံဆ၍လည်း လုပ်ရ၏။ သူတစ်ပါးထက်လည်း ဇွဲကောင်းရ၏။ သို့မှသာ သူတစ်ပါးထက် ထူးခြားစွာ အောင်မြင် မည် ဖြစ်လေသည်။

အကြံသစ်၊ ဉာဏ်သစ်များသည် လုပ်ကိုင်နေသော အတွေး အကြံများမှလည်း ပေါ်လာတတ်ပါသည်။

မည်သူမှ မကြံစည်သေးသောအလုပ်ကို ကြံစည်ပြီး အောင်မြင်သွားသူများ၏ အောင်မြင်မှု အတိုင်းအဆမှာ ကြီးမားလှသည်။

တွေးတောပူပန်ခြင်း မပြုပါနှင့်။ ပူပန်မှုများခြင်းသည် လုပ်ငန်းတစ်ဝက် ရှုံးစေ၏။ ဆင်ခြင်စဉ်းစားခြင်းသာ ပြုပါ။ အလုပ်၌ ကြံဆခြင်းသာ ဖြစ်ပါစေ။ တွေးတောပူပန်ခြင်းသည် အဖျက်သဘောဖြစ်ပြီး ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းမှာ အဖြစ်သဘော

ဖြစ်ပေသည်။

တွေးတောကြံဆ စဉ်းစားမှုဆင်ခြင်တုံတရား သုံးလေ့မရှိ ဘဲ တစ်ခုခု၌ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ထူလုပ်တတ်ခြင်းသည် အမှားများ ကိုသာ ထပ်ခါထပ်ခါ ဖြစ်စေတတ်၏။

အတွေးမှား အကြံမှား၏ နောက်၌ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက် လာသော အကြောင်းတရားများသည် အဆိုတရားများသာ ဖြစ်လာတတ်သည်။

အတွေးအကြံ မြင့်မားမှန်ကန်က ထိုသူ၏ ဘဝသည် ဘယ်လိုမှ နိမ့်ကျ၍ မနေတော့ပါ။ ထိုအတွေးအကြံ မြင့်မား မှန်ကန်မှုက ထိုသူ၏ ဘဝကို အမြင့်သို့ ဆွဲတင်သွားလေတော့၏။ တစ်စုံတစ်ရာကို ကြံစည်သောအခါ စိတ်ဓာတ်အရည်အသွေး ကောင်းဖြင့် ပြည့်စုံသူသည် အောင်မြင်မည် မချ ယုံကြည်နေ၏။ အတွေးအကြံ မှန်သူတို့ အောင်မြင်ကြသည်မှာ သဘာဝ သဘောဖြစ်သည်။ အတွေးအကြံ မှန်ကန်မြင့်မားသူတို့ ဘဝမှာ အမှန်ပင် မြင့်မားထွန်းတောက်လာမည် မလွဲပေ။

ဘဝတိုက်ပွဲအတွက်စစ်ကူ

လောကကြီးကို အရှုံးမပေးရလေအောင် ဘဝတိုက်ပွဲ အတွက် စစ်ကူလည်း လိုအပ်ပါသည်။ ဘဝတွင် ကိုယ်တစ်ဦး တည်း တိုက်ခိုက်၍ မရသောအခါ၌ စစ်ကူခေါ်ရမှာဖြစ်သည်။

လူသည် တစ်ဦးတည်း နေလို့ရသည်မဟုတ်။ တစ်ဦး တည်းနှင့် လောကတည်ဆောက်၍ မရ။ လူသည် အများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံနေရသူဖြစ်၏။

စစ်ပွဲတစ်ပွဲ တိုက်ရာ၌ စစ်ကူအားဖြည့်နိုင်လျှင် အောင် နိုင်ရေး အခွင့်သာ၏။ ဘဝလောကခံ တိုက်ပွဲ၌လည်း မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းများရှိလျှင် အောင်ပွဲအတွက် အားအင်တွေဖြစ်သည်။

လောက၌ အမှီကောင်းမှန်သမျှသည် အခြေအနေကောင်း များကို ဖန်တီးပေးနိုင်လေ့ရှိသည်။ မိတ်ကောင်းရသူများသည်

ဘဝကောင်းရတတ်ကြ၏။

အချို့သောလူများ ဘဝကို အရှုံးပေးနေခြင်းမှာ မိတ် ကောင်း၊ ဆွေကောင်းများ မရမရှိကြ၍ ဖြစ်သည်။

မိတ်ကောင်းစစ်ကူများသည် ရခဲ၏။ သို့သော် မရနိုင်သော အရာတော့ မဟုတ်ချေ။

မိတ်ကောင်းစစ်ကူတို့သည် သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံတတ် ကြ၏။ ပညာရှိတတ်၏။ စင်ကြယ်သော သီလရှိကြ၏။ အကြားအမြင် ဗဟုသုတ များကြ၏။ ဝန်တိုခြင်း ကင်းကြ၏။ ထိုကောင်းသော အကြောင်းတရားများကြောင့် လောကခံဆိုးမှ ကယ်တင်ပေးနိုင်သော စွမ်းအားများ ရှိကြလေသည်။

ဘဝဟူသည် အမြဲတမ်း တိုက်နေရ၏။ ထို့ကြောင့် တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်မတိုက်နိုင်သောအခါ စစ်ကူမိတ်ဆွေကောင်း တော့ လိုအပ်လာပါတော့၏။

လူတော်လူကောင်း မိတ်ကောင်းဆွေကောင်း ရှိသူ တစ်ယောက်အတွက် အလွယ်တကူ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ဒုက္ခ မရောက်နိုင်။

လောကထဲ၌ လက်မြောက်အရှုံးပေး မှိုင်တွေလဲပြီရ သူများသည် မိတ်ကောင်း စစ်ကူအမှီ လုံးဝမရနိုင်သည့် လူများ ဖြစ်နေသည်ကို လေ့လာတွေ့ရတတ်သည်။

မိတ်ကောင်းစစ်ကူဆိုသည် မိမိကို အင်မတန် ပေးနိုင်ခဲ့သော

အရာကို ပေးတတ်၏။ အင်မတန် ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုမျိုးကို ပြုတတ်၏။ ကောင်းသောအကူအညီကို လုပ်ဆောင်ပေးတတ်၏။ မိမိမှားသွားသည်ကို၊ သတိလွတ်သွားသည်ကို သည်းခံခွင့်လွှတ် တတ်၏။

မိမိလျှို့ဝှက်ထားစေချင်သော စကားကို မပေါက်ကြား အောင် ထိန်းသိမ်း၏။ ဆားအန္တရာယ်နှင့် ကြုံသည့် အချိန်အခါ၌ စွန့်ပစ်ကျောခိုင်း မသွားတတ်ချေ။ အကြောင်းမသင့်၍ ကံနိမ့်ခိုက် မိမိ ဗစုည်းဥစ္စာ ဆင်းရဲသွားသောအခါ၌ အဆင့်အတန်း ယာယီ နိမ့်သွားသော်လည်း အထင်မသေး။ မထီမဲ့မြင် မပြု။ ထို့အပြင်၌ မိတ်ကောင်းစစ်ကူသည် မိမိချမ်းသာအောင် မြင်သည်ကို ဝမ်းသာတတ်၏။ ဂုဏ်ယူတတ်၏။

မိမိအကြောင်း မကောင်းပြောပြန်လျှင်လည်း မိတ်ကောင်း သည် မခံတတ်ချေ။

မိကောင်းမရှိ၊ မရသူတို့မှာ လောကခံဆိုး၏ လေပြင်း ဝှေ့သောအခါ လွင့်ပါးမျောပါသွား၏။ မှီဆွဲရာ မရှိသောအခါ နိမ့်သည်ထက် ပိုနိမ့်၍သွား၏။ ထိုအခါ လောကကို အရှုံး မပေးသင့်ဘဲ အရှုံးပေးရလေတော့သည်။

လောက၌ မိမိကိုယ်သာ အားကိုးရာ၊ မိမိ၏ ဉာဏ် ပီရိယကိုသာ အားကိုးရာ ဆိုသော်လည်း မိတ်ကောင်းစစ်ကူကို လိုအပ်ပါသည်။ လောက၌ လူအများမရှိလျှင် လူသည်

ရပ်တည်ရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ လူရှိ၍ လူ့အဖွဲ့အစည်းရှိ၏။ လူတွေရှိ၍ လူ့ဘဝရပ်တည် အသက်ရှင်နိုင်မှု ရှိလာ၏။ သွား လာ၊ စားသောက်လုပ်ကိုင်မှုတွေ ရှိလာဖြစ်၏။ လူအများရှိ၍ အောင်မြင်မှု၊ ကျော်ကြားမှု၊ ငြိမ်းချမ်းစွာနေမှု စသော အကျိုး တရားတွေ ရှိလာတော့၏။

မိတ်ဆွေယုတ်များကြောင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ဖူးကြသူများ ရှိသကဲ့သို့ မိတ်ကောင်းစစ်ကူကြောင့် ဘဝတိုးတက်အောင်မြင် ချမ်းသာသူများလည်း ရှိကြပြန်၏။

မိတ်ကောင်းစစ်ကူ ရတတ်သည်မှာ အတိတ်ကုသိုလ်ကံ ကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုရပါမည်။ အချို့ မိတ်ကောင်း စစ်ကူမှာ ဆွေမျိုး ညီအစ်ကိုမောင်နှမထက် ကောင်း၏။ သွားရင်းလာရင်း အမှတ်မထင် သိရာမှ ကြာသော် ဘဝမိတ် ကောင်းစစ်ကူ ဖြစ်လာတတ်ကြ၏။

မိတ်ကောင်းစစ်ကူဆိုးသည်မှာ လက်ချိုးရေကြည့်က အလွန်နည်းပါးလှသည်ကို တွေ့ရ၏။ မိတ်ဆွေတု၊ မိတ်ဆွေ ယောင်နှင့် ဟန်မိတ်ဆွေတို့သာ ကြည့်လေရာရာ မြင်နေရပါသည်။ အချို့လူတို့သည် လောကကြီးကို အရှုံးမပေးသင့်ဘဲ ခေတ္တခဏ အရှုံးပေးရခြင်းမှာ မိတ်ဆွေတု၊ မိတ်ဆွေယုတ်တို့၏ တွန်းချခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကြ၏။

ကလျာဏမိတ္တသည် ကိစ္စထဲတွင် ထိပ်ဆုံးက အရေးပါ

၈၆ သုတေသီ ဘုန်းမြင့်သွေး

သော ကိစ္စတစ်မျိုးဖြစ်သည်။

အောင်မြင်သူ၌ မိတ်ကောင်းစစ်ကူများ အများအပြားပင် ရှိတတ်ကြ၏။ မအောင်မြင်သူများမှာ မိတ်ကောင်းစစ်ကူ အလွန်နည်းပါးတတ်ကြလေသည်။

ဘဝမိတ်ကောင်းစစ်ကူ ရရေးဆိုသည်မှာ မလွယ်ပါ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ကောင်းပါမှလည်း ဘဝမိတ်ကောင်း စစ်ကူ ရတတ်ပါ၏။ ကိုယ်တိုင်ကမကောင်းဘဲ အခြားသူက ဘယ်မှာ လာ၍ ကောင်းနိုင်ပါမည်နည်း။

လောက၌ တစ်ဦးတည်းလုပ်၍ မရသော အရာများစွာ ရှိ၏။ တစ်ဦးတည်း လုပ်မရသော အလုပ်များ၌ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း တန်ဖိုးသည် အလွန်ကြီးမားလှ၏။

လောကကြီးကို အရှုံးမပေးရလေအောင် ကိုယ်က ကောင်းအောင် ဦးစွာကျင့်ပြီး မိတ်ကောင်း စစ်ကူများနှင့် ပေါင်းကာ လောကဓံ၌ အမောခံနိုင်အောင် နေသွားရမည် ဖြစ်ပါတော့ သတည်း။

စိတ်သံမဏီ အားမာန်ရှိ

လူ့လောကကို ရုပ်က ချယ်လှယ်နေခြင်းမဟုတ်။ စိတ်က ချယ်လှယ်နေခြင်းသာ ဖြစ်၏။

အဆုံးအရှုံးတွေ တပိုင်းပိုင်း လဲကျနေပါစေ။ စိတ်ဓာတ် မဆုံးရှုံးရန် အရေးကြီးလှပါ၏။

ရုပ်တရားမှန်သမျှသည် နာမ်တရားနောက်ကသာ လိုက်နေ ရ၏။ စိတ်ခိုင်ရမည်။ စိတ်ကို နိုင်ရမည်။ စိတ်ကို ကိုင်နိုင်လျှင်၊ စိတ်ကိုနိုင်လျှင် ပိုင်လာပါလိမ့်မည်။

လောကကြီးကို အရှုံးပေးနေသူများမှာ မိမိစိတ်က အရှုံး ပေးလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ စိတ်က အရှုံးမပေးသေးသည့် လောကသည် ကိုယ့်ကို မနိုင်နိုင်ပါချေ။ အကယ်၍များ ခွဲနိမ့် နေပြန်လျှင်လည်း ယာယီရှုံးနိမ့်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတော့၏။

မလျော့သော စိတ်သည် အောင်မြင်ရေးအတွက် အကြီးမားဆုံးသော အခြေခံဖြစ်၏။ စိတ်မလျော့သမျှ မျှော်လင့်ချက်၊ ရည်ရွယ်ချက်တို့သည် မပျောက်သေးချေ။

အချို့သူရဲကောင်းတို့သည် ဒဏ်ရာများ ပြင်းထန်နေသော်လည်း စိတ်မလျော့သေးသဖြင့် သူတို့၏ အသက်မှာ မထွက်သေးဘဲ တင်းခံ၍နေသည်။

စုစည်းစူးစိုက်သော စိတ်ဓာတ်သည် အလွန်ပင် ပြင်းထန်လှ၏။ စိတ်ဓာတ်သည် မည်မျှ ဝေးသည်ဖြစ်စေ၊ ခိုင်ခံ့ထူထဲသည်ဖြစ်စေ ဖောက်ထွင်းပေါက်ရောက်နိုင်၏။

လောကကြီးကို စိတ်သည် ပြုပြင်ပေးနေခြင်း ဖြစ်၏။ လောကကြီး တစ်နေ့တစ်ခြား တိုးတက်ဆန်းကြယ်နေခြင်းမှာလည်း စိတ်၏ တိုးတက်ဆန်းကြယ်မှုကြောင့်ပင် ဖြစ်နေတော့သည်။

စိတ်ဆန်းကြယ်မှုများကြောင့် အကျိုးပေးဆန်းကြယ်၏။ စိတ်မွန်မြတ်မှုကြောင့် အကျိုးပေးမွန်မြတ်၏။ စိတ်ယုတ်မာမှုကြောင့် အကျိုးပေးယုတ်မာ၏။

စိတ်ဓာတ်မကျသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဘဝအောင်မြင်ရေး လမ်းစများသည် မပျောက်ပျက်သေးချေ။

စိတ်ဓာတ်မွဲက လူမွဲတတ်၏။ စိတ်ဓာတ်သန်က လူပါသန်လာ၏။ စီးပွားကျန်းမာပျက်သော်လည်း စိတ်ဓာတ်မပျက်ရန်

အရေးကြီး၏။ စိတ်ဓာတ်မကျသူသည် စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးပါ အကုန်ပြန်လုပ်နိုင်သည်။

လောကဓံဆိုးကောင်းနှင့် တွေ့၍ စိတ်ဓာတ်ယိမ်းယိုင်ပျက်ပြားသောအခါ သောကနှင့်ဒုက္ခတွေ့ကြီး၍ ကြီး၍လာ၏။ တစ်ဖန် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလာပြန်က ဒုက္ခများသည် သေး၍ သွားပြန်တော့၏။

လောကကြီးကို အရုံးပေးသွားရခြင်းသည် မိမိစိတ်က အရုံးပေးသွားရခြင်း ဖြစ်သည်။ ရုပ်က စတင်အရုံးပေးခြင်းမျိုး မဟုတ်ချေ။ စိတ်က အရုံးပေးလိုက်သောအခါ ရုပ်ကပါ လိုက်၍ အရုံးပေးလိုက်ရတော့၏။

ရုပ်ခန္ဓာရှိသော လူကို ချုပ်နှောင်ထား၍ ရပါ၏။ သို့သော် ထိုလူ၏ ရုပ်ခန္ဓာကို ချုပ်နှောင်ထားသော်လည်း စိတ်ကိုမူ ချုပ်နှောင်ထား၍ မရပါချေ။ စိတ်ကို သံကြိုးနှင့် ချုပ်နှောင်ထား၍ မရချေ။

ကောင်းမှုကို ဖြစ်နိုင်သည်လည်း စိတ်၊ မကောင်းမှုကို ဖြစ်နိုင်သည်လည်း စိတ်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ရမည်၊ သတိမလစ်ဟင်းရ။

လောကထဲ၌ အောင်မြင်မှု ရနေသူတို့သည် ကံကောင်းနေကြသူများချည်း မဟုတ်။ စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန် ကောင်းမွန်နေကြသူများဖြစ်၏။

လူ၏ တိုးတက်မှု၊ ဆုတ်ယုတ်မှုသည် စိတ်၌ မူတည်လျက် ရှိ၏။ စိတ်ညံ့သောသူသည် လူညံ့ဖြစ်၏။ စိတ်မြတ်သောလူသည် လူမြတ်ဖြစ်လာ၏။

လူသည် တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ စိတ်အားကို တိုးတက်စေ ရမည်။ စိတ်အားကို မယုတ်စေရ။ စိတ်အားကို တက်လိုက် ကျလိုက်လည်း မဖြစ်စေရ။ လူတစ်လောက်မှာ စိတ်အားသည် မှန်ကန်သောဘက်သို့ တိုးတက်သမျှ ထိုသူ၏ တိုးတက်အောင် မြင်ခြင်း အရှိန်သည် မြင့်လာတော့၏။

အတွေးအကြံ မှန်ကြပါလျက် မအောင်မြင်၊ မကြီးပွား ခြင်းမှာ စိတ်အားသတ္တိ နည်းပါးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်အား သတ္တိ ဆုတ်ယုတ်စေမည့် အကျင့် မှန်သမျှ ဖျောက်ဖျက်ရမည်။

အသက်ကြီးလာ၍သော်လည်းကောင်း၊ အကြိမ်ကြိမ် ရှုံး၍ သော်လည်းကောင်း စိတ်အားသတ္တိ မလျော့ရချေ။

လူသည် မွဲစိတ်ရှိလျှင် မွဲ၏။ အောင်စိတ်ရှိက အောင်၏။ စိတ်မစင်ကြယ်လျှင် ကြာလာသော် ရုပ်ပါ မစင်ကြယ်တော့။

လောကကြီးကို အနိုင်ရနေသောသူများသည် မိမိအလုပ် ကကောင်းသလို စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာ တောင့်တင်းသူများ ဖြစ်ကြ လေသည်။

သူများ၏ စိတ်ကို သိရန်ထက် ကိုယ့်စိတ်ကိုယ် သိရန်

လိုအပ်လှ၏။ ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်သိပြီး ပြုပြင်နိုင်ခြင်းသည် လောကကို ဖြတ်သန်းရန်၊ လောကဓံကို ရင်ဆိုင်ရန် အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။

လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေ ရှိသကဲ့သို့ လူပုံသဏ္ဍာန်ချင်း မတူသလို စိတ်သန္တာန်ချင်းလည်း မတူညီနိုင်ကြပါ။

အပျက်ကို မတွေးနှင့်၊ အဖြစ်ကို တွေး။ စိတ်ဘေးကျ စရာ ဖြစ်လာတိုင်း၌ အာရုံကို ပြောင်းပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ပြန်မြှင့် တင်ပါ။

လောက၌ စိတ်ထက် ပြင်းထန်သောအရာသည် မရှိ သကဲ့သို့ လူ၌လည်း စိတ်ထက် ပိုမို တန်ဖိုးကြီးသော အရာ သည် မရှိပါချေ။

လောကကြီးကို နိုင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်းများမှာ ကိုယ့်စိတ်ကို နိုင်ခြင်း၊ ရှုံးခြင်းသာ ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

သောကမပွေးပါနှင့်

လောကကြီးမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေကြီးပြီး သောကမီးတွေ လောင်မြိုက်နေလျှင် လူဖြစ်ရသော ဘဝမှာ လူဖြစ်ရကျိုးမနပ်။

သောကဆိုသော အကြောင်းအရာသည် မည်သို့သော ကောင်းကျိုးကိုမျှ ပေးသော အရာမဟုတ်ချေ။ သောကများနေခြင်းသည် လောကကြီးကို အရှုံးပေးထားခြင်းဖြစ်၏။

ပူပန်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ သောကရောက်ခြင်း ဆိုသည်မှာ ဖြစ်ချင်နေသောအရာ၊ လိုချင်နေသောအရာ မရရှိသေးသော ကြောင့်လည်း ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် မှားယွင်းစွာ မိမိပြုခဲ့မိပြီး ဖြစ်သောကိစ္စကြောင့် ဖြစ်လာမည့် အကျိုးဆက်သည် မိမိကိုယ်ကျိုးကို ဆိုးရွားစွာ ထိခိုက်လာမှာစိုး၍ ကြိုတင်သောက

ရောက်ခြင်းများဖြစ်၏။

လူတစ်ယောက်၌ သောကဝင်လာလျှင် ထိုသောကနောက်၌ မောဟနှင့် ဒေါသများ လိုက်လာစမြဲ။ သောကဖိစီးလွန်းသော အခါ ခန္ဓာကိုယ်ကျန်းမာရေးနှင့် ဦးနှောက် စိတ်ကျန်းမာရေးပင် ပျက်စီးလာပါတော့၏။

ထို့ကြောင့် အသိတရား ရင့်သန်သူနှင့် သတိတရားကြီးမားသူတို့သည် သောကကို လွန်မင်းစွာ သတိထား ဖယ်ရှားပစ်ကြလေ၏။

သောကမွေးနေ၍ အကောင်း ဘာမှဖြစ်မလာ။ ဖြေရှင်းရင်ဆိုင် အလုပ်လုပ်မှသာ သောကပျောက်၍ သုခ ရောက်လာပေလိမ့်မည်။

စီးပွားဥစ္စာ၊ ငွေကြေး မပြည့်စုံ၍ သောက ရောက်မနေပါနှင့်။ ထိုအရာများ ရအောင် ရှာဖွေလုပ်ကိုင်ရန်သာ ကြိုးစားပါ။ သောကရောက်ပြီး တွေးတောစဉ်းစား တွေဝေနေခြင်းသည် အချိန်ဖြုန်းနေသကဲ့သို့ သောကထုထည်ကိုလည်း ပိုပြီး ကြီးမားလာစေတတ်၏။

လူ့ဘဝမှာ ပျက်ချိန်တန် ပျက်တတ်၏။ ပျက်ချင်လာပြီဆိုလျှင် အကြောင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ပျက်တော့သည် ဖြစ်၏။

ထိုသို့ ပျက်ခြင်းအတွက် သောကတွေ ထပ်ခါထပ်ခါ ဖြစ်နေလျှင် အပျက်တရားလည်း ထပ်ခါထပ်ခါ ဖြစ်နေပါ

လိမ့်မည်။

လောက၏ ဖြစ်တတ်မှု၊ ပျက်တတ်မှု တရားသဘောများကို နားလည်သဘောပေါက်လျှင် သောက၏ဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည် ရှိလာမည်ဖြစ်၏။

လူတိုင်းလူတိုင်း၌ အနည်းနှင့်အများ ဆိုသကဲ့သို့ အဆင်မပြေမှုများ တွေ့နေတတ်ကြပါသည်။ ထိုအဆင်မပြေမှု သောကများကို အသိတရားရင့်သန်သော လူများမှာ ပူပန်သောကမဖြစ်ကြ။ လုပ်စရာရှိရာကိုသာ ဆက်လုပ်ကြ၏။ ထိုကဲ့သို့သော လူများသည် လောကကို အရုံးမပေးကြသော လူများသာ ဖြစ်ပါသည်။

သောကကို အဆိပ်ရှိသော သတ္တဝါဟု သတ်မှတ်ပါ။ မမွေးမြူမီရန် သတိပြုရမည်။ အချို့သောကက သိသာပြီး၊ အချို့သောကမှာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က မသိမသာ မွေးထားမိခြင်းဖြစ်၏။ သောကအဆိပ် ပြင်းထန်လာက လူသည် အဘက်ဘက်မှ ကျဆုံးတတ်ပါ၏။

စိတ်သောကသည် အလွန်ပင် ဆိုးဝါးပြီး လူတို့ကို ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ပေးနိုင်၏။ သောက ပရိဒေဝများ ဖိစီးနှိပ်စက်သောအခါ စိတ်မကြည်၊ ရုပ်မကြည်နှင့် လူ့ကျန်းမာရေး ထိခိုက်၏။ သောကကင်းစေးမှသာ စိတ်သည် ကြည်လင်ချမ်းမြေ့၏။

အလိုဆန္ဒ မပြည့်ဝခြင်း၊ တစ်ခုခုကို တောင့်တနေခြင်း၊

ပစ္စည်းဥစ္စာဆုံးရှုံးမှု၊ မအောင်မြင်မှုတို့အတွက် ပူဆွေးသောကရောက်ခြင်း၊ မိမိ၏ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုဆက်ဆံရေး၊ ဂုဏ်သိက္ခာထိပါးမှု စသည်တို့အတွက် စိုးရိမ်ခြင်းသည် သောကရောက်စရာ (ဂိစ္စများပင် ဖြစ်၏။ လူ့ဘဝတွင် သောကရောက်စရာ အမှုကိစ္စ များလှ၏။ လက်ချိုးရေတွက်ရန်ပင် ခက်၏။

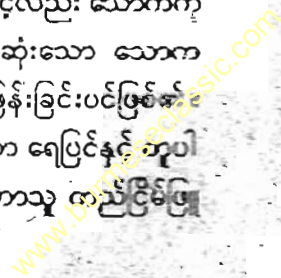
သောကဖြစ်တတ်သည့်အထဲတွင် ဥပါဒါန်ကြောင့်လည်း သောကဖြစ်တတ်၏။ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဒုက္ခရောက်တတ်၏။

မိမိတွင် ဘာရောဂါမျှ မရှိ၊ မည်သည့်ဘေးဥပါဒ်မှ မဖြစ်နိုင်သော်လည်း ရောဂါတစ်ခုခု၊ ဘေးဥပါဒ်တစ်ခုခု ဖြစ်တော့မည်လား၊ ဖြစ်နေပြီလားဟု ယင်မြင်ယူဆနေခြင်းမျိုးပင် ဖြစ်သည်။

ဥပါဒါန် စွဲကပ်သောအခါ တွေးတောပညာရှိသူ ပုဂ္ဂိုလ်များပင် မိမိ၏ သတိပညာတို့ကို အသုံးမပြုကြတော့ဘဲ ဥပါဒါန်၏ ဒဏ်ကို ခံစားကြရ၏။

သောကကို ကုရာ၌ သောကပျောက်နည်း၊ စာအုပ်များကို ဖတ်၍လည်း ကုနိုင်၏။ သောကပျောက်ဆေးများ စားသုံးခြင်းဖြင့်လည်း ကုသနိုင်၏။ အလုပ်လုပ်နေခြင်းဖြင့်လည်း သောကကို ခေတ္တခဏ ပယ်ဖျောက်နိုင်၏။ အကောင်းဆုံးသော သောကပျောက်နည်းမှာ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းပင်ဖြစ်၏။

စိတ်သည် ကြည်လင်ငြိမ်သက်နေသော ရေပြင်နှင့် ဘူပါ၏။ စိတ်ကို စိတ်အတိုင်းထားနိုင်လျှင် သူ့ဟာသူ ကည်ငြိမ်ဖြူ

စင်နေ၏။ ထိုသို့ရှိနေလျှင် သောကသည် အနားမကပ်နိုင်။ သို့သော် စိတ်က အဆင်မပြေသော အာရုံတစ်ခုခုကို ခံစားလိုက်သောအခါ၊ သွား၍ စွဲလိုက်သောအခါ သောကမှာ ကပ်ငြိဖြစ်ပေါ်လာတော့၏။

သောက မဝင်မရောက်အောင် ဖယ်နည်း၊ ကျင့်ကြံနည်း အမျိုးမျိုးထဲတွင် ဝိပဿနာရှုနည်းသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်၏။

လောကကို အရှုံးမပေးလိုသူသည် စိတ်၏ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာကြံ့ခိုင်ခြင်း အခြေခံ၍ စိတ်နေသဘောထားနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရားကို အဓိကထားပြီး တကယ်အလုပ်လုပ်ရန် ဖြစ်သည်။ သောကအပူစိုးရိမ်မှု ဝင်နေခြင်းသည် စိတ်သန့်ရှင်းမှု မရသလို အလုပ်၌လည်း အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေလေသည်။

လူသည် စေတနာမမှန်လျှင် ထိုမမှန်သော စေတနာက သောကကို ပြန်ဖြစ်စေ၏။

မပူပန်နှင့်။ ပူပူပန်ပန်နှင့် လုပ်ကိုင်ပြောဆို မရှာဖွေပါနှင့်။ ဥစ္စာငွေကြေးသည် ပူပူပန်ပန်နှင့် ရှာတိုင်းလည်း မရနိုင်။ ရချင်မှသာ ရတတ်သော သဘောရှိ၏။ ရသင့်မှသာ ရထိုက်သော သဘောရှိ၏။ အလွန် လိုချင်နေသောအခါ မရဘဲလည်း ဖြစ်သွားတတ်ပါ၏။ သောကနှင့် ဆန္ဒစောသောကြောင့် လွဲသွားသည်များလည်း ရှိတတ်ပါ၏။ သောကမဝင်ဘဲ ခေါင်းအေးအေး

မှန်မှန်နှင့် လုပ်ကိုင်ရန်လိုသည်။ ကာလ၊ ဒေသ၊ ပယောဂနှင့် အချိန်ကိုမမှော့ဘဲ လောကကို ယှဉ်ပြိုင်ရင်ဆိုင်ပါ။ သောက နှိပ်စက်မှုမှ လွတ်ပါလိမ့်မည်။

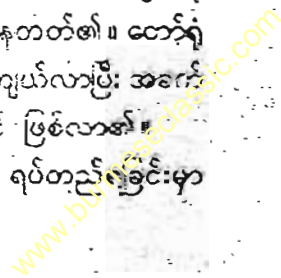
သက်ရှိသတ္တဝါတိုင်း သောကနှင့် မကင်းပါ။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ သန်းပေါင်းများစွာသော လူတို့သည် စိတ်သောက ရောဂါ ခံစားနေကြရလေသည်။ သောကကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲပြီး ကိုယ်ခန္ဓာတွင် လက္ခဏာအမျိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်လာကြ၏။

လူအများ သောကဖြစ်မှုအကြောင်းမှာ ဘယ်သူမပြု မိမိမူသာ အဖြစ်များ၏။ အခြားသူလာ၍ ပေးသော သောကလက်ကိုယ်တိုင်ပြုမိ၍ ဖြစ်ရသော သောကမှာ ပိုကြီးပါ၏။

သောကဆိုသည်မှာ ဖယ်ရှားတုန်းထုတ်လိုက်လျှင် လွင့်စင်ဝေးကွာ ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။ မိမိအိမ်သို့ လာသော ဧည့်သည်ကို လက်ခံစကားမပြော၊ မေထိုင်းခွင့်မပြုခြင်း သဘောမျိုး ဖြစ်၏။ လက်မခံသော ဧည့်သည်မှာ ပြန်၍ ထွက်သွားမှာ ဖြစ်ပါသည်။

အချို့သောကများမှာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က သောကမီးပွားကို ပိုမိုတောက်လာအောင် ဆွပေးတာမျိုး ဖြစ်နေတတ်၏။ တော်ရုံတန်ရုံသောကကို ပိုကြီးချဲ့သောအခါ ဤပြီးကျယ်လာပြီး အောက်အခဲ အဆေးအမွှားသည် ကြီးမားသထောင် ဖြစ်လာ၏။

လူ့လောက အသက်ရှင်လှုပ်ရှား ရပ်တည်ရခြင်းမှာ

၉၈ သုတေသီ ဘုန်းမြင့်ဆွေး

သောကကို ရှောင်လို့မရဘဲ ဖြစ်နေတာမျိုးလည်း ရှိတတ်ပါ၏။
ဖြစ်ချိန်တန်ဖြစ်၊ ပျက်ချိန်တန်ပျက်မို့ သောကကို မဖက်မိအောင်
သာ ကြိုးစားပါ။ သောက၏ မူလအစသည် မိမိစိတ်သာ
ဖြစ်၏။

သောကသည် အသက်တို၏။ လောကကို အရှုံးပေးရ၏။
အသက်မတိုအောင်၊ လောကကို အရှုံးမပေးရအောင်၊ သောက၏
ဖိစီးမှုကို နှင့်နေအောင် မခံစားရအောင် တရားနှင့်သာ ဖြေပါ။

သောကဆိုသည်မှာ စိတ်မတည်မငြိမ် ဖြစ်ခြင်းက စ၏။
ထို့ကြောင့် သောကပျောက်လိုလျှင် စိတ်တည်ငြိမ်လာအောင်
သာ ကျင့်ပါလေ။

အချစ်ကြောင့် လောကကို အရှုံးပေးနှင့်

ဘာအချစ်နည်း။ အချစ်ဆိုသည်မှာ လိုချင်တပ်မက်မှု
သာဖြစ်၏။ လိုချင်တပ်မက်မှု မရှိလျှင် အချစ်မရှိနိုင်တော့ပါချေ။
အချစ်သည် သံယောဇဉ်တစ်မျိုးသာ ဖြစ်ပြီး သံယောဇဉ်ပြတ်
နိုင်ပါက အချစ်ပြတ်နိုင်ပါ၏။

အချစ်ကြောင့် မိမိကိုယ်ကို သတ်သေခြင်းသည် သတ္တိရှိခြင်း
မဟုတ်။ စိတ်မမှန် ရူးသွပ်သွားခြင်းသာ ဖြစ်ပြီး သစ္စာခိုင်မြဲခြင်း
မဟုတ်ချေ။

သတ္တိရှိ၊ သစ္စာရှိ စိတ်ခိုင်သူတို့သည် သူလိုချင်သော
အချစ်ကို မရလျှင် ရအောင် ယူတတ်ပါသည်။ အချစ်ကြောင့်
မိမိအသက်ကို မစွန့်လွှတ်၊ ဘဝနှင့် လောကကို အရှုံးပေးကြ
သစ္စာမရှိသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အချစ်တုတ်ကြောင့်

မိမိဘဝကို မိမိ မဖျက်ဆီးသင့်။ သောကဗျာပါဒ် အပူမီးမလောင် သင့်ပါ။ အချစ်သည် အရွယ်ရှိသေးသည်နှင့် ထပ်မံရှာဖွေ တွေ့နိုင်သော အရာဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်မကောင်းလျှင် တစ်ယောက် ဖြောင်းလိုက်ရုံသာရှိ၏။ မကောင်းသည်ကို ပေါင်း နေ၍ မဖြစ်။ မကောင်းသည်ကို ပြုပြင်မရက ဖြောင်းရမည်သာ ဖြစ်သည်။

အချစ်ကြောင့် အရက်သောက်သည်၊ အချစ်ကြောင့် သတ်သေသည်၊ အချစ်ကြောင့် ဘဝပျက်သည်၊ အချစ်ကြောင့် မြို့ရွာပစ်ပြေးကြသည် ဆိုသည်မှာ စိတ်ဓာတ်ကောင်းသူတို့၏ အလုပ်မဟုတ်။ စိတ်ပျော့စိတ်ညံ့ စိတ်မမှန်သော သူတို့၏ ရူးမိုက်သော အပြုအမူများသာဖြစ်၏။

လောကလူ့ရွာ၌ မိန်းမပေါ့၊ ယောက်ျားပေါ့ပါသည်။ တချို့ကြောင့် မိမိသည် အချစ်သစ် ရှာဖွေတတ်ရန်သာ လို၏။

အိမ်ထောင်ဖက် ပေါင်းသင်းရာတွင် အချစ်တစ်ခုတည်းသာ အဓိကမဟုတ်။ စိတ်သဘောတိုက်ဆိုင်ခြင်း၊ ဝတ္တရား ကျေပြန်ခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်လိုက်လျော့ခြင်းများကလည်း အဓိကဖြစ်သည်။

အချစ်စိတ်ဓာတ်သည် လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ ဓာတ်လိုက်တတ်၏။ ကူးစက်ပျံ့နှံ့တတ်၏။ အချစ်မရှိသော အသက်သည် သေသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အချစ်ကင်းပါက လောကပျက်၏။

အချို့က အချစ်ထက်သာသော ပျော်မွေ့တက်ကြွဖွယ်မရှိဟု

ဆိုကြ၏။ လူသည် အချစ်ကြောင့်ပင် အောင်မြင်တိုးတက်နိုင်ပြီး အချစ်ကြောင့်ပင် ဆုံးရှုံးပျက်စီးရတတ်၏။ အချစ်ကို နေရာတကျ အသုံးမချတတ်သော သူများအတွက် အချစ်သည် အဆိပ်တုံး ပင်ဖြစ်၏။

အချစ်သည် ကောင်းကျိုး၊ မကောင်းကျိုးများကို ပေးနိုင် ကြောင်း သိရှိသဘောပေါက်သူတို့ကမူ အချစ်ကို မိမိ၏ ဘဝ အောင်မြင်ရေး၊ လောကကို အရှုံးမပေးရေးအတွက် အသုံးပြုရသော ကိရိယာ တစ်ခုသဖွယ် ခံယူကျင့်သုံးတတ်ကြလေသည်။

အချို့ အချစ်က ရည်းစားဘဝတွင် လေးနက်ပြီး အိမ် ထောင်ရေးဘဝတွင် ပေါ့ပျက်၏။ အချို့အချစ်က အိမ်ထောင်ရေး ဘဝတွင် ရည်းစားဘဝထက် ပိုပြီး လေးနက်လာတော့၏။

စက်ဆုပ်ဖွယ်ကောင်းသော အချစ်မှာ ဥစ္စာရွှေငွေ၊ ဂုဏ် အဆင့်ကို ရှေ့တန်းတင်ခြင်းဖြင့် ဖန်တီးယူသော အချစ်ဖြစ်၏။ ထိုအချစ်မျိုးသည် ဓန္ဒာကိုယ် တဏှာပေမ အချစ်ထက် စက် ဆုပ်ဖွယ်ကောင်း၏။ နောင်၌ စိတ်သောက အခက်အခဲ တွေ့နိုင် သော ထိုအချစ်မျိုးသည် သတိတရားနှင့် ကြိုတင် ရှောင်ကွင်းနိုင်ရန် လိုသည်။

အချို့သည် ဥစ္စာရွှေငွေနှင့် ဂုဏ်ကို မက်ပြီး ဓမ္မန်သော အချစ်ဖြင့် ချစ်ကာ ဘဝမပျော်မွေ့၊ မသာယာသောအခါ လောက ကို အရှုံးပေးနေရသလို ဖြစ်လေသည်။

အချစ်ကြောင့် သောကရောက်ခြင်းဆိုသည်မှာ အချစ်သစ် မတွေ့သေးချိန်၌သာ မှန်ပါ၏။

လောကတွင် အချစ်စစ်ဟူသည်မှာ လွန်စွာမှ သိမ်မွေ့နက်နဲ ရှားပါးလှပါသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် တကယ့်အချစ် မဟုတ်ကြဘဲ ချစ်နေစဉ်တွင် တကယ့်အချစ်ဖြစ်၍ မုန်းလာသောအခါ တကယ့်အမုန်းပင် ဖြစ်လေသည်။ အချို့မှာ အသက်ကိုပင် သေကြောင်းကြံကြလေသည်။

အချစ်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ မိမိ၏ အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝပြီး၊ မိမိ၏ စိတ်ကြိုက် ဖြစ်လာသည်မဟုတ်ဘဲ ချစ်သူ၏ အကျိုးကျေးဇူး အလိုဆန္ဒကို အနစ်နာခံပြီး မငြိုမငြင် စိတ်ထားရွှင်စွာဖြင့် ရွက်ဆောင်ခြင်းသည်သာလျှင် အချစ်၏ သဘောဖြစ်၏။ အချစ်သည် ယူခြင်းထက်ပေးခြင်းက များ၏။

အချစ် နောင်တရချိန်တွင် အကျိုးမရှိတော့သော အချစ် နောင်တမျိုးလည်း ရှိသည်။

အသက်ငယ်ရွယ်စဉ်၌ အချစ်နှင့် ရူးကာ ထင်ရာလုပ် တတ်ကြ၏။ ထိုအချစ်ရူးကြောင့် တစ်သက်လုံး ကြီးပွားရာ လမ်းများ ပိတ်ပြီး လောကလှုပ်ရှားမှု ဘဝတွင် ခက်ခဲနေကြလေ တော့သည်။

အချစ်ရူးလျှင် ဘဝရူးတတ်လေသည်။ အရက်ကြောင့် မူးသည်ထက် အချစ်မူးက ပို၍ ဒုက္ခရောက်တတ်၏။

အချစ်ကြောင့် တစ်ဝက်ရူးသူ၊ လုံးလုံးရူးသူတို့သည် ဘဝရှေ့ရေးကို မစဉ်းစားသောကြောင့်သာ ရူးကြခြင်းဖြစ်သည်။ လူ့ဘဝသည် အချစ်အကြောင်း တစ်ခုတည်း မဟုတ်ပါချေ။

အချစ်စစ်သည် ဆင်းရဲသည်၊ ချမ်းသာသည်နှင့် လုံးဝ မဆိုင်ပါ။ အမှန်တကယ် ချစ်လျှင် ထိုကိစ္စကို မစဉ်းစားကြတော့။

တဏှာလောဘဇောဖြင့် တပ်မက်ခြင်းသည် အချစ်မဟုတ်။ ရမ္မက်ပြင်းပြခြင်းသာဖြစ်၏။ အချစ်သည် တဏှာရမ္မက် ပါဝင် သော်လည်း အချစ်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ တဏှာရမ္မက် တစ်မျိုးတည်း မဟုတ်ချေ။

ရမ္မက်ဖုံး၍ အသက်ထက်ဆုံး ဒုက္ခရောက်မည့်၊ လောကကို အရုံးပေးရမည့် အချစ်မျိုး မချစ်မိရန် အရေးကြီးလှပေတော့၏။

လိင်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ခံစားပါမှ

လူသည် အသွေးအသားရှိ၏။ ရုပ်၏ အထိအတွေ့ကိုလည်း နာမိသည် ခံစား၏။ လူမှာ အချစ်စိတ်ရှိသလို လိင်စိတ်သည်လည်း ရှိကြသည်။

အစွန်းရောက်သော ထိန်းသိမ်းမှုမရှိသော အကြောင်းကိစ္စအားလုံးသည် စည်းဘောင်မရှိသည့်အတွက် ပရမ်းပတာဖြစ်စေမြဲဖြစ်၏။

လိင်စိတ်ကို မထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်းကြောင့် ဘဝတွင် အလွန်အောက်ကျ အဆင့်နိမ့်သော၊ ရည်ရွယ်မှန်းချက် ပျောက်စေသော လူမှုဘဝ ဒုက္ခရောက်စေသော အကြောင်းတရားများ ဖြစ်လာတတ်ပါသည်။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသည်တို့ကို ထိန်းချုပ်ခြင်းထက် လိင်စိတ်ကို သတိကြီးစွာ ပို၍ ထိန်းချုပ်ရမှာဖြစ်၏။

ထိုစိတ်ပျက်လျှင် ပျက်သော အပျက်များသည် လွန်စွာ အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်ပြီး အများတံတွေးခွက်မှာ ပက်လက်ပင်မျောတတ်ချေ၏။

အချို့လူငယ်များသည် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်ပင် လိင်စိတ်ကို မထိန်းချုပ်နိုင်သဖြင့် လောကကို အရုံးမပေးသည့်တိုင်အောင် လောက လူမှုပြဿနာများနှင့် ဖောစီးစွာ ကြုံဆုံနေရလေသည်။

အရွယ်ရောက်သည်နှင့် လိင်စိတ်သည် မသိမသာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တဖြည်းဖြည်း ကြီးရင့်လာသည်နှင့်အမျှ သိသိသာသာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

အချို့သည် အချစ်စိတ်ထက် လိင်စိတ်ကို ဦးစားပေးပြီး အိမ်ထောင်ကျခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အချို့မှာ အိမ်ထောင် မပြုသေး ဝင်မှာပင် ပြင်းပြသော လိင်စိတ်ကြောင့် တဏှာရမ္မက်နွှဲထဲ သက်ဆင်းဝင်ရောက်ကြ၏။

အမှားတကု၊ အမှားတွင် ထိုအမှားသည် မိမိ၏ စိတ်အာရုံများကို ဖျက်ဆီးမွေ့နှောက်ပစ်သော အမှားဖြစ်၏။

ထိုစိတ်မွန်လျှင် ရှက်ရမည့်၊ ကြောက်ရမည့် အကြောင်းအရာများ လျစ်လျူရှုရဲလာ၏။ မိဘဆရာမကား၊ ပတ်ဝန်းကျင်စကားကို တော်လှန်ခြားနားရဲလာ၏။

လိင်စိတ်ဆွဲငင်ရာကို အလိုလိုက်လွန်းသည်နှင့်အမျှ ဒုက္ခ အမျိုးအစားများစွာသည် ကပ်ငြိလာသည်။ လူမှုရေးဒုက္ခ၊ စီးပွား ရေးဒုက္ခ၊ ကျန်းမာရေးဒုက္ခများ ဖြစ်လာတော့သည်။

ထိုစိတ်သည် ဆွ၍ပေးလျှင် ကြွလာတတ်၏။ ဆွ၍ မပေးဘဲနှင့်လည်း ထိုစိတ်သည် ရှိနေတတ်ရာ ဆွပေးသောအခါ၌ ပို၍ပင် ဆိုးရွားလာလေသည်။

ယခုခေတ်၌ စည်းကမ်းမဲ့သော အနောက်နိုင်ငံ မိဒီယို ကားများသည် လူငယ်တို့၏ လိင်စိတ်ကို တွန်းအားပေး ဖျက်ဆီးသလို ဖြစ်၏။ ထိုစည်းကမ်းမဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများကို ကြည့်ပြီး လူငယ်တို့၏ စိတ်မှာ ပညာသင်နေစဉ်မှာပင် လိင်စိတ်ကို မထိန်းနိုင် ဖြစ်လာကြသည်။ စိတ်နှင့် တွေးတောမှားယွင်း ဖောက်ပြန်ကြရာမှ လက်တွေ့သဘော ဖောက်ပြန်လာချင်ကြ တော့၏။

မိန်းမပျိုလေးများအဖို့ အချို့အမှားသည် အကြိမ်ကြိမ် မှားသော်လည်း ဆားမဖြစ်။ လိင်စိတ်ပြင်းထန် မှားယွင်းခြင်းသည် တစ်ကြိမ်မှားကာမျှနှင့် တစ်သက်လုံး ဆုံးရှုံးတတ်သည်ကို ကြီးစွာ သတိပြုရမည်။

အချို့သည် လိင်စိတ်ပြင်းပြမှု မထိန်းကွပ်နိုင်သောကြောင့် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဘဝကို အရှုံးပေးထားနေရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ တော့၏။

လူ့ဘဝ၌ ကာမဂုဏ်မှုကို တွဲချိန်တန်က စည်းကမ်းတကျ တွဲရသော်လည်း မစွဲရချေ။ စွဲလွန်းက မွဲလွန်းရုံမျှမက အသက်ပါ တိုလေသည်။

လိင်စိတ်အာရုံ တိုက်ခိုက်ခံရတိုင်း စိတ်၏ လှုပ်ရှားခြင်း ပြင်းထန်စွာ ခံရသောသူသည် စိတ်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်သူ မဟုတ် သဖြင့် သောက ဒုက္ခပင်လယ်ထဲသို့ မျောရ၏။

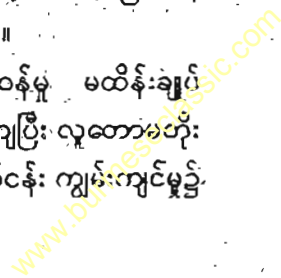
လိင်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ရန်မှာ ဝင်လာသော အာရုံများ၊ ထိတွေ့လာသော အရာများကို သတိကြီးစွာ ထားရ၏။

လိင်စိတ်ဝင်လာနိုင်သည့် အကြောင်းအရာများကို မတွေ့ အောင် ရှောင်ရသလို တွေ့လာပြန်လျှင် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည့် အကြောင်းဆိုများကို ဆင်ခြင်ပြီး ရှောင်နိုင်ရပါမည်။

လူတစ်ယောက်၌ လိင်စိတ် မရှိခြင်းသည်လည်း မကောင်း၊ လိင်စိတ်ပြင်းထန်ခြင်းသည်လည်း မကောင်းချေ။ လိင်စိတ်သည် နေရာမှန်၊ အကျင့်မှန်၊ မိမိပိုင်ဆိုင်သူနှင့်သာ တရားဝင်စွာ ဖြေ ဖျောက်ရလေသည်။

လိင်စိတ်ပြင်းထန် မထိန်းကွပ်မှုကြောင့် ဘဝအခြေအနေ ပြောင်းလဲ ဒုက္ခရောက်ရသူတွေ ရှိကြသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် လိင်စိတ်ပြင်းထန်မှု မထိန်းချုပ် မကွပ်ကဲနိုင်သဖြင့် မြင့်သောရာထူးမှ ပြုတ်ကျပြီး လူတောမတိုး လူရာမဝင် ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ထိုသူသည် ရုံးလုပ်ငန်း ကျွမ်းကျင်မှု၌

၁၀၈ သုတေသီ ဘုန်းမြင့်သွေး

ဂုဏ်ပြုဆုတွေ ရခဲ့သူဖြစ်၏။

ထင်ရှားသော အားကစားသမားတစ်ဦးသည် ရုပ်ရည်
ချောမောပါလျက်က ပြင်းထန်သော လိင်စိတ်ကို အလိုလိုက်ကာ
သတိလွတ် အစွန်းရောက်ရာမှ ရုပ်ပျက်ဆင်းဖျက်နှင့် အေအိုင်
ဒီအက်(စ်) ရောဂါ ရသွားခဲ့သည်။

လိင်စိတ်ပြင်းပြ၍ မိမိသမီးကို ပြစ်မှားသော ဖခင်တစ်ဦး
သည် နောင်၌ သံဝေဂရပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်သွားခဲ့၏။

ဆယ်တန်းစာမေးပွဲ၌ လေးဘာသာ ဂုဏ်ထူးရဖူးသော
ကျောင်းသူလေးတစ်ဦးသည် မိမိလိင်စိတ် ပြင်းပြမှုကို တစ်ကြိမ်မျှ
အလိုလိုက်မိပြီးနောက် စိတ္တဇဝေဒနာရှင် ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ထို့နောက်
၌ ပြန်လည်ကောင်းမွန်ခဲ့ပြီ တစ်ဖန် မထိန်းနိုင်သော လိင်စိတ်
ကြောင့်ပင် လူပေါင်းစုံနှင့် တွဲကာ မကောင်းသော မိန်းကလေး
ဘဝ ရောက်သွားတော့၏။

လိင်စိတ်သည် မထိန်းချုပ်နိုင်ဘဲ ပြင်းထန်ပြီး လွတ်ထားမိ၍
ကြာသောအခါ လိင်စိတ္တဇ ဖြစ်သွားတတ်သူများလည်း ရှိလေ
သည်။

ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ လောကထဲ၌

လောကကို အရှုံးမပေးရန် ဉာဏ်လိုပါ၏။ လောကဝံ
ဆိုးကောင်းရှိနေသော လောကကို ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ တိုက်ရပေ
မည်။

အကြောင်းတရားကြောင့် ဖြစ်ခြင်း သဘောတရား ရှိသ
ကဲ့သို့ တစ်ဖန် ပျက်ရမည် သဘောတရားများ ရှိသည်ကို
ဉာဏ်ဖြင့် ယှဉ်၍ ကြည့်ရပေမည်။

လောက၌ ဆင်းရဲချမ်းသာ၊ အနိမ့်အမြင့် စသည် သဘော
တရားတို့သည် ဒွန်တွဲလျက် တစ်ဆက်တည်းရှိကြပြီး တစ်ခု၏
အဆုံး၌ တစ်ခုလာတွေ့မြင်ဖြစ်သော သဘောတရားကို လက်ကိုင်
သိမြင်အောင် ဉာဏ်နှင့် မြင်ရပါမည်။

လူသည် ဉာဏ်ပညာကို သူ့နေရာနှင့်သူ နေရာတကျ

တိုင်းထွာနိုင်ရန် အစဉ် သုံးသပ်နေရမှာ ဖြစ်၏။ ထိုမှသာ လောကခြင်းရာ အကြောင်းရပ်ကို သိပြီး လောကနှင့် အတတ် နိုင်ဆုံး အဝင်ဝင်ကျဖြစ်၍ နေပေမည်။

အရာရာတွင် ဉာဏ်ပညာသည် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၏။ လုံ့လ၊ ဝီရိယသည် ဉာဏ်ပညာနောက်မှ လိုက်ရသည်။ လုံ့လ၊ ဝီရိယနှင့် ဉာဏ်ပညာသည် မကင်းကွာဘဲ ဆက်သွယ်နေကြ ရသည်။ ဉာဏ်ရှိပြီး လုံ့လ၊ ဝီရိယ ရှိနေကလည်း အောင်မြင် သင့်သလောက် မအောင်မြင်။ လုံ့လ၊ ဝီရိယ မရှိဘဲ ဉာဏ်တွေ ရှိနေ၍လည်း အလုပ်မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဉာဏ်ရှိခြင်းနှင့် ဝီရိယရှိခြင်းက ခြားနားလှ၏။ ဝီရိယရှိရန် လွယ်သော်လည်း ဉာဏ်ရှိရန်က မလွယ်ပါ။

ဉာဏ်နှင့် မှန်ကန်စွာ စဉ်းစားချင့်ချိန်၍ ပြုအပ်သော ဝီရိယသည် အချည်းနှီးမဖြစ်ချေ။

အကြောင်းကိစ္စ၊ အလုပ်တစ်ခုခု လုပ်လျှင် မလုပ်မိ၌ ဉာဏ်နှင့် ကြိုတင်စဉ်းစားရမည်။ အကြောင်းကိစ္စကြီးလျှင် ကြီး သလို ထပ်၍ ထပ်၍ ဉာဏ်အသုံးပြု စဉ်းစားပါ။ အလုပ်သေး ကိုလည်း မပေါ့ဘဲ၊ စဉ်းစားသင့်သမျှ စဉ်းစားရ၏။

လောကထဲ၌ ခက်ခဲနေကြသည်မှာ ကံအကြောင်းတရား ထက် မစဉ်းစားကြသောကြောင့်သာဖြစ်သည်။

လောကလူရွာ၊ ဘုံဓမ္မတာတွင်၊ ကံသာလျှင် အမိ၊ ဆိုရှိ။

ရှိသော်လည်း ဝီရိယနှင့် ဉာဏ်ယှဉ်မှ အောင်မြင်မှာ ဖြစ်ပါသည်။ ဉာဏ်မသုံးနိုင်လျှင် ကံအလုပ်လည်း တုံးနေတတ်ပြန်ပါ၏။

လုံ့လ၊ ဝီရိယ ပြုရာတွင် ဉာဏ်ယှဉ်သော လုံ့လ၊ ဝီရိယ သာလျှင် ပိုမို အကျိုးကျေးဇူး ခံနိုင်၍ ဉာဏ်မယှဉ်က အကျိုး မပြီးတတ်။

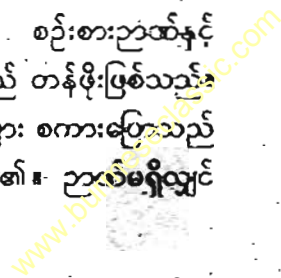
လူဘုံသည် ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယနှင့် ပြည့်စုံရသော ဘုံဖြစ် ၏။ ကံသာလျှင် အမိ၊ ကံသာလျှင် အဖ ဆိုသော်လည်း ကံကို သာ ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ မရချေ။

“ကံမရှိ ဉာဏ်ရှိတိုင်းမဲ့” ဆိုသည်မှာ အလွန် ဖြစ်ခဲ့လှ ပါသည်။ ဉာဏ်ရှိလျှင် မမဲ့နိုင်ပါ။ အတိတ်ကံနှင့် ပစ္စုပ္ပန်ကံ မကောင်းသူသာ မွဲတတ်ပါ၏။

စိတ်သည် နဂိုရင်းအားဖြင့် အလွန်ဖြူစင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်လျက်ရှိ၏။ မကောင်းသော စေတသိက်အချို့နှင့် ပေါင်းဆုံမိသဖြင့် မကောင်းစိတ်ဖြစ်၍ သွားရ၏။ မိမိ၌ ဉာဏ်ရှိနေ လျှင် မကောင်းသော စိတ်၊ စေတသိက်နှင့် ပေါင်းမိမည် မဟုတ်ပါ။

အလုပ်ကိစ္စ၊ အကြောင်းတစ်ခုခု၌ စဉ်းစားဉာဏ်နှင့် မှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက် ချနိုင်ခြင်းသည် တန်ဖိုးဖြစ်သည်။

ဉာဏ်သည် အရာရာ၌ လို၏။ သူများ စကားပြောသည် ကိုလည်း နားထောင်ဆုံးဖြတ်ရန် ဉာဏ်လို၏။ ဉာဏ်မရှိလျှင်

ဘာကို ဘယ်လို ရည်ရွယ်ပြောမှန်းမသိ။ ဘာပြောမှန်း မသိသလို မိမိက ဘာပြန်ပြောရမှန်းလည်း မသိချေ။

သူတစ်ပါး ဘာရည်ရွယ်ချက်နှင့် လုပ်သည်ကို မိမိဉာဏ်က မစဉ်းစားနိုင်သောအခါ ကိုယ်လည်း ဘာပြန်လုပ်ရမှန်း မသိ တော့ချေ။

လောက၌ အသာရသူများမှာ ကံကောင်းသူများထက် ဉာဏ်ဝီရိယ သာသူများကသာ အသာစီး ရသွားတတ်ကြ လေသည်။

ဉာဏ်အားနည်းနေသူများသည် လောကကို အရှုံးမပေး ရသေးသည့်တိုင်အောင် လောက၌ အနေကြပ် ပင်ပန်းနေကြ၏။ ဆင်းရဲနေကြ၏။

ကံဆိုးများ လာရောက် ဝေဒနာရမ်းသော်လည်း ဉာဏ်ရှိက လွတ်မြောက်နိုင်လေသည်။

လူ၏ စဉ်းစားဉာဏ်သည် အမြဲတမ်းတော့ မမှန်နိုင်ချေ။ ထိုသည်မှာ မိမိအကြိုက်ဘက် အားသာသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုသည်ကို သတိထားရပေမည်။ စိတ်ဆန္ဒက သိပ်ပြောချင်၊ သွားချင်၊ လုပ်ချင်သောစိတ် ပေါ်ပေါက်၍ နေသည့်အခါ လုပ်လျှင် အကျိုးရှိမည်ကိုသာ တွေးတတ်၊ မြင်တတ်၊ ဆုံးဖြတ်တတ်လေ၏။ ထိုစဉ်းစားဉာဏ်မှာ မိမိကိုယ်ကို လှည့်စားခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဉာဏ်ကောင်းသူသည် အစွန်းမရောက်၊ အလယ်အလတ်

သမ်းတွင် ရှိမြဲဖြစ်၏။

ဉာဏ်မရှိလျှင် သူတော်ကောင်းကိုလည်း မသိ၊ ပညာရှင် ကိုလည်း နားမလည်၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုလည်း လက် မခံနိုင်ချေ။

အချို့သည် မျိုးရိုးက မမိုက်သော်လည်း ကိုယ့်၌ ဉာဏ် မရှိသောအခါ လူမိုက်ဖြစ်၏။ သူဆင်းရဲ ဖြစ်ရ၏။

လောကကို အရှုံးမပေးရလေအောင် ကျောင်းပညာဉာဏ် များကိုလည်းကောင်း၊ ဘဝပညာဉာဏ်များကိုလည်းကောင်း၊ ဘာသာတရား ဉာဏ်ပညာရပ်တို့ကိုလည်းကောင်း အခွင့်ရတိုင်း သင်ယူရမှာ ဖြစ်၏။

လူမှာ ဉာဏ်သည် အဓိက၊ အချုပ်၊ အခရာ၊ အညာ ဖြစ်၏။ လောကဓံ အဆိုးအကောင်းကို ဉာဏ်နှင့် ခံနိုင်ပါမှ မတုန်မလှုပ် ခံနိုင်စွမ်းရည် ရှိလာပါလိမ့်မည်။

လောကခံဆိုးကောင်းကို ခံနိုင်သောအရာ

ဆင်းရဲ၍လည်း မတုန်လှုပ်အောင်၊ ချမ်းသာ၍လည်း မမော်ကြွားမိအောင် မိမိကိုယ်ကို တည့်မတ် သတိပေးနိုင်သည့် အရာမှာ တရားဓမ္မသာလျှင် ဖြစ်တော့၏။

တရားဓမ္မ အခံရှိလျှင် လောကခံဆိုးကောင်း၏ ဖန်တီးချယ်လှယ်လှုပ်ရှားမှုကို သတိထားနိုင်၏။

လူ့ဘဝ၌ လောကခံဆိုးကောင်းကို မကြုံဆုံချင်၍ မရချေ။ လူဖြစ်လာလျှင် လောကခံဆိုးကောင်းသည် တလှည့်စီ ကြုံဆုံနေတတ်လေသည်။

ချမ်းသာသော်လည်း ကျန်းမာချင်မှ ကျန်းမာမည်။ ဆင်းရဲသော်လည်း ကျန်းမာနေတတ်ပြန်၏။ မိသားစု အတူနေရသော်လည်း စည်းရုံးချင်မှ စည်းရုံးမည်။ အချို့က အသက်ရှင်

ပါလျက် ရှင်ကွဲ ကွဲနေ၏။ အချို့က ချစ်လျက်နှင့် ရှင်ကွဲ ကွဲနေတတ်သည်။ မချစ်ဘဲနှင့်လည်း အတူနေရတတ်ပြန်၏။

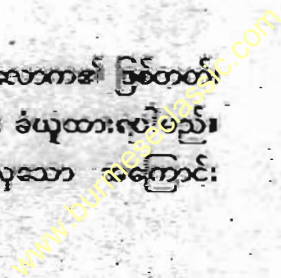
လောကခံဆိုးကောင်းသည် သူ့သဘော၊ သူ့သဘာဝနှင့် ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲနေတော့၏။ လောကခံဆိုး ချယ်လှယ်တိုင်း ခံနေရခြင်း၌ တရားဓမ္မ အခံမရှိလျှင် ပို၍ ခံရဆိုးပြီး ယောက်ယက်ခတ် ဣန္ဒြေမရ ဖြစ်တတ်၏။

ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ပေါင်းစည်းခြင်း၊ ကွဲကွာခြင်းသည် သူ့အကြောင်းတရား၊ သူ့အချိန်နှင့်သူ ဖြစ်နေတတ်ပြန်သည်။

အပူတိုင်းကို ငြိမ်းအေးအောင် ပြုနိုင်သည်မှာ တရားဓမ္မ၊ အပူဒဏ်၊ သောကဒဏ်ကို ခံနိုင်သည်မှာ တရားဓမ္မသာဖြစ်တော့သည်။

ဆင်းရဲခြင်း၊ ကွဲကွာခြင်းနှင့် အလိုဆန္ဒ မပြည့်ဝခြင်းကို လုံးဝ မတွေ့လိုဘဲ ချမ်းသာအေးချမ်းခြင်းနှင့် မိမိဆန္ဒ ပြည့်ဝခြင်းကိုသာ အဓိကထားပြီး ရှာဖွေနေသူသည် လောကခံဆိုးနှင့် တွေ့လျှင် မခံမရပ်နိုင်အောင် တုန်လှုပ်ရွှောက်ရွှား၍ ပူပန်ကျဆုံးတတ်၏။

ဤသို့ မဖြစ်ရအောင် တရားဓမ္မနှင့် လောက၏ ဖြစ်တတ်ပျက်တတ်သော သဘောတို့ကို နှလုံးသွင်း ခံယူထားလေ့မည်။ တရားရှိ အမှားသိလျှင် ခါးသီးလှသော အကြောင်း

အကျိုးတရားများ၌ ဖြေသာခံသာ၏။

တရားဓမ္မအခံ လုံးဝ မရှိသောသူသည် လောကကြီးကို လုံးဝ လက်မြောက်ပေးထားရသူနှင့် တူ၏။ ရှိသည့်အားမာန်နှင့် လောကခံကို တွန်းလှန်နေသော်ငြားလည်း အပူမီးလျှံသည် တရှိန်ရှိန်သာ တောက်နေတော့သည်။

ဘာသာတစ်ခုခုကိုမျှ ယုံကြည်မှု မရှိသောသူ၏ စိတ်တွင် စည်းရိုးအကာအရံနှင့် ခြံစောင့်မရှိသော ဥယျာဉ်ကဲ့သို့ အမျိုးမျိုး သော ဝိဝါဒနှင့် အစွဲအလမ်းတို့သာ ခိုကပ်ဝင်စား နှောက်ယှက် များ၍ မတည်မငြိမ်သော ယူဆမှုတို့ ထွေပြားပြီးလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်နိုင်လေသည်။

လောကခံဆိုးကောင်းကို အမောခံနိုင်သော အရာထဲတွင် တရားဓမ္မသည် အားအကောင်းဆုံးနှင့် အလိုအပ်ဆုံးပင် ဖြစ်တော့၏။

လောကခံ ၈ ပါးကို သိမြင်လျှင် လောကခံ ဆိုးကောင်း တွေနှင့် ပြည့်နက်နေသော လူ့ဘဝကို တရားဓမ္မအခံဖြင့် နားလည်ရပေမည်။ ရေထဲမှငါး ရေနှင့် မကင်းနိုင်။ လောကထဲက လူသား လောကခံနှင့် မကင်းနိုင်။

မကင်းနိုင်သည်ကို သိလျက်နှင့် ပူပန်သောက ဗျာပါဒများ ကြီးမားရခြင်းမှာ တရားဓမ္မအခံ နည်းလွန်းခြင်း၊ ရုပ်နှင့် နာမ်၏ ဖြစ်ပျက်သဘောတရားကို လက်မခံသေးခြင်းကြောင့် ဖြစ်တတ်

ချေ၏။

ဓမ္မတရားသဘောနှင့် ကြည့်လျှင် လောကခံဆိုးကောင်းသည် မဆန်းကြယ်သလို တုန်လှုပ်စရာလည်း မရှိပါချေ။

ကောင်းအောင်လုပ်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ အကောင်း ဖြစ်မလာသောအကြောင်း များစွာရှိ၏။

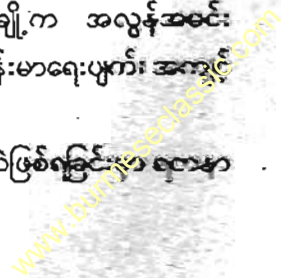
ဆိုးအောင် မိမိလုပ်မိသဖြင့် အဆိုးတွေကို ပြန်လည် ခံစားရသော ဆိုးကျိုးတရားများလည်း ရှိ၏။

အဆိုးအကောင်း၊ အကျိုးအကြောင်းတို့သည် သူ့သဘော သူဆောင်ကာ ဖြစ်တော့၏။

လောကဓာတ်ကြီးနှင့် ဘဝ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို တရားဓမ္မ ရှုထောင့်မှ မြင်တတ်၊ သုံးသပ်တတ်လာသောအခါ လောကကို အရှုံးပေးစရာ မလိုတော့ချေ။ အပူမီးသည်လည်း ထိုခဲယူထားသော တရားဓမ္မကြောင့် သက်သာငြိမ်းအေးရ၏။

လောကခံကောင်း ၄ ပါးနှင့် အဆိုး ၄ ပါးတို့တွင် ဘယ် ၄ မျိုးသည် ပို၍ အခံရခက်ပါသနည်း။ အချို့သည် ဆင်းရဲဒဏ်ကို ခံနိုင်၏။ ချမ်းသာဒဏ်ကို မခံနိုင်။ ချမ်းသာတော့မှ ဒုက္ခအကြောင်းတရားများ ကြုံလာ၏။ အချို့က အလွန်အမင်း ဆင်းရဲလာသောအခါ မခံနိုင်တော့ဘဲ ကျန်းမာရေးပျက်စီး အကျဉ်းပျက် ဖြစ်ကုန်ကြ၏။

ဤသို့ အလျင်အမြန်တွေ ပြောင်းလဲဖြစ်ရခြင်းမှာ တရား

၁၁၀ သုတေသီ ဘုန်းခြင်ဆွေ

ခြတ်သုံးပါးကို ဆည်းကပ်ခြင်း၊ မွန်မြတ်သော တရားဓမ္မများကို နှလုံးသွင်းမှု အားနည်းလွန်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

လူတို့သည် ကိုယ်စိတ်၏ အလိုကို လိုက်နေကြ၍ ခန္ဓာ ကျွန်ကြီး ဖြစ်နေကြသည်။ ကိုယ်စိတ်၏ အလိုကို လိုက်လွန်း သူတို့ကို လောကဓံဆိုးကောင်းက အနိုင်ယူ ချယ်လှယ်ထား လေသည်။

သံသရာစက်ရဟတ် လည်ပတ်ပုံ ဝဋ်ဒုက္ခကို၊ ခန္ဓာဘဝ ဝန်ထမ်းအဖြစ် အိုနာသေသေး အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ ဓမ္မကို အမှန်အတိုင်း မြင်သူတို့သည် သေရမည့်ဘေးကိုလည်း မကြောက်၊ လောကဓံ အတိုက်ခတ်တွေကိုလည်း မတုန်လှုပ်၊ စိုးရိမ်သောက ဗျာပါဒတွေလည်း မဖြစ်တော့။ သူတစ်ပါးအပေါ်တွင်လည်း မကောင်းမကြံတော့။ ကိုယ့်အပေါ် မကောင်းပြုသူကိုပင် ခွင့်လွှတ် နိုင်စွမ်း၏။

လောကဓံဆိုးကောင်းကို ခံနိုင်သောအရာမှာ တရား ဓမ္မခံတပ် အိုင်အမာ တည်ဆောက်နေခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

စိတ်ကိုပြုပြင်နိုင်လျှင်

လူ့ဘုံ၊ လူ့ဘဝသည် တရားသဘောနှင့် ကြည့်လျှင် ဆင်းရဲဒုက္ခများ၊ မမြဲသော တရားများနှင့်သာ ရောပြွမ်း ပြည့်နှက် တော့၏။

လူ့ဘဝတွင် လူမချမ်းသာခြင်းထက် စိတ်မချမ်းသာခြင်းက ပို၍ ဆိုးပါ၏။

လူ့ဘဝသက်တမ်းသည် ဘာမျှမရှိ။ တိုတောင်း၏။ ထို တိုတောင်းသော လူ့ဘဝ၌ စိတ်ဆင်းရဲနေပြီး အသက်ရှင်ရလျှင် လူ့ဘဝရကျိုး မနပ်ပါ။

စိတ်ချမ်းသာမှ ကိုယ်လည်း ချမ်းသာပေမည်။ စိတ်မချမ်းသာခြင်းရှိမှ ကြည်လင်ရွှင်ပျပြီး လန်းဆန်းတက်ကြွမည်။

အရေးအကြီးဆုံးမှာ စိတ်ပျော်ရွှင်ချမ်းသာမှု စိတ်ရောဂါများကို ကာကွယ်တားဆီးနိုင်မည်။

ကံကို ပြုပြင်ပေးခြင်း သို့မဟုတ် ကံကို ကောင်းအောင် ပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့် စိတ်ချမ်းသာမှု ရရှိနိုင်သည်။ ထို့အတူ စိတ်ကို ပြုပြင်ပေးခြင်းဖြင့် စိတ်ချမ်းသာမှု ရှာနိုင်သည်။

လောကကြီးကို အရုံးမပေးလိုလျှင် သင့်စိတ်ကို သင်ပြင်ရမည်။

မိမိဘဝကို စိတ်ရူး၊ စိတ်မိုက်၊ စိတ်ရိုင်းများ၊ မယဉ်ကျေးသော စိတ်များ၊ မလေ့ကျင့်သော စိတ်များနှင့် ပစ်ထားပါလေနှင့်။ အမှန်ကို စုစည်းစူးစိုက်သောစိတ်နှင့် စိတ်ကို ပြုပြင်ရပေမည်။

သာယာဝပြောသော ကမ္ဘာလောကကြီးတွင် မိမိစိတ်ဆင်းရဲနေရသည်ဆိုသည်မှာ မိမိကိုယ်ကို မိမိ မပြုပြင်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

ပကတိအားဖြင့် စိတ်သည် ကြည်လင် ငြိမ်းအေးပါ၏။ ချမ်းသာပျော်ရွှင်မှု ရနေနိုင်၏။ ထိုသို့မဖြစ်ဘဲ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ခြင်းမှာ စိုးရိမ်စိတ်များ၊ ကြောက်ရွံ့စိတ်များ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟစိတ်များ၊ လွှမ်းမိုးခံရမှသာ စိတ်ရှုပ်ထွေး မကြည်လင်ခြင်း၊ စိတ်နောက်ကျ မချမ်းမြေ့ခြင်းတို့ ဖြစ်လာပါတော့၏။

စိတ်ဆင်းရဲခြင်း အကြောင်းတို့မှာ များစွာ ရှိကြသည်။ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးတို့ အဆင်မပြေလျှင် စိတ်

ဆင်းရဲရ၏။ စီးပွားရေး ကျဆင်းခြင်း၊ အချုပ်အနှောင်ခံရခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချခံရခြင်းနှင့် ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းနေသောအခါများ၌ လည်း စိတ်ဆင်းရဲလေတော့၏။

မိမိ မလုပ်လိုသော အလုပ်ကို ကြာမြင့်စွာ လုပ်နေရလျှင် စိတ်ဆင်းရဲသကဲ့သို့ အလုပ်ပင်ပန်းလျှင်လည်း စိတ်ဆင်းရဲတတ်ပြန်၏။ အလုပ်တစ်ခုတည်းကိုသာ ကြာရှည်စွာ လုပ်ကိုင်နေရပြန်လျှင်လည်း စိတ်ဆင်းရဲတတ်သည်။ မိမိ မနေချင်သော အရပ်နေရာ၊ မိမိ မတွေ့ချင်သောလူနှင့် တွေ့နေရပြန်လျှင်လည်း စိတ်ဆင်းရဲနေတတ်ကြလေ၏။

ထိုသို့တွေ့ ဖြစ်နေလျှင် မိမိစိတ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပစ်ပါ။ အခြေအနေပါ လိုက်ပြောင်းရလျှင်လည်း ပြောင်းရွှေ့ပါ။

မိမိ စိတ်မချမ်းသာသည့် အချက်ကို ပထမဦးစွာ မိမိကိုယ်တိုင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိအောင် ကြိုးစားရပါမည်။ ဘယ်ကိစ္စနှင့် ဘယ်အချက်ကြောင့် စိတ်ညစ်ရသည်ကို ရှာရပါမည်။ ထိုအချက်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပြုပြင်၍ရလျှင် ကိုယ့်စိတ်ကိုပါ ပြုပြင်၍ ရလာမည်ဖြစ်သည်။

အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေလျှင် အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ။ ညှိနှိုင်းပြုပြင် ပေါင်းသင်း၍ ရသေးကပေါင်း။ မရတော့က တိတိကျကျ ပြတ်ပြတ်သားသား ကွာရှင်းရမည်။ ဒုက္ခခံနေလျှင် ရေရှည် စိတ်ဆင်းရဲမည်ဖြစ်သည်။

ထို့အတူ စီးပွားရေးကြောင့် စိတ်ညစ်နေရလျှင် စီးပွားရေးပြောင်း
ရန်သော်လည်းကောင်း၊ တိုးတက်လာမည့် အကြောင်းဘက်ကို
သော်လည်းကောင်း အားသွန်ခွန်စိုက်လုပ်ပါ။ မရရှိကလည်း
ရသမျှ ရောင့်ရဲတင်းတိမ် ဖြေနိုင်သော စိတ်ကို ပြုပြင်မွေးပါ။

စိတ်ဆင်းရဲသည်မှာ မိမိစိတ်သာ ဖြစ်၏။ မိမိစိတ်က
မဆင်းရဲအောင် နေသောအခါ မဆင်းရဲတော့ချေ။ အရက်
သောက်ချင်သည်မှာလည်း စိတ်၊ အရက်မသောက်ချင်တော့
သည်မှာလည်း စိတ်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုသဘောအတိုင်း စိတ်ညစ်နေ
သည်မှာလည်း မိမိစိတ်၊ စိတ်မညစ်တော့ဘူးဆိုသည်မှာလည်း
မိမိစိတ်ပင် ဖြစ်လေတော့၏။

စိတ်ကို ပြုပြင်၍ ရ၏။ ယနေ့မှစ၍ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ပျော်ပျော်နေတော့မည်၊ ဘာပြဿနာတွေ့ တွေ့တွေ့ ပျော်ပျော်သာ
ရင်ဆိုမည်၊ ဖြစ်လိုခြင်းထက် ဖြစ်သင့် ဖြစ်နိုင်ခြင်းကိုသာ
ခံယူမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထား။ ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်နိုင်လာလျှင် သင်သည်
ပျော်ပျော်နေတတ်သူနှင့် လောကကို ကျေနပ်တတ်သူ ဖြစ်လာပါ
လိမ့်မည်။

စိတ်တို့သည် ညစ်တော့မည်ဆိုလျှင် တိုး၍ တိုး၍
ညစ်လာတတ်သလို မညစ်တော့ပါဘူးဟု စိတ်ပိုင်နိုင်လျှင်လည်း
သေချိန်နီးတောင်မှ စိတ်ညစ်တော့မည်မဟုတ်။

ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ခြင်းသည်

စိတ်ကို ပြုပြင်ထားခြင်း ဖြစ်သဖြင့် စိတ်ချမ်းသာပါ၏။

မေတ္တာထားခြင်း၊ အမျက်ဒေါသ မပွားခြင်းသည် စိတ်ကို
ပြုပြင်ထားခြင်း ဖြစ်သဖြင့် စိတ်ချမ်းသာပါ၏။

အမှုကိစ္စနည်းခြင်း၊ အတွေးမများခြင်း၊ ကောင်းစွာအနား
ယူခြင်းသည် စိတ်ကို ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းခြင်းမျိုး ဖြစ်သဖြင့်
စိတ်ချမ်းသာမှု ရနိုင်ပါ၏။

လူအများကို ကူညီလိုခြင်း၊ ယဉ်ကျေးခြင်း၊ အရာရာကို
အကောင်းမြင်ကတ်ခြင်း၊ ဝါသနာပါရာ အလုပ်ကို လုပ်နေခြင်း
တို့သည် စိတ်ကို ပြုပြင်ရာ ရောက်သဖြင့် စိတ်မလေဘဲ စိတ်
ပြုပြင်ခြင်း တစ်မျိုးဖြစ်သဖြင့် စိတ်ချမ်းသာစေ၏။

စိတ်သည် အမြဲ မကောင်းတတ်ဟု ဆိုသော်ငြားလည်း
စိတ်ကို အမြဲ ပြုပြင်တည်ဆောက်နိုင်က အမြဲ ကောင်းနေနိုင်ပါ၏။

ကံကို ပြုပြင်နိုင်လျှင်

ကံစာရားကို ယုံကြည်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုး ပီသ ပါမည်။ ကံကို ယုံသောသူသည် မိမိ၏ကံကို အမြဲ ပြုပြင်နေရမည်။ ကံကို ပြုပြင်ခြင်းက ဘဝကို ပြုပြင်ခြင်းဖြစ်၏။ ကံကို ကြီးစား ပြုပြင်က လောကကို အရှုံးပေးနေရသူပင် ပြန်လည် ခေါင်းမော ရင်ကော့ အနိုင်ရနိုင်ပါ၏။

ကံကို ပြုပြင်ရာ၌ မိမိ၏ ဝီရိယနှင့် ဉာဏ်ကို သုံးပြီး ပြုပြင်ရမည်။ မိမိ ဝီရိယနှင့် ဉာဏ်ကောင်းသောအခါ ကံကလည်း လိုက်၍ ကောင်းလာတော့သည်။

လူတို့အား ကံက ဖန်တီးမှုဖြင့်သာ ခံနေရသည်ဟု ယူဆသိထားသကဲ့သို့ လူတို့ကလည်း ကံကို ဖန်တီးနိုင်ကြောင်း ကိုမူ သဘောပေါက်အောင် လက်တွေ့လုပ်သူများသာ သိခွင့်

ရ၏။

အတိတ်ကံ မကောင်းသူပဲထား။ ပစ္စုပ္ပန် ကံကောင်းလျှင် အတိတ်ကံဆိုး သက်သာနိုင်၏။ အတိတ်ကံဆိုးဆိုသည်မှာ ကိုယ်မြင်ရသော အရာမဟုတ်။ ပစ္စုပ္ပန် တည့်တည့် ကံသည်သာ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လုပ်နေ၍ သိသာ၏။

ကံ-ကမ္မ = အလုပ်။ အလုပ်ကံတွေ ကောင်းကောင်း ပြုလျှင်၊ ထားလျှင် ကံကောင်းတွေ များများရ၏။ အလုပ်ကံ မကောင်းတာတွေ များများပြုလျှင် မကောင်းတာတွေ များများ ရလာပြီး လွန်မင်းလာသောအခါ ဘဝကို အရှုံးပေးရလေသည်။

ကံကောင်းလုပ်၍ အကောင်းရမလာသေးခြင်းသည် အတိတ်ကံဆိုးလွန်းသောကြောင့်ဟု ဆိုသော်လည်း သေချာအောင် တော့ မပြောနိုင်ပါချေ။ လုပ်ပုံလုပ်နည်းတစ်ခုခု လိုနေ၍လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

စိတ်မကြည်လင်နေသူ စိတ်ဆင်းရဲနေသူများအနေနှင့် ကံကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ပြီး ကံကို ကောင်းအောင် ပြုပြင်ပေး ခြင်းသည် ဘဝအောင်နိုင်ရေးနှင့် စိတ်ချမ်းသာနည်းဖြစ်ပါ၏။

ကံကို ယုံရမည်ဟု ဆိုသော်လည်း စဉ်းစားဆင်ခြင် အတိုင်းအထွာပြုရန် လို၏။ မိမိဉာဏ်နှင့် ဝီရိယကိုလည်း အသုံးပြုရန် လို၏။ “ကျားရဲရာ ကြမ္မာမရိသာ” “ကံကို ယုံပြီး ဆူးပုံမနင်းနှင့်” ဟူသာ စကားပုံများမှာ သတိထားစရာ ဖြစ်သည်။

လောကတွင် ကိုယ့်ကံတရားနှင့်သာ ကိုယ်လူဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်ကံသဘော ကိုယ်ဆောင်၏။ မမြင်ရသော အတိတ်ကံကို မေ့ထားပြီး လက်ငင်းလက်တွေ့ကံများကို အား ကောင်းလာအောင် ပြုရပေမည်။

ကံကောင်းလျှင် လောကခံဆိုးကောင်းကို သံချောင်းကဲ့သို့ မာစွာ ခံနိုင်၊ တောင့်နိုင်ပါသည်။

လူတိုင်းတွင် ကုသိုလ်ကံနှင့် အကုသိုလ်ကံ နှစ်မျိုးစလုံး ရှိနေသည်။ ဤကံများသည် အခွင့်သာလျှင် အကျိုးပေးရန် စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။

“သဗ္ဗေသတ္တာ၊ ကမ္မဿကာ” ဖြစ်သည်။ လူတို့သည် ကံကိုသာ ကိုးကွယ်ရာ၊ မှီခိုရာနှင့် ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ၊ ကံပြုသမျှ နှုရ၏။

ကုသိုလ်ကံ ကောင်းနေလျှင် ဆေးဆိုးမှ လွတ်မြောက် နိုင်သော်လည်း ကုသိုလ်ကံဆိုးနေလျှင် ရေသောက်ရင်း အသက်ရှူမှားပြီး သေတတ်ပြန်၏။

ကုသိုလ်ကံများ အကျိုးပေးရန် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြုရမည်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကံသည် ငွေလှူမှု၊ ပစ္စည်းလှူမှု မဟုတ်။ ကုသိုလ်ကံပြုရန် ကံပေါင်းများစွာ ရှိ၏။

တိပိဋကမရ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဤသို့ ဆိုမိန့်ပါ၏။
“အကုသိုလ်ဆိုလျှင် ကိုယ်က သူ့ကို တာဝန်ယူ၍

ကုသိုလ်ဆိုလျှင် သူက ကိုယ့်ကို တာဝန်ယူသွားသည်”ဟု ဆိုမိန့်၏။

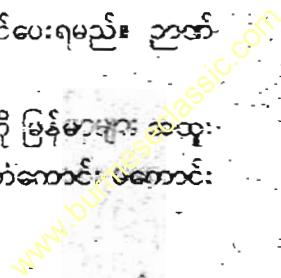
ရှည်လျားသော သံသရာ၌(ကံဆိုးများ) လုပ်ချင်ရာတွေ အရမ်းလုပ်ခဲ့သော လူများသည် နောင်မှာ ဖြစ်ချင်တာတွေ အရမ်းဖြစ်ကုန်ကြသည်မှာ မမ္မတာပင်ဖြစ်၏။

လူတစ်ယောက်တွင် ကုသိုလ်ကံရော၊ အကုသိုလ်ကံပါ နှစ်မျိုးလုံးရှိ၏။ ကုသိုလ်ကံက အကျိုးပေးသောအခါ ကျန်းမာ ချမ်းသာ အစစအရာရာ အဆင်ပြေနေ၏။ အကုသိုလ်ကံဆိုး မွေ့ရမ်းလာလျှင် အပေါင်းအသင်းနှင့် ချီတက်လာပြီး ဘာလုပ် လုပ် ပြဿနာရှုပ်နေ၏။ အကောင်းလုပ်၊ အကောင်းပြော သည်ကိုပင် အကောင်းမထင်။ စီးပွားရေး အဆင်မပြေရာမှာ ကျန်းမာရေးလည်း ချို့ယွင်းလာ၏။ တစ်သက်လုံးပေါင်းလာသော အိမ်ထောင်ဖက်ကလည်း ခပ်ခက်ခက်ဖြစ်လာ၏။

ထို့ကြောင့် ကုသိုလ်ကံ၊ ကံကောင်း အမြဲဖြစ်နေအောင် လူသည် သတိမပြတ် အမြဲ ပြုပြင်နေရမည်။ မတိမ်းမစောင်းအောင် ကံဗိန်းဗောင်း အမြဲ တီးနေရမည်။

ကံပြင်နိုင်အောင် ဉာဏ်လည်း ပြင်ပေးရမည်။ ဉာဏ် ကောင်းဆင့်မှ ကံကောင်းမြင့်ပါ၏။

ကံကို ဆက်ပေးသော ယတြာများကို မြန်မာများ ဆည်း သဖြင့် ပြုကြပါ၏။ ယတြာပြုတိုင်းတော့ ကံကောင်း ဖကောင်း

သေပါ။ ကောင်းသော ယတြာပြုခြင်းမှာ ကောင်းကံပြုခြင်းသာ ဖြစ်၍ အားအင်ရှိစေပါသည်။ ပြုပြင်ခြင်းတစ်မျိုးဖြစ်၏။

ကံကို လူတိုင်း ယုံရမည်ဖြစ်သော်လည်း ဘာမှမလုပ်ဘဲ နေ၍တော့မဖြစ်။

ထိုထိုး၍ ထိပေါက်ခြင်းမှာ ကံကောင်းခြင်းက နောက်မှ ဖြစ်ပြီး ထိဝယ်ခြင်းအလုပ်က အရင်ဖြစ်သည်။

လောကကြီးကို အရှုံးပေးနေရသူများသည် ကံကို ပေါက် လွတ်ပဲစား ထားကြသူများ ဖြစ်၏။ ကံညံ့ခြင်းသည် လူညံ့ခြင်း လည်း တစ်ဝက်ပါ၏။

အသက်မသေသေးမှူ ကံကို ပြင်ပေးနေရပါမည်။ ကံကို ဉာဏ်နှင့်ပြင်၊ လုံ့လ ဝီရိယနှင့်ပြင်၊ ကုသိုလ်တရား ကောင်းမှုများ နှင့်ပြင်။

လောကကြီးတွင် ကိုယ့်ဆန္ဒ မပြည့်စ၍ ဒေါသကြီး၊ လောဘကြီး၊ မောဟ ဖိစီးခံနေမည့်အစား အမှန်သို့ သွားမည့် ကံတရားကို အကောင်းဘက်သို့ ပို့ပါ။

ကောင်းကံသည် အကောင်းဟူသမျှ ရလာ၏။ ဆိုးကံသည် အတိုးနှင့်ပါ ကံဆိုး၏။ လောကကြီးကို အရှုံးမပေးရလေအောင် ကောင်းကံပြုမိအောင် ဆောင်ပါလေ။

ကြီးပွားချမ်းသာ နည်းကောင်းမှာ

အသေးအဖွဲ့ကြဲလျှင် အသေးအဖွဲ့သာဖြစ်၏။ ကြီးမြင့် သည်ကို ကြိလျှင် ကြီးမြင့်လာမည် ဖြစ်၏။

လောကကို အရှုံးပေးရမလို ဖြစ်ကြရသည်မှာ အသေး အဖွဲ့သာ ကြိနိုင်ကြ၍ ဖြစ်တော့သည်။

လူတစ်ယောက်ကြီးပွားဖို့ဆိုသည် စိတ်ကူး၊ အကြံဉာဏ် ကောင်း ရှိမှရမည်။ စိတ်ကူး၊ အကြံဉာဏ်ကောင်း ရှိရုံနှင့်လည်း မပြီး။ လုံ့လကောင်း၊ ဝီရိယမှန်နှင့် ဇွဲတွေလည်း အားသွန်ခွန်စိုက် ပြင်းထန်ရပါမည်။

လောကကြီးထဲမှာ ကိုယ်က ယူရသလို လောကကြီး ကိုလည်း ကိုယ်က ဉာဏ်အား ခွန်အားတွေ ပေးရဲရတည်

မကြီးပွားသည်မှာ နည်းအမှားတွေကြောင့် ဖြစ်သည်။

နည်းအမှားကြောင့် မကြီးပွားသော စီးပွားများသည် ကြီးမား
မြင့်တက်ခြင်း မရှိရုံမျှမက ကြာသော် လူပန်း စိတ်နှမ်းဖြစ်ပြီး
စခန်းတစ်ဖြတ် ရပ်ပစ်လိုကြတော့သည်။

ထိုင်နေ၍ ဘာမှမဖြစ်သကဲ့သို့ ထလုပ်တိုင်းရော ဖြစ်မည်ဟု
မပြောနိုင်။ ထိုင်ပဲလုပ်လုပ်၊ ထပဲလုပ်လုပ်၊ စိတ်ကူး အကြံ
ဉာဏ်ကောင်းနှင့် ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယလို၏။

ငွေအရင်းနှည်း၍ မကြီးပွားသလို ငွေအရင်းများတိုင်းရော
ကြီးပွားပါမည်တဲ့လား။

ဉာဏ်မကောင်းလျှင် ကံမကောင်းနိုင်သဖြင့် အကြံကောင်း
သည် အဓိက နေရာတစ်နေရာ၌ ရပ်တည်နေပြန်သည်။

ကြီးပွားအောင်မြင်ရန်အတွက် အမြင်ကျယ်ရ၏။ အမြင်
ကျဉ်းသမျှ ဆင်းရဲတွင်းက မတက်နိုင်။ မကြီးပွားနိုင်။

အမြင်ကျယ်သူသည် ရှေ့ကို ကြိုတွက်တတ်၏။ ပေါင်း
သင်းဆက်ဆံရေး ကောင်း၏။ စာဖတ်၏။ လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်၏။
လုပ်ငန်းကိုချစ်သလို ယုံကြည်မှုအပြည့် ရှိတတ်၏။

ယုံကြည်မှုသည် အလုပ်တစ်ဝက် အောင်မြင်ပြီးစီးခြင်း
ပင်ဖြစ်၏။

ကြီးပွားတိုးတက် အောင်မြင်လိုသူတစ်ယောက်၌ မရှိ
မဖြစ်သော အရည်အသွေးသုံးခုမှာ ရိုးသားခြင်း၊ အကြံဉာဏ်
စိတ်ကူးနှင့် ဇွဲလုံ့လ တို့ဖြစ်၏။ လောကကြီးအား ထိုသုံးမျိုး

ပိုင်ဆိုင်သူသည် ဘယ်သောအခါမှ အရှုံးမပေးတတ်။

ရိုးသားပြီး ကက်တည်သူသည် အရင်းအနှီး အားနည်း
သော်လည်း ကြီးမြင့်သော အလုပ်များကို လုပ်၍ရ၏။ ယုံကြည်
သဖြင့် ပေး၏။ ပေးသဖြင့် လုပ်၍ ရ၏။ လုပ်၍ရသောကြောင့်
တဖြည်းဖြည်း ကြီးမြင့်လာသည်။

မိမိ၌ အရင်းအနှီး အားနည်းသော်လည်း ငွေရှိသောလူများ
သဘောကျ ယုံကြည်အောင်၊ နားလည်အောင်၊ အပေးအယူ
တည့်အောင် လုပ်နေသူများသည် တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်ခိုင်မာ
လာတတ်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် အသုံးအပြုနဲ့ တစ်ခုကိုသာ
နောက်ထပ် ဂရုစိုက်စရာ လိုလေသည်။

အလုပ်ကြီး၊ အကိုင်ကြီးဆိုသည်မှာ ချက်ခြင်း ဘယ်သော
အခါမှ မကြီးကြ။ လုပ်ရင်းကိုင်ရင်း ကြီးလာကြသည်သာ
ဖြစ်၏။

တိတိကျကျ ကြီးကြီးစားစား လုပ်လျှင် အလုပ်သေးရာမှ
အလုပ်ကြီးလာတော့၏။ အလုပ်ကြီးမား မြင့်တက်လာသည်နှင့်
အမျှ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း ကျယ်ပြန့်လာ၏။

အောင်မြင်ကြီးပွားရေးအတွက် မိတ်ဆွေကောင်းတွေ ရရန်
မှာ အရေးကြီးသည်။ မိတ်ဆွေကောင်း ရရေးအတွက် တိုက်
ကလည်း သူများအပေါ်၌ ကောင်းရသည်။ စီးပွားရေးသည်မှာ
ကြီးမားကျယ်ပြန့်လာသည်နှင့်အမျှ မိတ်ဆွေ လာသည်ရအောင်

သည် အကော်ကျသော ကဏ္ဍဖြစ်၏။

မိတ်ဆွေများအပေါ်နှင့် လုပ်ငန်းကိစ္စအပေါ်၌ စိတ်ဆိုးလွယ်၊ ဒေါသဖြစ်လွယ်သူသည် ကြီးပွားရေးနှင့် ဝေးတတ်သည်။ အရာရာ၌ စိတ်ရှည် သည်းခံနိုင်ပြီး ပြောသင့်၊ ဆိုသင့်မှသာ စိတ်ဆိုးခြင်း မဟုတ်ဘဲ တိတိပပ ပြတ်ပြတ်သားသား အားမနာဘဲ ပြောရ၏။

ကျန်းမာကြံ့ခိုင် စိတ်ကြည်လင်မှ စီးပွားရေး လုပ်၍ ကောင်း၏။ စိတ်ကြည်လင်သောအခါ အကြံဉာဏ်ကောင်းရ၏။ အပင်ပန်းလည်း ခံနိုင်၏။ သူများထက် ထူးချွန်လိုလျှင် အိပ်ချိန်၊ စားချိန်များကိုပင် အချိန်သိပ်မပေးရ။ သူများထက် ထူးအောင် အလုပ်ကို ပိုပြီး လုပ်ရပေမည်။

မိတ်ဆွေကောင်း လိုသလို ဆရာကောင်းလည်းလို၊ တပည့်ကောင်းလည်း လို၏။

အလုပ်လုပ်၍ အမှားတွေ့သောအခါ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ မဖြစ်ပါနှင့်။ ကြောက်မသွားပါနှင့်။ အမှားကို တစ်ခါတစ်ရံ တွေ့ရစမြဲဖြစ်၏။ အမှားကို ပြင်နိုင်ခြင်းသည် အလုပ်၌ တိုးတက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အလုပ်သမားကောင်း၊ လူယုံတပည့်ကောင်းကိုလည်း မွေးထားရ၏။ အလုပ်ဟူသမျှ တစ်ဦးတည်းနှင့် လုပ်နေရသည်မှာ ရှားသည်။ လုပ်ငန်းကြီးမြင့် ချဲ့ထွင်လာသည်နှင့်အမျှ လူပိုလို၏။

မိမိ မည်မျှဉာဏ်ကောင်းကောင်း၊ ဘယ်မျှတော်တော် တပည့်ကောင်း၊ ဝန်တမ်းကောင်းမရက အမှန်တကယ် ကြီးပွားတိုးတက်ရန် ခက်ခဲပါသည်။

အောင်မြင်ရေးအတွက် စာတွေလည်းဖတ်ရမည်။ စာနှင့်လည်း အထောက်အကူ ယူရမည်။

အချို့သည် အလုပ်ကိစ္စမှ လွဲ၍ အခြားကိစ္စ မလုပ်ပေ။ ခေါင်းထဲမထည့်ပေ။ ထိုအချက်သည် ကောင်းသလိုလိုနှင့် ဟာကွက်ဖြစ်နေ၏။ အလုပ်ကို အထောက်အကူရရန် စာတွေကိုလည်း ဖတ်မှတ်ရပေမည်။

မိမိကိုယ်ကို မိမိ ပိုမို အထင်မကြီးပါနှင့်။ အထင်ကြီးသင့်သည်ထက် ပိုကြီးလျှင် ကြီးစားရာမှာ လိုနေလိမ့်မည်။ မိမိကိုယ်ကို အထင်လည်း မသေးရ။ အထင်လည်း အလွန်အကျွံ မကြီးရချေ။

လောကကို အရုံးမပေးဘဲ အနိုင်ယူလိုလျှင် မိမိကိုယ်ကို အမြဲ အရည်အချင်းကောင်းတွေရှိအောင် အစဉ်တစိုက် ဖြည့်ဆည်းပေးနေရမှာ ဖြစ်တော့၏။

ဘဝကို စာဖြင့်တည်ဆောက်

စာပေတွေ ဖတ်ပြီး ဘဝကို ထိန်းကျောင်းနေကြသူတွေ၊ စာပေဖြင့် ဘဝကို တည်ဆောက်နေကြသူတွေသည် အခက်အခဲကို စာမဖတ်သူထက် ပို၍ ကျော်လွှားနိုင်ကြသည်။

လောကကို အရှုံးပေး လက်မှိုင့်ချနေသူများသည် စာမဖတ်ကြသူများ ဖြစ်၏။

နည်းနည်းစာဖတ်လျှင် လောကကို နည်းနည်း နားလည်၏။ များများစာဖတ်လျှင် လောကကို များများနားလည်၏။

ဘဝတည်ဆောက်ရေး လမ်းစဉ်များကို စာပေများ၌ ဖတ်ရှုရာဖွေနိုင်၏။ အရာရာကို သိရန်၊ ရောက်ရန်၊ သွားရန်က မလွယ်ကူချေ။ စာပေအားဖြင့် ဖတ်လျှင် လက်တွေ့မကျသေးသော်လည်း သဘာဝကို နားလည်လာ၏။

အတွေ့အကြုံကောင်းများကို စာပေများ၌ ရှာဖွေနိုင်ပြီး သင်္ခန်းစာကောင်းများ ယူနိုင်လေသည်။ ဘဝကို အရှုံးမပေးရန် စာပေများစွာ၌ တိုက်တွန်းအားပေးထား၏။

စာပေသည် အားအင်ဝင်မျိုးဖြစ်၏။ လူ၏စိတ်အတွင်းသို့ ဖတ်ရင်းမှတ်ရင်းဖြင့် အားအင်တွေ ဝင်သွား၏။

စာပေဖတ်မှတ်အားများသူ၊ ဉာဏ်ပညာအားကြီးသူများကို လောကမာယာများသည် ညာ၍မရ။ ကိုယ်တွေ့အား မရှိသော်လည်း ထိုသူများ၌ စာတွေ့အား ရှိနေကြ၏။

ထို့ကြောင့် စာပေလေ့လာ လိုက်စားသူများကို ခေါင်းတစ်လုံး ပိုမြင့်သူများဟု ပြောဆိုကြ၏။

အလိမ္မာစာမှာရှိ ဆိုသည့်အတိုင်း အလိမ္မာတရားများကို စာပေမှ ရနိုင်၏။

ဆုံးမစကားကောင်း နာကြားတိုးတက်လိုလျှင် သက်ကြီးရွယ်အိုနှင့် ပညာရှိကိုထံ ချဉ်းကပ်ရ၏။ ဆုံးမစကားကို ပြောမည်သူ၊ ပြောနိုင်သူရှိမှ၊ နီးစပ်မှ ကြားရ၏။ စာပေမူကား ရှာဖွေဖတ်ရှုနိုင်လျှင် ရသည်။ မဝယ်နိုင်လျှင် ငှားဖတ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမည်။

စာဖတ်ခြင်းသည်လည်း အကျင့်ဖြစ်၏။ ဖတ်စဉ်လျှင် ဖတ်ချင်ချင်ဖြစ်သည်။

လောကထဲ၌ ပေါက်ကရဖြစ်အောင်၊ စိတ်ကို တွေ့

ဝေဝေ လေသွားအောင်၊ တဏှာရမ္မက်တွေ ထကြွလာအောင် ပြုစုထားသော စာပေအဆိပ်များကို မသောက်သုံးမိအောင် သတိထားရမည်။

အချို့လူငယ်များ လောကထဲ၌ တွေ့တွေ့ဝေဝေ ထိုင်းထိုင်း မှိုင်းမှိုင်း ဖြစ်နေရခြင်းသည် စာအဆိပ်များ မိနေကြသဖြင့် ဖြစ်လေသည်။ စာအဆိပ်မိက မထွေးနိုင်၊ မအန်နိုင် ဖြစ်တတ်လေသည်။ စာယုတ်စာညံ့တို့ ဦးနှောက်တွင် လွှမ်းမိုးက လူပါလိုက်ပြီး ယုတ်ညံ့ပေါ့ပျက်စေ၏။

စာသဘောနှင့် လူမနောကို ပြင်ယူရ၏။

တန်ဖိုးရှိ စာပေများကို တန်ဖိုးရှိသော လူများသည် ရေးသားပြုစုခဲ့၏။ တန်ဖိုးရှိစာပေများကို တန်ဖိုးရှိသော ရွှေငွေဥစ္စာရှာသကဲ့သို့ ရှာရမည်။

ငွေရရန် အရေးကြီးသည်၊ စာဖတ်ရန် အရေးမကြီးဟု ခံယူကြသော လူတို့သည် ငွေရှာနည်းကို သိပြီး ဉာဏ်ပညာဖြင့် ငွေထိန်းသိမ်းနည်းကို မသိကြသောကြောင့် အလျင်အမြန် ပြန်ကုန်ကာ အမြဲလို အမောတကော ရှာနေကြရ၏။

စာပေဖတ်မှတ် သိလာရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဆင်ခြင် ဉာဏ်က လူကို ထိန်းကျောင်းပေးနိုင်လာသည်။

လူ့ဘဝ ချမ်းသာသုခ တစ်မျိုးမှာ စာပေကို ပျော်ရွှင်စိတ် ဝင်စားစွာ ဖတ်၍ သိလာခြင်း အရသာပင်ဖြစ်၏။ ထိုအရသာကို

ခံစားမိသူများသည် စာပေကို တန်ဖိုးထား၍ ဘဝတက်လမ်း ရှာကြ၏။

စာပေဖတ်သူနှင့် စာပေစိတ်မဝင်စားသူတို့မှာ စကားပြော ရာ၌လည်းကောင်း၊ ကြံစည်တွေးမောရာ၌လည်းကောင်း များစွာ ကွာခြားကြ၏။

စာပေ မှတ်ထား၊ ဖတ်ထားခြင်းဖြင့် ကြုံတွေ့လာသော ဘေးအန္တရာယ်များ၊ ရုတ်တရက် ဖြေရှင်းရမည့် အခက်အခဲများကို စာပေအတွေ့အကြုံနှင့် ဖြေရှင်းဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။

လောကီစာပေများသာမက လောကုတ္တရာကို အကျိုးပြုမည့် စာပေများကိုလည်း ဖတ်ရပေမည်။

အချို့သည် စာပေအဆုံးအမနှင့်ပင် လူတော်လူကောင်း လူမှန်၊ လူမြတ်များ ဖြစ်လာကြလေသည်။ စာဖတ်များရာမှ တဖြည်းဖြည်း အလိမ္မာမျက်စေ့ ပွင့်လာကြ၏။

တန်ဖိုးဟူသည် နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းဖြစ်၏။ စာပေကို နှစ်သက်မြတ်နိုးလျှင် စာပေ၏ တန်ဖိုးများကို ခံစားသိရှိလာ လေသည်။

ဓမ္မတရား စာပေများကို လိုက်စားခြင်းသည် တစ်နည်းအား ဖြင့် တရားအားထုတ် ရှုမှတ်နေခြင်းနှင့် တူသည်။ စာပေ၏ အလင်းရောင်သည် မီးအလင်းရောင်ကဲ့သို့မပူ၊ အလွန် လင်းလက် ငြိမ်းချမ်းလှပါသည်။

၁၃၈ သုတေသီ ဘုန်းမြင့်သွေး

လောကကို အရှုံးပေးနေရသူများသည် စာမဖတ်
ပေမဖတ်နှင့် လုံ့လ၊ ဝီရိယ နည်းသူများဖြစ်၏။

စာပေသည် စိတ်ဓာတ်အတွက် အားအင်ဖြစ်ပြီး စာပေ
ဖတ်ခြင်းဖြင့် ကိုယ်စိတ်ဓာတ်များကို ပြောင်းလဲ လမ်းမှန်လာ
စေနိုင်ပါ၏။ လူ့ကို မိတ်ဆွေဖွဲ့ရသကဲ့သို့ စာပေကိုလည်း
မိတ်ဆွေကောင်းအဖြစ် ဖွဲ့ရ၏။

စာပေလိုက်စားရာ၌ မပေါင်းသင့်သော မိတ်ဆွေနှင့်
ပေါင်းသင့်သောမိတ်ဆွေ ခွဲရသလို ခွဲရ၏။

စာပေများကို ဖတ်ပြီး နက်နဲစွာ ဝေဖန်တတ်လျှင် ပို၍
ကောင်း၏။ နက်နက်နဲနဲ စဉ်းစားဝေဖန်တတ်လေ့ရှိလျှင် ထို
ထွင်း၍ ရှုမြင်တတ်လာသည်။

မတတ်သိ၊ မလိမ္မာခြင်း ဖြစ်ကြရခြင်းမှာ စာပေလိုက်စားမှု
အားနည်းလွန်းသောကြောင့် ဖြစ်၏။ စိတ်ကူးယဉ်စာပေများကို
သာ အဖတ်များပြီး စာဘိန်းမှိန်းနေကြသူများသည် စာဖတ်သော်
လည်း ဘာမျှ မတတ်သူများသာ ဖြစ်နေလေတော့၏။

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး

အောင်မြင်ခြင်း၊ ကြီးပွားခြင်း၊ တိုးတက်ချမ်းသာခြင်း၊
အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝနေခြင်း၊ မိမိဖြစ်ချင်သော ဘဝမျိုး ရနေခြင်း
များမှာ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး အလွန်ကောင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကောင်းသူသည် လောကကြီးကို
အရှုံးမပေးရဘဲ လောက၌ လောကီသုခများ ရရှိပြီး ပျော်ရွှင်
နေကြလေသည်။

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ကောင်းသူများမှာ ကျန်းမာရေး၊
စီးပွားရေး၊ ပညာရေးတွေ အဘက်ဘက်မှ ကောင်းနေကြပြီး
လူမှုရေးတွင်လည်း နေရာများစွာ၌ ပါဝင်လှုပ်ရှားနေတတ်ကြ၏။
ရှုထောင့်ပေါင်းစုံ၊ ဘက်ပေါင်းစုံမှ မြင်သိနားလည်သဖြင့် အရာ
ရာမှာ အဆင်ပြေနေကြသည်။

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ လူတစ်ဦး၏ စိတ်နေ
ဗိတ်ထား၊ အကျင့်စာရိတ္တ၊ စရိုက်၊ ဉာဏ်ရည်နှင့် အပြုအမူများကို
စုရုံး၍ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးဟု တစ်ပေါင်းတည်း ခေါ်ဆိုထားခြင်း
ဖြစ်၏။

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး စကားလုံးကို အင်္ဂလိပ်စာလုံး (Per-
sonality) မှ ဘာသာပြန်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ မူရင်းစကားလုံးမှာ
ဂရိစကားလုံး (Persona) ဖြစ်၏။

တစ်စုံတစ်ရာကို တိုးတက်အောင်မြင် ပေါက်ရောက်လို
သူသည် အဘယ်အမှုကို ပြုသည်ဖြစ်စေ (Be in earnest)
စိတ်ရောကိုယ်ပါ ထက်ထက်သန်သန် ပြုရလေသည်။

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကောင်းသူ ဖြစ်လိုပါက စိတ်ရောကိုယ်
ပါ ထက်သန်ရသလို ဇွဲသတ္တိ ဝီရိယလည်း ကောင်းကြရလေသည်။

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး ကောင်းသူတို့၏ ဘဝသည် အတက်
အကျ၊ အလှည့်အပြောင်း မမြန်တတ်၊ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်
ထူထွေရရ ရှိနေတတ်၏။ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး မကောင်းက
ယနေတစ်မျိုး၊ နက်ဖြန်တစ်မျိုး ဖြစ်၏။ အတက်အကျ မြန်
သလို အကျွေးအကောက် များလှ၏။ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး
မကောင်းမှုကြောင့် လောကက သူ့ကို ပြန်၍ ဆွဲဆွဲချ၏။

ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကောင်းသူ၌ ရဲဝံ့ခြင်းဂုဏ်ရှိသည်။
သူသည် အတတ်ပညာ၊ အသိပညာ၊ စွမ်းရည်သတ္တိ ဂုဏ်ထူးများ

ရှိထားသဖြင့် ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝ ရှိထားပြီးသူသာ ဖြစ်ပြီး
အမှန်ဆုံး ရဲဝံ့ခြင်းဂုဏ် ရှိနေလေသည်။

အတိတ်ကံမ၍ ဟန်ကျသူသည် ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး
မဖြည့်ဝလျှင် ထိုကံကို ကြာကြာ မခံနိုင်ချေ။ ထိပေါက်ပြီး
ချမ်းသာသော်လည်း ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး မကောင်းပါက မြန်မြန်
ပြန်၍ မွဲတတ်၏။ လောကခံကို ခံနိုင်သူများမှာ ကိုယ်ရည်
ကိုယ်သွေးကောင်းသူများ ဖြစ်သည်။

ယွန်း (Jung) က လူတို့တွင် ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး နှစ်မျိုး
ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ အတွင်းစွဲ (Introvert) နှင့် အပြင်စွဲ
(Extravert) တို့ဖြစ်သည်။ အတွင်းစွဲသဘောမှာ ရိုးကုပ်၍
အိမ်မြဲ၏။ စကားနည်းပြီးအေး၏။ အပြင်စွဲမှာ အိမ်မမြဲ။
အပြင်မှာပျော်ပြီး စကားများသည်။ လူများနှင့် ရောရောနှောနှော
ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေတတ်သည်။ အတွင်းစွဲဖြစ်စေ၊ အပြင်စွဲဖြစ်စေ
အရေးကြီးဆုံးမှာ တည်တံ့မှု (Stability) ဖြစ်သည်။

တည်တံ့သော အတွင်းစွဲ တစ်ဦး၏ စံရိုက်မှာ-

- (၁) အေးဆေးသည်။
- (၂) သတ္တိရှိသည်။
- (၃) စဉ်းစားတွေးခေါ်တတ်၏။
- (၄) ငြိမ်းချမ်းသည်။
- (၅) မိမိကိုယ်ကို ထိန်းသိမ်းသည်။

၁၄၂ သုတေသီ ဘုန်းမြင့်သွေး

- (၆) ယုံကြည်စိတ်ချရသည်။
- (၇) ညီမျှသော စိတ်ရှိသည်။
- (၈) တည်ငြိမ်ခြင်းရှိသည်။
မတည်တံ့သော အတွင်းစွဲတစ်ဦး၏ စိတ်မှာ
- (၁) စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်၏။
- (၂) စိတ်ပူပင်တတ်၏။
- (၃) တင်းမာ၏။
- (၄) အဆိုးမြင်ဝါဒရှိ၏။
- (၅) ဘာမဆို အရေးကြီးသည်ဟု ယူဆနေ၏။
- (၆) မြို့ထားတတ်၏။
- (၇) အပေါင်းအသင်းနည်း၏။
- (၈) ငြိမ်သက်၍ စကားနည်း၏။
တည်တံ့သော အပြင်စွဲတစ်ဦး၏ စရိုက်မှာ
- (၁) ခေါင်းဆောင်စိတ်ရှိသည်။
- (၂) အပူအပင်ကင်းသည်။
- (၃) ရွှင်လန်းတက်ကြွသည်။
- (၄) ကြောင့်ကြမဲ့ နေထိုင်သည်။
- (၅) တုံ့ပြန်တတ်သည်။
- (၆) စကားများသည်။
- (၇) အပြင်သို့ ထွက်လေ့ရှိ၏။

- (၈) ဆက်ဆံရေးကောင်းပြီး မိတ်ဆွေများသည်။
မတည်တံ့သော အပြင်စွဲတစ်ဦး၏ စရိုက်မှာ
- (၁) တက်ကြွသည်။
- (၂) အကောင်းမြင်ဝါဒရှိသည်။
- (၃) အပြောင်းအလဲမြန်သည်။
- (၄) စိတ်မထိန်းနိုင်။
- (၅) ပေါက်ကွဲလွယ်သည်။
- (၆) ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သည်။
- (၇) ဂနာမငြိမ်တတ်။
- (၈) စိတ်ဆိုးလွယ်၏။
လူတွင် အတွင်းစွဲဖြစ်စေ၊ အပြင်စွဲဖြစ်စေ မတည်တံ့သော စရိုက်များမှာ မကောင်း၊ စိတ်ရောဂါ ဖြစ်စေတတ်၏။
လောက၌ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကောင်းလျှင် ကောင်းသလို၊ မကောင်းလျှင် မကောင်းသလို တိုးတက်ကြ၊ ဆုတ်ယုတ်ကြ၏။
ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးသည် မျိုးရိုးဗီဇနှင့် ဆိုင်သလို အသက်ရှင် မွေးမြူ ကျင့်ကြံခြင်းနှင့်လည်း ပတ်သက်ဆက်ဆိုင်ပါသည်။
ကိုယ်ပိုင်ဟန်သည် အောင်မြင်ခြင်းကို ရနိုင်သကဲ့သို့ ကိုယ်ပိုင်အရည်အသွေးသည် ရေရှည် တိုးတက်နိုင်၏။
နဂိုရှိမှ နဂိုင်းထွက်၏။ အရည်အသွေးကောင်းတို့သည် ဓာတ်ခံကိုက ကောင်းကြ၏။

၁၄၄ သုတေသီ ဘုန်းမြင့်သွေး

သို့သော် အရည်အသွေးကောင်းရအောင် မိမိကိုယ်တိုင်
ကြိုးစားတည်ဆောက်ယူက ရနိုင်၏။ မရနိုင်သော အရာမဟုတ်။
လောကကြီးအား လုံးဝ အရှုံးမပေးရလေအောင် မိမိ၏
ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို မိမိ မြှင့်တင်ရပါမည်။

လောကကြီးကို အရှုံးမပေးသော ပုံစံ

လောကကြီးကို စိတ်ညစ်နေသောသူသည် စိတ်ညစ်နေ
သော ပုံစံနှင့် နေတတ်၏။ သူ၏ ဒီဇိုင်းကို ကြည့်လျှင် မှိုင်းတွေ
ငေးဝိုင်း အားလျော့နေ၏။ နေပုံထိုင်ပုံကိုက စိတ်တက်ကြွဖွယ်မရှိ။
မြင်ရသည်မှာလည်း မတက်ကြွ၊ သူကိုယ်တိုင်လည်း မတက်ကြွ
ဖြစ်နေ၏။

အပျင်းဒီဇိုင်း၊ အဖျင်းဒီဇိုင်းနှင့်နေသူကို ဘယ်သူကမှ
အထင်မကြီး၊ အားမကျသလို ခင်မင်အားရစွာ မပေါင်းသင်း
မဆက်ဆံလိုကြချေ။ ထိုသူမျိုးများသည် ငယ်ငယ်က ပျင်း၊
ကြီးတော့ ပျင်းပြီး သေတွင်းနက်ကြသူများ ဖြစ်လေ၏။

အချို့သည် အလုပ်မှာ တက်ကြွဖို့စေးစွ နေပုံတိုင်ပုံ
ဖြောပုံ၊ ဆိုပုံ၊ လှုပ်ရှားပုံကပင်လျှင် တွေ့တွေ့စေစေ ၊ ထိုင်းထိုင်း

မိုင်းမိုင်း ဖြစ်နေကြသည်။ နေကျွမ်းပန်းနယ် နွမ်းနယ်နေကြ၏။
ဆံပင်ဖိုသီဖတ်သီ၊ အကျီအနွမ်းအကြေ၊ ခြေလေး၊ လက်
လေး၊ စကား မပွင့်တပွင့်နှင့် ပုံစံကိုက လောကကြီးကို အရှုံး
ပေးနေ၏။ ထိုသူများသည် တစ်နည်းအားဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျနေ
သူများ၊ စိတ်ထားပျက်နေသူများ ဖြစ်သည်။ စိတ်က စပျက်သဖြင့်
ကျန်အမှုအရာအားလုံးပါ လိုက်ပျက်နေသည်။

အဘယ်လုပ်ငန်းရှင်မှ ထိုပုံစံရှိသောလူကို လက်ခံ အလုပ်
မပေးလိုချေ။ စီးပွားရှင်တိုင်းသည် ထိုလိုလူမျိုးနှင့် လက်မတွဲ
လိုကြချေ။ ရိုးသားသည်တိုင်အောင် တက်ကြွခြင်း မရှိသော
ကြောင့် ဖြစ်၏။

သေးနပ်သိမ်ဖျင်းသောစိတ် ရှိသူတို့သည် စကားပြောရာ၌
လည်းကောင်း၊ ပြုမူနေထိုင် လုပ်ကိုင်ရာ၌လည်းကောင်း သေးနပ်
သိမ်ဖျင်း နေ၏။

လောကကြီးကို ပုံစံနှင့်ပင် အရှုံးပေးနေကြရသော လူများ
လည်း ရှိကြလေသည်။ ထိုပုံစံကို မသုံးသော ပုံစံဟု ခေါ်ကြ၏။

စကားကို မယဉ်မကျေး ပြောတတ်သဖြင့်လည်း စကား
နှင့်ပင် အချို့က ရှောင်ကုန်ကြပြန်၏။ အမှုအရာ ရုပ်ပြနှင့်
စကားပါ မယဉ်ကျေးသူမှာ ဘယ်မှာလာ၍ အလုပ်ဖြစ်ပါတော့ပါ
မည်နမည်း။

အပေါင်းအသင်း လူဝင်ဆုံခြင်းအတွက် စကားပြော

လိမ္မာ ပြောပြစ်သာယာခြင်းနှင့် ယဉ်ကျေးဖွယ်ရာ ရှိခြင်းသည်
အရေးကြီးသော အချက်ဖြစ်၏။ ထိုဂုဏ်ရှိသူသာလျှင် လူတိမ်
လူနက် (၂)မျိုး ခွဲခြားနိုင်ပြီး ပေါင်းသင့်သူနှင့် ခွာသင့်သူကို
နားလည်ပေမည်။

လောကကြီးကို အရှုံးမပေးလိုသော ပုံစံမှာ အမြဲတက်ကြွ
ရွှင်လန်းနေရပါမည် (အစွန်းရောက်တက်ကြွခြင်းမျိုး မဖြစ်စေရ)။
လှုပ်ရှားမှုများ၊ သွားလာပြောဆို လုပ်ကိုင်မှုများသည် အဓိပ္ပာယ်ရှိ
အသက်ဝင်နေစေရပါမည်။ လူယဉ်ကျေးသလို စကားယဉ်ကျေး
ရမည်။ မိမိ၏ လုံ့လ၊ ဝီရိယ၊ ဇွဲကို လူအများ လက်ခံနေရမည်။
အဝတ်အစား အဆင်အပြင်သည် တန်ဖိုး မများသည့်တိုင်အောင်
သပ်သပ်ရပ်ရပ်၊ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ဖြစ်နေရပါမည်။ ပြောစကား
တည်ရမည်။

လောကကြီးကို အရှုံးမပေးသော ပုံစံ၌ ကောင်းသော
ရုပ်ပြပုံစံ ဖြစ်နေရ၏။

ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်းသော ဥပမိရုပ် ဖြစ်ပေါ်ရေးတွင် ကောင်း
သောရုပ်ပြ ဖြစ်လာစေရန်အတွက် ပေါင်းစပ်ပေးရမည့် အခြား
သော လက္ခဏာရပ်များမှာ—

- မျက်နှာအနေအား။
- သံနေသံထား။
- သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော မှန်ကန်သော ဝတ်စားသင်ယင်မှု။

- ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ခြင်း။
- ထိရောက်သောစကားပြောဆိုမှု။
- အရာရာမှာ ဝင်ဆံ့သော အသိဉာဏ်ပညာ အမျိုးမျိုး ရှိထားခြင်း။
- စိတ်နေစိတ်ထား ကောင်းခြင်း။
- ရွှင်ရွှင်ပျပျ နေထိုင်ပြောဆိုလေ့ရှိခြင်း။
- အပေးအနက်ရှိမှုနှင့် အကင်းပါးခြင်း။

ထိုသို့သော လက္ခဏာရပ်များနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည် ကောင်းသော ရုပ်ပြုလက္ခဏာများကို ဖြစ်စေပြီး ထိုသို့သော ဂုဏ်အင်္ဂါအချက်များသည် အခြားလူများ၏ လိုလားနှစ်သက်မှုကို ဖြစ်စေ၏။ လောကကြီးက လက်ခံသော ဂုဏ်အင်္ဂါအချက်များ ဖြစ်သည်။

အချို့သည် ပုံစံနှင့်ပင် ရှုံးနေ၏။ စည်းအပြင်ဘက်မှ ဒီဇိုင်း၊ လောကကို အရှုံးပေးနေရသည့်ပုံစံ ဖြစ်နေကြသည်။

မြင်မြင်ခြင်းပင် ခင်မင်လိုသည်ထက် မြင်မြင်ခြင်းပင် စိတ်ညစ်သွားကြတော့၏။

အချို့ ဖြစ်နိုင်ပါလျက်နှင့် မဖြစ်ကြခြင်းမှာ စကားနှင့် ပုံစံကြောင့် ဖြစ်သည်။ လူ့လောကကြီးသည် အကဲခတ်၍ နေကြသော လောကကြီး ဖြစ်၏။ တစ်ဦးကို တစ်ဦးအကဲခတ်နေကြသည်။ လူသစ်ဆိုလျှင် ပို၍ အကဲခတ်၏။ အကဲခတ်ခံရရာမှာ

စတင်အံ့မဝင်လျှင် နောက်ဆက်လာမည်မှာ တိုးတက်ခြင်းမဟုတ်၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။

တက်ကြွစွာ လုပ်ကိုင်ပြောဆို ပျော်ရွှင်နေသူများကို တွေ့လျှင် တွေ့သူသည် မိမိ မလုပ်ကိုင်သည့်တိုင် စိတ်ဝင်စားလာ၏။ အချို့ဆို ထိုသူမျိုးများကို အားပေးမှုပင် ပြုလာ၏။

လောကလူ့ဘဝ၌ တက်ကြွပြီးရွှင်သည်လည်း သည်မျက်နှာ၊ မှိုင့်တွေ သိမ်ဖျင်းအောင် လုပ်သည်လည်း သည်မျက်နှာပင် ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ယဉ်ကျေးအောင် ပြောနိုင်သည်လည်း သည်နှုတ်ခမ်း၊ မိုက်ရိုင်းယုတ်မာစွာ ပြောနိုင်သည်လည်း သည်နှုတ်ခမ်းပင် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် မိမိအသက်ရှင်နေသမျှ လောကကြီးကို အရှုံးမပေးသော ပုံစံနှင့် နေထိုင်ပါလေ။

လောကကြီးကို ရင်ဆိုင်ရဲသောသတ္တိ

သိ၍တတ်လျှင် သတ္တိရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သတ္တိကို သိတတ်ခြင်းဟုလည်း ခေါ်ဆို၍ ရ၏။

သတ္တိမရှိသူတို့သည် ကိုယ့်အလင်းရောင် ပိုမိုတောက်ပရေး အတွက် အခြားသူများ၏ အလင်းရောင်ကို မှေးမှိန်စေလိုကြ၏။ မှေးမှိန်အောင် ပြုကြ၏။

သတ္တိရှိသူများကမူ သူများအလင်းရောင်ကို ကြိုဆို၍ ကိုယ့်အလင်းရောင်နှင့် အပြိုင်အဆိုင် ပိုမိုလင်းလက်လိုကြ၏။

သတ္တိရှိခြင်းသည် တန်ဖိုးကြီးခြင်း ဖြစ်သလို မှန်ကန်သော သတ္တိ၏ စွမ်းပကားသည် ကိုယ့်အကျိုးရော၊ အများအကျိုးကိုပါ ပြီးမြောက်စေသည်။

သတ္တိသဘောတရားတွင် မှန်ကန်ခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း၊

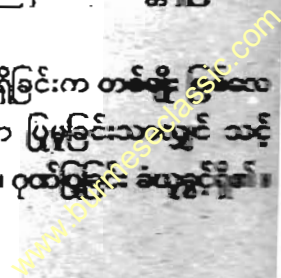
ရဲရဲခြင်း၊ သည်းခံစိတ်ရှည်ခြင်း၊ မဟုတ်မခံခြင်း၊ အများအကျိုး ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အနာဂတ်အတွက် စွန့်လွှတ်စွန့်စားရဲခြင်းများ ပါဝင်၏။

အချို့သည် လောကကြီးကို ရင်ဆိုင်ရဲသော သတ္တိ မရှိ ကြချေ။ ထိုသို့ မရှိသောကြောင့် မိဘဆွေမျိုး အားကိုး၏။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း အားကိုး၏။ ရှေ့မှ မဲသွားရဲကြ။ နောက်မှသာ မဝံ့မရဲ လိုက်ရဲကြ၏။ အားကိုး မရှိကြသော အခါ၌သာ သတ္တိကို ဖျစ်ညှစ်ထုတ်ယူလာကြတော့သည်။ သတ္တိ နည်းသူ၏ အောင်မြင်ရေးသည် အတိတ်ကံ အလွန်ကောင်းမှသာ ရတတ်ပေလိမ့်မည်ထင်၏။

သင်သည် သူတစ်ပါးကြောင့်ကြခံကာ သူတစ်ပါးမှီခို၍ စားခြင်း၊ ဝတ်ခြင်း၊ နေခြင်း၊ ဟျော်ပါးခြင်း ပြုနေသူ ဖြစ်ပါသလား။ သင့်ကိုယ်ဖြင့် သူတစ်ပါးကို ဒုက္ခမပေးလိုပါနှင့်။ မထိခိုက်ပါစေနှင့်။ လူလူချင်းဖြစ်၍ ရှက်ဖွယ်ကောင်း၏။

ကိုယ့်ဘဝ တာဝန်ကို ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက် ခေါင်းတောင် နေခြင်းက အမြတ်ဆုံးဖြစ်၏။ ထိုသည်မှာ သင်သတ္တိရှိခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

မိုက်ခြင်းသည်တစ်ခြား၊ သတ္တိရှိခြင်းက တစ်ဖို့ ဖြစ်သော်လည်း သူ့နေရာနှင့် သူ့နေရာ ရဲဝံ့စွာ ပြုမူခြင်းသာလျှင် သင့်အတွက် အကျိုးခံစားခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ဝတ်ပြုခြင်း ခံယူခွင့်ရှိ၏။

အတိမာနစိတ်ဖြင့် မဖြစ်မနေ ဇွဲသတ္တိအစွမ်းကို အသက်စည်းစိမ်မဲ့ဘဲ စွန့်စားလုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်ခြင်းများကို လောကထဲမှ ယူရလေသည်။

သတ္တိမရှိသူတို့သည် လောက၌ အကြိမ်ကြိမ်သေပြီး အကြိမ်ကြိမ်အခါခါပင် ရှုံးတတ်၏။

သတ္တိရှင်တို့သည် မှားသည့်ဘက်မှ မရပ်တည်။ လူများနေ၍လည်း ရောယောင်မလိုက်။ ငွေကြေးမန်းပြ ဆွယ်၍လည်း လက်မခံတတ်။ သံယောဇဉ်ကိစ္စကိုလည်း ထည့်မတွက်။ မှန်ကန်သည့်ဘက်၊ တရားသည့်ဘက်မှသာ သတ္တိရှိစွာ ရပ်တည်လုပ်ကိုင် တတ်ကြ၏။

သတ္တိရှင်တို့မှာ မှန်ကန်သဖြင့် လေးစားကြည်ညိုစရာကောင်းလှပါသည်။ သတ္တိရှင်တို့သည် လောကကို ဘယ်သောအခါမှ အရှုံးမပေးကြချေ။

သတ္တိနည်းသူများသည် အရာရာ၌ မာယာပရိယာယ်အမျိုးမျိုး သုံးတတ်ကြပြီး နေထိုင်စားသောက် အသက်ရှင်နေကြ၏။

ထိုသို့ နေထိုင်ကြသည်မှာ လောကီထုပ္ပတ် လူတို့ဇာတ်ကို နားလည်၍ မဟုတ်ဘဲ လောကကို ညစ်ပတ်အောင် ပြုနေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သူတစ်ပါးပစ္စည်းကို ခိုးဝှက်လိမ်ညှာစားသူများသည်

အလွန် သတ္တိနည်းပါးသဖြင့် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အားမကိုးနိုင်သောကြောင့် ပြုမူမိကြခြင်းဖြစ်သည်။

မိုက်ရိုင်းယုတ်မာခြင်းနှင့် သတ္တိရှိခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်ခြားနားလှသလို အနှစ်သာရလည်း ကွဲပြားလှပါ၏။

ဆဲဆိုရဲခြင်း၊ အနိုင်ကျင့်ထိုးရဲခြင်း၊ အားငယ်သူကို ခြိမ်းခြောက်ခြင်းများသည် သတ္တိရှိခြင်း မဟုတ်။ မိုက်မဲ၍ စိတ္တဇဆန်စွာ ရူးသွပ်ခြင်းဖြစ်၏။

အချို့လူများသည် ထိုသို့ ရူးမိုက်စိတ္တဇဆန်စွာ ပြုမူပြီးနောက် အကြောက်ကြီး ကြောက်နေတတ်၏။

အချို့သည် မကြောက်တတ်သော်လည်း သတ္တိရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်။ ထိုသူများသည် စဉ်းစားဆင်ခြင်ဉာဏ် နည်းပြီး လက်ရုံးအားဖြင့် မိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

အရက်မူး၍ ရမ်းကားခြင်းသည် သတ္တိရှိခြင်း မဟုတ်။ မူးသဖြင့် သတိလစ်ကာ ပြုချင်ရာ လုပ်မိလုပ်ရာ လုပ်ကြခြင်းသာ ဖြစ်၏။ အချို့သည် အမူးပြေသောအချိန်၌ ကြောက်နေကြလေတော့သည်။

လောကကြီးက မှန်ကန်သော သတ္တိရှင်တို့ကို နေရာရာအခွင့်ပေးထား၏။ မှားယွင်းသော မိုက်မဲခြင်းကို ပြုသောသူများကိုတော့ ဥပဒေကလည်း မျက်နှာသာမပေး၊ လောကပူအဖူးကလည်း အခွင့်အရေး မပေးချေ။

၁၅၄ သုဘေသီ ဘုန်းမြင့်သွေး

သတ္တိမရှိသဖြင့် မလုပ်ရဲ၊ မကိုင်ရဲ၊ မပြောရဲ၊ မဆိုရဲ၊
မသွားရဲ၊ မလာရဲ ဖြစ်နေသူများမှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမို
ဆင်းရဲတွင်းနက်ကြပြီး လောကကြီး၌ မပျော်ရွှင်ကြချေ။

သူတို့၏ ကြောက်တတ်ခြင်း၊ မစွန့်စားရဲခြင်းများကြောင့်
လောကကို အရှုံးပေး၍ နေရလေသည်။

အချစ်ရေးပင်လျှင် သတ္တိရှိမှ ရသောအရာဖြစ်လေ၏။
စစ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေးနှင့် အရေးအရာ
အားလုံးတို့၌ သတ္တိသဘောသည် သူ့အတိုင်းအတာနှင့်သူ လို
အပ်နေ၏။

သတ္တိနည်းသူသည် ကျန်းမာရေး ပျက်သောအခါ အခြားသူ
ထက် ပို၍ ခံစားကုသရ၏။

လောက၌ ပွဲလယ်တင်ခြင်းမှာ အဝတ်အစား၊ စိန်၊ ရွှေ၊
ငွေ မဟုတ်ပေ။ ပညာရဲရင့် ပွဲလယ်တင် ဆိုသကဲ့သို့ ပညာနှင့်
သတ္တိသာလျှင် ပွဲလယ်တင်ပြီး ဂုဏ်မြင့်လေသည်။

သတ္တိမရှိသူ၏ ဘဝနေ့ရက်များသည် ပျင်းရိပြီးငွေ၊
ဖွယ်ရာတွေနှင့်သာ ရှိနေပြီး သတ္တိရှိသူများ၏ ဘဝနေ့ရက်များမှာ
အမြဲ ရွှင်လန်းတက်ကြွ၍ နေလေတော့၏။

လောကကြီးကို ရင်ဆိုင်ရဲသော သတ္တိသည် လူတစ်ယောက်
၌ မရှိမဖြစ် လိုအပ်လှသော သတ္တိ၏အရာပင် ဖြစ်တော့၏။

လောကကို အရှုံးပေးရသော ဖျော်ရည်

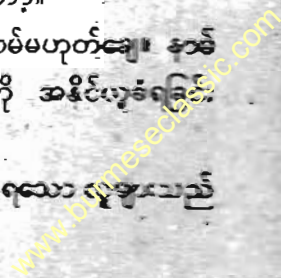
သီလပျက်ဖျော်ရည်ဟု ခေါ်လျှင်လည်း ရ၏။ လောကကို
အရှုံးပေးရသော ဖျော်ရည်ဟု ခေါ်၍လည်း ရ၏။

သူဖျက်လျှင် အကုန်လိုက်ပျက်၏။ ထိုသူရာမေရယက
ပျက်လျှင် ကျန်အရာအားလုံး လိုက်ပျက်နိုင်၏။

လူကိုဖျက် အရက်ဟု ဆို၏။ အသိဉာဏ်ရှိသော လူကို
အသိဉာဏ်မရှိအောင် ပြုနိုင်စွမ်း၍ သူ၏ အဖျက်တရား မည်မျှ
ကြီးမားသည်ကို တွက်ဆ၍ ကြည့်လေတော့။

အရက်သည် ရုပ်တရားဖြစ်၏။ နာမ်မဟုတ်ချေ။ နာမ်
မဟုတ်သော ရုပ်တရားက နာမ်တရားကို အနိုင်ယူခံရခြင်း
ဖြစ်၏။

အရက်ကြောင့် လောကကို အရှုံးပေးရသော လူများသည်

အလွန်နုနုဖြောင့်ဖြယ် ကောင်းသော်လည်း သနားစရာတော့ ကောင်း
မည် မထင်ဟု ဆိုနိုင်၏။

အရက်သမား အမှားများစွာ ဖြစ်၏။ အမှားများစွာ
ရှိနေလျှင် ဘယ်မှာ လောကကို အောင်နိုင်ပါတော့မည်နည်း။

အရက်သည် ခန္ဓာကိုယ်၏ ကျန်းမာရေးကို ဖျက်ရုံသာ
မက စိတ်ဦးနှောက် အသိဉာဏ်ကိုပါ ဖျက်၏။ ထိုသို့ အမှန်သိ
ဉာဏ်ကို ဖျက်သဖြင့် အမှန်ကြီး၊ အမှန်လုပ်၊ အမှန်ပြောတို့သည်
ဘယ်မှာလာ၍ ဖြစ်ပါတော့မည်နည်း။

အရက်ဖျက်လျှင် ဦးနှောက်ပျက်၏။ ဦးနှောက်ပျက်သော
အခါ ဘဝပါ ပျက်တော့၏။

ကျန်းမာရေး၏ ရန်သူမှာ အရက်။ စီးပွားရေး၏ ရန်သူမှာ
အရက်။ ပညာရေး၏ ရန်သူမှာ အရက်။ လူမှုရေး၏ ရန်သူမှာ
အရက်။ အိမ်ထောင်ရေး၏ ရန်သူမှာ အရက်။ တရားဓမ္မ၏
ဆန့်ကျင်ဘက်မှာ အရက်။

လောက၌ အရက်နှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ကြသည်မှာ လွန်စွာပင်
လွဲမှား၏။ ရန်သူကို မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်းမှာ လူမိုက်နှင့် ပေါင်း
သင်းခြင်းပင်ဖြစ်၏။

အရက်ကပေးလာသော ကောင်းကျိုးကို ရှာကြည့်စမ်းပါ။
မူးသောအရသာကို ကောင်းသည်ဟု မြင်နေခြင်းကြောင့် ဘဝတွေ၊
စီးပွားတွေ၊ ဉာဏ်အသိတွေ၊ အိမ်ထောင်ရေးတွေ မူးကုန်ကြခြင်း

ဖြစ်၏။ မူးလျှင် မထိန်းနိုင်သကဲ့သို့ အိမ်ထောင်စီးပွားတွေကို
မထိန်းနိုင်။ သိပ်မူးလာသောအခါ လဲကျသကဲ့သို့ ဘဝအရေး
တို့သည် အဘက်ဘက်မှ လဲကျဆုံးရှုံးသွား၏။

အရက်သမားတို့၏ နောင်တသည် လောကကို လက်
မြှောက်ရတော့မည့် အချိန်မျိုးရောက်မှ ရတတ်၏။ အထိနာမှသာ
အသိရလာကြသည်။ စောစော ရှောင်ထွက်သွားကြသူများမှာ
မောဟအမှောင်ကို ရှောင်ကွင်းရုန်းထွက်နိုင်ကြလေသည်။

အရက်မကောင်းကြောင်းကို အချို့ အရက်သမားတို့သည်
ခံစားမှုကြောင့် သိနေကြသော်လည်း စရိုက်ကို မပြင်သဖြင့်
အမိုက်ခွင်တွင် တရစ်ဝဲဝဲ၊ တစ်ဝဲလည်လည် ဖြစ်နေကြလေသည်။

အရက်လောက် အကြံဉာဏ်တုံးစေသည်မှာ အရက်သာ
ဖြစ်၏။ လူမှာ အကြံဉာဏ်အသိက အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်ရာ
အရက်သည် အရေးအကြီးဆုံး အရာကို ဖျက်ဆီးပစ်လေသည်။

အကြံဉာဏ်အသိက အမှန်အကန် မရှိတော့သော အခါ
ဘဝဖြေရှင်းနည်း မှန်သမျှ ကလန်ကဆန် ဖြစ်ကုန်တော့၏။
ထိုသည်မှာ စိတ်ပိုင်းရော ရုပ်ပိုင်းပါ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲမှု
ကြောင့် ဖြစ်၏။

အရက်သည် ပထမစိတ်က ဆန္ဒ ဖြစ်သောအရာဖြစ်၏။
အရက်သောက်ချင်သည်မှာ စိတ်၊ အရက် မသောက်ချင်သည်မှာ
လည်း စိတ်ဖြစ်၏။

သို့သော် အရက်သောက် ကြာလာသောအခါ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် စိတ် နှစ်ခုစလုံးကပင် စွဲလမ်းမိခဲ့လိမ့်တော့၏။ ကြာသော် ဆက်လက် ဖသုံးစွဲဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်လာ၏။

အရက်သည် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွစေသည်ဟု ထင်ရသော် လည်း အရက်သောက်သက် ကြာသည်နှင့်အမျှ စိတ်ဓာတ်ကျ ခြင်းများ ခံစားလာရတော့၏။

ဘဝကို လေးလေးနက်နက် မမြင်တော့ဘဲ အရက်သာ အဓိက ဖြစ်၍ အခြားအရာများထက် အရက်ဘက်၌သာ အလေးသာနေလေသည်။ အရက်ချိုးတို့သည် အိမ်ထောင်ရေး ပိုမကံစွဲဘက်၌ အားပျော့လာတတ်ကြ၏။ အရက်သောက်မှု သက်တမ်းကြာသော် ဘဝကို အဘက်ဘက်မှ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အရှုံးပေးလာရ၏။

အသင့်အတင့် သောက်ခြင်းရော၊ လွန်ကျွံစွာ သောက်ခြင်း ရော ဘယ်လိုမှ မကောင်းပါချေ။ အရက်သည် အသင့်အတင့် သောက်ရာမှ တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာစမြဲပင် ဖြစ်၏။

အရက်သောက်၍ မူးတိုင်း၌ ဦးနှောက်ရှိ နာဗ်ဆဲလ်ပေါင်း များစွာ ပျက်စီးပါ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း အသိဉာဏ်တွေ ထုံထိုင်း ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းဖြစ်၏။ အရက်ကြောင့် ရောဂါမျိုးစုံ ရသည်ထက် ဦးနှောက် ချို့လွင်းရခြင်းမှာ ပို၍ အဆိုးဆုံးဖြစ်၏။

လူ၌ ပြောဆိုသမျှ၊ လုပ်ကိုင်သမျှ၊ ကြံစည်သမျှကို

ဦးနှောက်က စတင်ရပါ၏။ ဝစီကံမူ၊ ကာယကံမူကို မနှောင့်မှ စရ၏။ ဦးနှောက်က အမှန်မသိ၊ အကြံမရှိ၊ ဉာဏ်မထိတော့ သောအခါ အပြောရော အလုပ်ပါ မှားနိုင်လာလေသည်။

အရက်သောက်သူသည် ကောင်းမကောင်း၊ သင့်မသင့်ကို မချင့်ချိန်ပါ။ အခွင့်အခါလည်း မသိပါ။ သူတစ်ပါးကျေးဇူးကို မေ့တတ်သကဲ့သို့ အရှက်အကြောက်လည်း မရှိတော့ချေ။

တို့သို့ဖြစ်သောအခါ အရက်သည် နံဟောင်သကဲ့သို့ မိမိ ဘဝသည်လည်း နံဟောင်လာပါ၏။

ဆွေရည်ဆွေရက်က လူအတွက် ကျန်းမာရေးကို အားပေး သော ဆေးလည်းမမည်။ သီလပျက်ဖျော်ရည်။ လောကနှင့် ဘဝကို အရှုံးပေးရသော ဖျော်ရည်သာ ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

အရာရာ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိ၏။ သို့သော်...

အရာရာ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိ၏။ ဆန့်ကျင်ဘက် အခက်
အခဲတွေ့ခြင်းကို စိတ်ဓာတ်မကျရ။ လမ်းကြောင်းမပြောင်းရ။
ဆန့်ကျင်ဘက်ကို မကြောက်ရချေ။

ဆန့်ကျင်ဘက်နှင့်လည်းကောင်း၊ အရှုံးနှင့်လည်းကောင်း၊
အမှားနှင့်လည်းကောင်း အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ တွေ့ခြင်းသည်
အောင်မြင်ခြင်းနှင့် အမှန်တရားကို ရစေနိုင်၏။

အတိုက်အခံဓာတ်သည် အစဉ်အမြဲရှိ၏။ ဆန့်ကျင်ဘက်
သဘောသည် အစဉ်အမြဲရှိ၏။

လောက၌ အရာရာတွင် ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိသလို အတိုက်
အခံဓာတ်လည်း ရှိ၏။

နေထွက်သကဲ့သို့ နေဝင်ခြင်းရှိ၏။ အလင်းရှိသကဲ့သို့

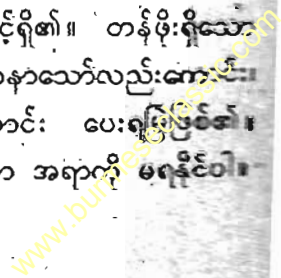
အမှောင်ရှိ၏။ အချိုရှိသကဲ့သို့ အချဉ်၊ အခါ၊ အစပ်များရှိ၏။
အနုရှိသကဲ့သို့ အကြမ်းရှိ၏။ ဖိုဓာတ်ရှိသကဲ့သို့ မဓာတ်ရှိ၏။
အပေါင်းရှိသကဲ့သို့ အနုတ်ရှိ၏။ အနိုင်ရှိသကဲ့သို့ အရှုံးရှိ၏။
အဖြူ၊ အမည်း၊ အပူ၊ အအေး စသော ဆန့်ကျင်ဘက်များနှင့်
လောကကို ဖွဲ့စည်းထား၏။

ထို့ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ကိစ္စသည် လောကသဘာဝ
ဖြစ်ပြီး ဆန်းကြယ်ရှုပ်ထွေးလှသော အရာမဟုတ်ချေ။

အဘယ်တရားမဆို ဆန့်ကျင်ဘက်တရားနှင့် တိုက်ခိုက်
၍သာ တည်တံ့နေလေသည်။ ထိုသဘောတရားကို ရှင်းစွာ
သိသူသည် အမှန်တရားနှင့် အောင်မြင်ကြီးပွား တိုးတက်ရေးကို
ရွက်ဆောင်နိုင်လေသည်။

လောက၌ ခက်ခဲနက်နဲသော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိသော
အလုပ်များမှသာလျှင် ခက်ခဲသလို အောင်မြင်ကြီးပွား ချမ်းသာ
နိုင်သော အလုပ်မျိုးဖြစ်ကြ၏။ သူလိုငါလို သူလုပ်နိုင်၊ ငါလုပ်နိုင်
အလုပ်များမှာ ကြီးပွားသင့်သည်လောက် မကြီးပွားပါချေ။

အဖိုးတန်သော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိသော၊ ခက်ခဲသော အရာ
ကို တန်ဖိုးကြီးပေး၍သာ ရယူနိုင်ခွင့်ရှိ၏။ တန်ဖိုးရှိသော
အရာကို ငွေသော်လည်းကောင်း၊ ရတနာသော်လည်းကောင်း၊
ပင်ပန်းသော ဝိရိယသော်လည်းကောင်း ပေးရပြန်၏။
သက်သက်သာသာနှင့် တန်ဖိုးကြီးသော အရာကို မရနိုင်ပါ။

လူအချို့သည် ဆန့်ကျင်ဘက်နှင့် တွေ့ပြီး မအောင်မြင်
သော် အမြဲညည်းညူနေကြ၏။ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို စိတ်ညစ်ပြီး
ငြိုငြင်သိမ်ငယ်၊ စိတ်ဓာတ်ကျ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်သူများမှာ
မျှော်လင့်ချက်မရှိသော လူများ ဖြစ်၏။

လောက၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို အောင်နိုင်သော အရာ
များစွာရှိ၏။ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ယှဉ်ပြိုင်ရန် တစ်နည်းမဟုတ်
တစ်နည်း ရှာတွေ့အောင် ကြိုးစားရပေမည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်ကို လက်လျှော့လျှင် ဘဝကိုပါ လက်လျှော့
ရာ ရောက်ပြီး လောကကိုပါ အရှုံးပေးရာ ရောက်၏။

အရာရာ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိ၏။ သို့သော် ဆန့်ကျင်ဘက်ကို
ကျော်လွှားအောင်မြင်ရန် အရာရာ၌ပင် နည်းပေါင်း များစွာ
ရှိနေတော့၏။

ဆန့်ကျင်ဘက်ကို သည်းခံနားလည်နိုင်မှု ရှိမှသာ ပြင်ပ
အာရုံများ ကစားတိုင်း စိတ်မပြန့်ဘဲ သမာဓိဓာတ်ခံကောင်း
နိုင်၏။ သမာဓိဓာတ်ခံကောင်းသူသည် တည်ကြည်သဖြင့်
ဆန့်ကျင်ဘက်ဒဏ်ကို ခံနိုင်၏။ ယိမ်းယိုင် ပြောင်းလဲသွားခြင်း
မရှိချေ။

အကြောင်း ကိစ္စတစ်ခုပေါ်တွင် စိတ်ကို တာရှည်တည်
တံ့အောင် ထားနိုင်ရမည်။ မူရှိရမည်။ ဆန့်ကျင်ဘက် တွေ့သော်
လည်း ထိုမူကို မပြောင်းဘဲ အောင်မြင်မှု ပန်းတိုင်ရောက်သည့်

တိုင်အောင် ကာလကြာစွာ သည်းခံရမည်။

အမှန်စင်စစ် လောကကြီးမှာ ဆန့်ကျင်ဘက်များဖြင့်
အမြဲ တိုးတက်နေလေသည်။ ထိုအချက်ကြောင့် မိမိက ဆန့်
ကျင်ဘက်ကို ကြောက်ပြီး မကြိုးစားလျှင် လောကကြီးက မိမိ
အား ချန်ထားပစ်ခဲ့ပေလိမ့်မည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်၏ သဘောကို သိရှိနားလည်ခြင်းသည်
မိမိလုပ်ရမည့် အကြောင်းအရာကို သိလာခြင်းပင်ဖြစ်၏။

ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိသလို တူညီချက်၊ လက်ခံချက်များ
ရှိနေတတ်သည်ကို မေ့မထားရချေ။

လောကကို အောင်နိုင်ရေးအတွက် ဘဝ၏အောင်မြင်မှု
အတွက် အတားအဆီးဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်တို့ကို မလျှော့
သောခွဲ၊ မခွမ်းသော ထက်သန်မှုဖြင့် ရုန်းထကြိုးပမ်းရပေမည်။

ယခုရေတွင်းတူး၊ ယခု ရေကြည်ခပ်၍ မရ။ ဆန့်ကျင်ဘက်
အားဖြင့် ရေနောက်နေမှာ ဖြစ်၏။ မနေ့ကမျိုးစေ့ချ၊ နက်ဖြန်
အပင်ပေါက်ချင်၍ မရ။ နေရိပ်ထဲသွားက နေပူဖြတ်ရသကဲ့သို့
ဆန့်ကျင်ဘက် တွေ့ရပေဦးမည်။

တစ်ခါတစ်ရံ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားကို အချိန်ကာလ
ပေး၍လည်း ဖြေရှင်းရပါမည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်၏ တွန်းအားကို ခံနိုင်ရန် အသိဉာဏ်နှင့်
စိတ်ဓာတ်အင်အားလို၏။

၁၆၄ သုတေသီ ဘုန်းဖြင့်သွေး

ခိုင်မာသော စိတ်ဓာတ်ရှိလျှင် ဆန့်ကျင်ဘက်၏ နောင်
ယှက်ခြင်းကို ကြံကြံခံနိုင်၏။

အချို့မှာ မှန်ကန်သော အသိဉာဏ်၊ ခိုင်မာသော စိတ်ဓာတ်
ရှိသဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက်တွေ့လေလေ ပို၍ပင် တိုက်ခိုက်အောင်မြင်
လာလေလေ ဖြစ်သည်။

လောက၌ ကောင်းသောအမှု၌ ဓမ္မလျော်သူတို့သည်
အခက်အခဲ ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်များ ကြုံဆုံလာသော
အခါ၌ မတုန်လှုပ်ဘဲ ကောင်းမှုဖြင့်သာ အောင်ကြောင်းရှာ၍
လောကကို အနိုင်ယူကြလေသည်။

လောကကို အရှုံးပေးနှင့်

လူ့ဘဝ ရခဲ၏။ ထိုရခဲသော လူ့ဘဝကို တန်ဖိုးရှိစွာ
နေသွားလျှင် လောကကို အရှုံးမပေးရတော့ချေ။

လောကကို အရှုံးပေးရခြင်း၊ မပေးရခြင်းမှာ ရရှိသော
ဘဝ၌ မိမိကြံစည်တွေးတော နေထိုင်လုပ်ကိုင်သွားသည့် အပေါ်၌
တည်ပါ၏။ မိမိ၏ ကုသိုလ်အလုပ်နှင့် အကုသိုလ်အလုပ်ပေါ်၌
တည်ပါ၏။

တစ်ဘဝကောင်းစားရေးအတွက် လောကကို ဇွတ်အတင်း
အနိုင်ယူ ချမ်းသာသွားမည်ဟု ခံယူလျှင် နောင်သံသရာ၌ ဒုက္ခ
တွေတွေ့ပြီး နောင်ကြုံရမည့် လောကများကို အရှုံးသာပေးရပါ
လိမ့်မည်။

လောကကို အနိုင်ယူရာ၌ လောကီလောကုလ် ကောင်ခြင်း

များဖြင့်သာ အနိုင်ယူသင့်ပါ၏။

ယာယီအရုံးနှင့် ထာဝရ အရုံးကိုလည်း နားလည်သဘော ပေါက်ရပါမည်။ အချို့အရုံးများသည် ယာယီအရုံးသာ ဖြစ်ပြီး ထာဝရ မရုံးနိုင်ပါချေ။

အမှောင်နှင့်အလင်း၊ အပူနှင့်အအေး၊ အချိုနှင့်အခါး၊ အရာအားလုံး၌ ဆန့်ကျင်ဘက်များရှိရာ အရုံးနှင့် အနိုင်တရား သည်လည်း ခိုင်မြဲစွာရှိသော တရားဖြစ်၏။

အနိုင်ရလိုလျှင် အနိုင်ရအောင် ပြုက အနိုင်ရတတ်ပါ၏။ အရုံးပေးရသည်မှာ ရုံးရမည့် အကြောင်းများကြောင့် အရုံးပေး ရခြင်းဖြစ်၏။

အနိုင်ရရေးဆိုရာ၌ ဆန္ဒရှိရုံ၊ ကြံတွေးရုံ၊ သိရုံ သိထားခြင်း ဖြင့် မရနိုင်။ လုံ့လ၊ ဝီရိယဖြင့် လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သော အရာမှန်သမျှ ကြိုးစားလုပ်ယူမှရပါမည်။

အဆုံးအရုံးများကြားမှလည်း အနိုင်ရအောင် ထပ်ခါထပ်ခါ လုပ်ယူရပါသည်။ ဒုက္ခ၏ သင်ခန်းစာများမှ သုခအဖြေများ ထွက်လာတတ်ပါ၏။

ကိုယ့်အတိုင်းအတာနှင့်ကိုယ် လောကကို အနိုင်ယူရ နိုင်ပါ၏။ အနိုင်မှာလည်း ကိုယ့်အတိုင်းအတာနှင့် ကိုယ်သာ ရပါလိမ့်မည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး လောကကို အနိုင်ရပုံချင်း တူကြမည် မဟုတ်ပါ။

သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောက၌ အရာအားလုံးသည် သူ့သဘောကို သူ့ဆောင်၍ နေကြပါသည်။

ခိုင်မြဲသော စိတ်ဓာတ်နှင့် အမှန်တရားများကို အခြေခံပြီး ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ဦးထိပ်ထားကာ ပီပြင်စွာ ရည်မှန်းထား သော ပန်းတိုင်ရှိ၍ မလျှော့သော ဇွဲ၊ လုံ့လတို့ဖြင့် ဒုက္ခကို ရင်ဆိုင်ရန် ဝန်မလေးသောသူသည် လောကကို အရုံးပေး ထွက်ခွာသွားရမည် မဟုတ်ပါ။

စိတ်အားထက်သန် ဆန္ဒမှန်ခြင်းက 'အခြေခံ'၊ မိမိကိုယ် ကို ယုံကြည်မှုက 'တိကျရန်'၊ ပူးပေါင်းကူညီမှုကို ရယူရန်က 'ပံ့ပိုးရန်' စသော အမှုကိစ္စများ အဆင်ပြေလျှင် အောင်မြင်ခြင်း အမှန်ရတတ်ပါ၏။

အောင်မြင်မှု အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရန် အပြိုင်အဆိုင်၊ အနိုင်ကြိုးစားနေကြရာ လူစွမ်းလူစ နည်းပါး၍ ပျော့ညံ့သူတို့မှာ နေရာမရနိုင်ကြဘဲ နည်းမှန်လမ်းမှန် ဇွဲသန်သန်နှင့် ကြိုးစားကြ သူများသာ ကြီးမြင့်အောင်မြင်ရာသို့ ရောက်နိုင်ကြ၏။

လောက၌ ပေါ့ပေါ့နေ၊ ပေါ့ပေါ့စားသွားက နှစ်ကာလ ကြာသော်လည်း ခပ်ပေါ့ပေါ့ ဘဝသာရပြီး လောက လူ့ဘဝရကား မနပ်ဘဲနှင့် လောကကို စွန့်ခွာရလေသည်။

လူ့လောကကို အနိုင်ရခြင်းမှာ လူ၏ စွမ်းအား ဖွယ်ဝယ် ထဲတွင်သာ ရှိပါသည်။

၁၆၈ သုတေသီ သုန်းမြင့်သွေး

လူသည် အောင်မြင်မှုကို အမှန်တကယ် ရှာဖွေလျှင်
မရနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိ။ လူ၌ မိမိ၏ လိုအင်ဆန္ဒများကို
သိမြင်နိုင်ရန်နှင့် မိမိပန်းတိုင်သို့ ရောက်ရန် စဉ်းစားပေးနိုင်ရန်
အမြင်မှန် ပါရှိနေ၏။

အောင်မြင်မှု၊ အနိုင်ရမှုသည် လူသားတိုင်း၏ ကြီးမား
မြင့်မြတ်ဆုံး လိုအင်ဆန္ဒဖြစ်သည်။ အောင်မြင်မှုအတွက် လူသား
တို့သည် နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးကို အစဉ်မပြတ် ရှာဖွေနေကြ၏။
လူသား၏ အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ဆန္ဒသည် လောကီနည်းနှင့်
ဖြစ်စေ၊ လောကုတ္တရာနည်းနှင့် ဖြစ်စေ အောင်မြင်မှု သုခ
ရရှိရန်ဖြစ်၏။ အောင်မြင်မှု ရလိုခြင်းမှာ လူပီသခြင်း ဖြစ်၏။
လောက၌ အောင်မြင်မှုသည်လည်း တည်မြဲမနေတတ်။
ရလိုက် မရလိုက် ဖြစ်တတ်၏။ ရသည်ကို မြဲနေအောင်
ထိန်းထားနိုင်က အောင်ခြင်း ပိုင်ရှင်ဖြစ်၏။

အောင်မြင်မှု အနိုင်ရမှုဆိုသည်မှာ

ဖြစ်ချင်သော ဆန္ဒကို ဖြစ်နိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ အပြည့်အစုံ
အကျယ်ဖွင့်ရသော်-

သွားချင်ရာအရပ်သို့ သွားနိုင်ခြင်း။ နေချင်ရာအရပ်၌
နေနိုင်ခြင်း။ ဝတ်ချင်သော အဝတ်ကို ဝတ်နိုင်ခြင်း။ လှူချင်သော
အလှူကို လှူနိုင်ခြင်း။ ပေးချင်သူကို ပေးနိုင်ခြင်း။ ကျွေးချင်သူကို
ကျွေးနိုင်ခြင်း။ စားချင်သည်ကို စားနိုင်ခြင်း။ ကျန်းမာချမ်းသာ

လောကကြီးကို အရုံးမပေးနှင့် ၁၆၉

စည်းစိမ်ရှိခြင်း။ ပညာတတ်၍ နာမည်ကောင်းရှိခြင်း။
စသည် စသည်တို့ ဖြစ်၏။ ထို့အပြင် လောကီ၌ အဆင်
ပြေ၍ လောကုတ္တရာအတွက် ပြင်ဆင်လုပ်ကိုင်သွားနိုင်ခြင်းသည်
လည်း လောကကို အရုံးမပေးဘဲ အနိုင်ယူသွားခြင်းပင် ဧကန်စင်
စစ် ဖြစ်ပါတော့သတည်း။

လောကကို အနိုင်ယူသွားနိုင်ကြပါစေ။

သုတေသီ သုန်းမြင့်သွေး

ကျမ်းကျမ်းစာရင်း

- ၁။ ရှင်ဇနကာဘိဝံသ - ကိုယ်ကျင့်အဘိဓမ္မာ
- ၂။ ဆရာဉာဏ် - စိတ်ပညာအရသာ
- ၃။ လယ်တီပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီး - နိတိမဉ္ဇရီ (၁) (၃)
- ၄။ လှသမိန် - လူတော်လူကောင်း
- ၅။ လှသမိန် - ဘဝလမ်းညွှန်
- ၆။ ဆရာကြီးပီမိုးနင်းနှင့် ဦးပဂျီငို - ဟန်ကျပန်ကျ
- ၇။ ပီမိုးနင်း - ကိုယ်ထူးကိုယ်ချွန်
- ၈။ ပီမိုးနင်း - ဘဝတိုက်ပွဲ
- ၉။ ပီမိုးနင်း - အချစ်သျှတ္တရ
- ၁၀။ ညောင်ရမ်းမေယျပဏ္ဍိတ - လောကသဘာဝသဘော
တရားများ၊ အတွဲ ၁၊ ၂၊ ၃
- ၁၁။ အောင်ဝင်း(စိတ်ပညာ) - ငြိမ်းချမ်းစိတ်နှင့် တိုးတက်
ကြွယ်ဝပါ။
- ၁၂။ အောင်ဝင်း (စိတ်ပညာ) - ကြွယ်ဝချမ်းသာစေသော
အကြောင်းတရားများ။
- ၁၃။ ဒေါက်တာအုန်းမောင် - စိတ်ချမ်းသာနည်း နှင့် စိတ်
ပိုင်းဆိုင်ရာ အတွေ့ အကြုံ
များ။
- ၁၄။ နန္ဒာသိန်းစံ - မိတ်ကောင်းဆွေ ကောင်းနှင့်
ခရီးသွားခြင်း။
- ၁၅။ မောင်ဒဂုန် - သောကမြေစရာ နည်း ၁၀၀
- ၁၆။ အတွေ့အမြင် မဂ္ဂဇင်းများ
- ၁၇။ ကြီးပွားရေးမဂ္ဂဇင်းများ။

